

כתבות

12 | מכתב הרבי והרבנית - בפירסום ראשון
לכבוד כ"ב שבט: פרסום ראשון ממכתב שכתבה הרבנית, עם הוספה בכתי"ק הרבי בשולי הגיליון

18 | כתובים מזה ומזה
מדורו המרתק של הרב יעקב שמוליץ על ספרי קודש ששינו חיים של מקורבים

22 | כך יברך
לימוד הדבר מלכות' השבועי בשפה קולחת, עשירה ובהירה, שווה לכל נפש

24 | לירנבוי 'עושה' נשמות
סיפורו האישי והמרתק של הרב נתן לירנבוי, יחד עם דרך פעילותו בשכונת 'קרית דוד' וסיפורי מקורבים

32 | נשמות טהורות ללא צבעים
סיפור מרתק מאת א. אברהם

36 | עו"ד ניצחון כזה...
א. אברהם מנסה לעשות סדר בין קולות המנצחים, הבוקעים מכל עבר

40 | "ימים של העלם והסתר מעיק"
הרב שניאור זלמן הלפרין, שזכה להיות מקורב אל הקודש, ולשהות בבית הרבי - משחזר את אירועי הימים ההם

44 | מגיעים לרבי, עם המשפחה
קבוצת המקורבים שהגיעו מאור יהודה לרבי, מספרים על הנסיעה והשפעתה בחיים היום-יומיים

48 | מסירות נפש של נערה צעירה
הרב זלמן חנין בפרק נוסף בסדרת הזכרונות על אביו

52 | מהי אהבה אמיתית?
מבט מיוחד ומרתק לפרשת-השבוע, לפי מדרשי חז"ל, הקבלה והחסידות לאור תורת חב"ד

מדורים קבועים

5 | דבר מלכות

9 | דבר המערכת

10 | הפרשה החסידית

11 | מאוצר המלך

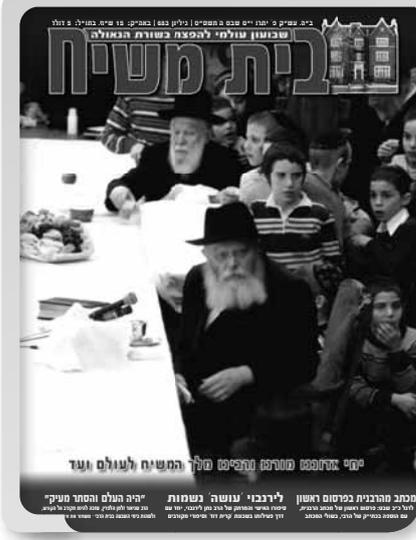
12 | התוועדות חסידותית

55 | לוח שבועי

56 | יומנו של תמים מ-770

60 | חסידים . . איין משפחה

62 | מהנעשה והנשמע

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה בית משיח

משרד ראשי

744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409
טלפון: 778-8000 (718)
מזכיר: שלוחה 240
מנהל: שלוחה 244
עורך: שלוחה 222
מונייים: שלוחה 242
מודעות: שלוחה 241

חסידיים . . איין משפחה: שלוחה 204
פקס: 778-0800 (718)

דואר אלקטרוני: EditorH@BeisMoshiach.org

ארץ הקודש

ת.ד. 201 כפר חב"ד 60840
טלפון: 9602-600 (03)
מונייים: שלוחה 2
מודעות: שלוחה 3
עריכה וחדשות: שלוחה 4

פקס: 9607-289 (03)

חדשות: kyr770@gmail.com

מונייים: bm_mazk@netvision.net.il

מודעות: bmmb770@gmail.com

איש קשר: 054-9770504

מנוי דרך האינטרנט: www.shop.chabad.info

מוציא לאור

מרכז חב"ד העולמי לקבלת בני משיח

משתתפים בעריכה

מנחם מעדל הכהן הדל
שלום יעקב חזן

עורך המהדורה האנגלית

ברוך מרקר

צלם מערכת

ד. מעטוף

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

כל הזכויות שמורות

סמכות רבני השכונה

שכונה זו היא השכונה של נשיא דורנו, אשר, "מה להלן עומד ומשמש אף כאן עומד ומשמש", וכפי שכתב לאחר הסתלקות אביו, אדמו"ר מהורש"ב נ"ע (שעל ידי זה פסק גם בנוגע לעצמו) שנשיאי ישראל לא יעזבו ולא יפרדו מצאן מרעיתם, ובמילא, נשיא דורנו נמצא גם עכשיו בשכונה זו, ורואה כל הנעשה בה כו', ואצלו בודאי לא שייך כל המושג של "שוחד"!!! ויעשה הכל כדי ששכונה זו תתנהל כראוי, וכל זה - בחסד וברחמים • משיחת ש"פ משפטים, שקלים, מבה"ח וער"ח אדר תשמ"ז - בלתי מוגה

הלכה למעשה"

ועד כדי כך נוגע ומוכרח שימוש חכמים – כדברי הגמרא "אפילו קורא ושונה ולא שימש תלמידי חכמים זהו עם הארץ"!

כלומר, שימוש תלמידי חכמים אינו רק מעלה נוספת ברבנות, היינו, שישנם חילוקי דרגות בתוקף הרבנות, יש מי שהוסמך רק לענייני איסור והיתר, "יורה יורה" ויש מי שגם מי שהוסמך גם ל"דין ודין", ויש מי שימש שימש תלמידי חכמים – אלא, אם לא שימש תלמידי חכמים אינו רב, כי אם, עם הארץ! יתכן שהוא אמנם למדן גדול, בקי בש"ס ופוסקים וכו', אבל, כל זה אינו שייך לפסקי הלכות, שכן, התורה קובעת שבנוגע לפסקי הלכות גדרו כ"עם הארץ"!

ופשוט, שכאשר יהודי שאין לו שימוש ברבנות, ועל אחת כמה וכמה אם גם סמיכה ד"יורה יורה" ו"דין ודין" אין לו, מעיז להתערב בעניינים השייכים לרבנים (פסקי דינים וכיו"ב) – הרי זה לא רק היפך התורה, אלא גם היפך האנושיות לגמרי!

ג. זאת ועוד – בנוגע לרבני קהילה זו, קהילה-קדושה דשכונת "קראון-הייטס":

ברוב הקהילות, בניו-יורק וכיו"ב, ישנם אנשים אחדים (עסקנים פרנסים וכיו"ב) שהם בוחרים את רב הקהילה, ובמשך הזמן, כשרואים את הנהגתו של הרב בפועל, מתברר אם מינוי זה הוא בהתאם לרצון הקהל וכו'.

לעומת זאת – מהקהילות היחידיות שבהם נבחרו הרבנים על-ידי הציבור כולו,

א. לפני המשך הביאור בהמדובר לעיל בענין פרשת שקלים (שידובר לקמן) – יש צורך והכרח לדבר על-דבר ענין אחר לגמרי, הקשור עם קיום הציווי "והייתם נקיים מה' ומישראל", אשר, מצד גודל ההכרח שבדבר, היתה אצלי שקוי"ט אולי להתחיל את ההתוועדות בענין זה...

ב. ובהקדמה:

בכל קהילה וקהילה בישראל ישנם רבנים, וכל רב הוא "מרא דאתרא", כלומר, בעל הבית דמקום זה – בבי' הקצוות: (א) אנשי הקהילה והעיר חייבים לשמוע ולקיים את הוראותיו של הרב, (ב) על הרב מוטלת האחריות על הנעשה בקהילה ובעיר כו', עד כדי כך, שהתורה אומרת "ואשמם בראשיכם", "חסר יו"ד, לומר שאשמותיהם של ישראל תלויות בראשי דייניהם שהי להם למחות ולכוון אותם לדרך הישרה".

מי הם ה"רבנים" – אלו שיש להם סמיכה לרבנות, לא רק על הנניר... אלא שהוסמך להורות הלכה – "יורה יורה", "דין ודין" – על-ידי רבנים שהוסמכו על-ידי רבנים שלפני זה, איש מפי איש כו' עד משה רבינו.

ולא עוד, אלא שגם אחרי קבלת הסמיכה צריך להיות שימוש חכמים – לא השימוש ד"מובילנא מאני אבתרי" לבי מסותא" (להוליך כליו לבית המרחץ)... כי אם, שימוש בפסקי הלכות, כלומר, לעמוד אצל הרב ולראות כיצד פוסק שאלות הלכה למעשה בפועל, כדברי הגמרא "אין למדין הלכה לא מפי לימוד כו' עד שיאמרו לו

הרי זו קהילת "קראון-הייטס", שכל אנשי הקהילה נקראו להשתתף אישית בבחירות, ורובא דרובא נענו לקריאה זו, ובאו כולם למקום קדוש, בית-הכנסת ובית-המדרש, ובמיוחד – בית הכנסת ובית המדרש של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ושם בחרו בעצמם את הרבנים – עובדה שמעניקה לרבנים תוקף הכי חזק שאין למעלה ממנו.

ומכיון שכן, הרי, אף אחד מאנשי הקהילה אינו יכול לבוא ולומר: רב פלוני אינו מוצא חן בעיני, אינני אוהו ממנו, וכיו"ב – בה בשעה שרובא דרובא של אנשי הקהילה בחרו בו לרבה של הקהילה, אפילו אם הוא בעצמו לא השתתף בבחירות (ואדרבה – התנגד לבחירות, ועשה את כל המאמצים לנסות לבטלם, כידוע ומפורסם, ואין כאן המקום להכנס לכל זה).

וכמפורש בגמרא – "ירובעל בדורו כמשה בדורו... יפתח בדורו כשמואל בדורו... נתמנה פרנס על הציבור הרי הוא כאביר שבאבירים... אין לך לידך אלא אצל שופט שבימך!"

ולהעיר: בתקופה האחרונה היתה התעוררות מיוחדת על-דבר קיום הוראת המשנה "עשה לך רב". ועכשיו נתברר עד כמה מוכרח הדבר – בבחינת "ניבא ולא ידע מה שניבא" – להשמע להוראותיו של הרב, כולל – אלה שהתנגדו לבחירות לרבנים, שגם הם צריכים להיות כפופים למרותם של הרבנים (ובפרט שהם בעצמם השתדלו ועסקו בפירסום ההתעוררות בענין "עשה לך רב"), ובנידון-דין, לא הרב שבחר לעצמו, אלא, לכל לראש, הרב שנבחר על-ידי הציבור, "אביר שבאבירים!"

וכאמור אין כל נפקא-מינא אם עובדה זו היא לפי רוחם אם לאו – כשם שלא שאלו אצלם בנוגע לנתינת עשרת-הדברות, תרי"ג מצוות התורה, וכל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש – עוד לפני שנוולד הוא ואביו, וכן אלה שחינכוהו להתנהג בדרך זו; המציאות היא שרבנים אלה נבחרו על-ידי רובא דרובא דאנשי הקהילה, וימשיכו לכהן ברבנות זו עד ביאת גואל צדק!!

ולהוסיף, שעצם הרעיון של התנגדות לבחירות לרבנים, והנסיון למנות רבנים על-ידי שוחד וכיו"ב – תמוה ביותר, ובשתיים: (א) ישנם הטועים שהאיסור של שוחד אינו אלא על המקבל בלבד ("ושוחד לא תקח"), אבל, לאמיתתו של דבר, "כשם שהלוקח עובר בלא תעשה, כך הנותן, שנאמר ולפני עור לא תתן מכשול".

(ב) ועוד וגם זה עיקר: שכונה זו היא השכונה של נשיא דורנו, אשר, "מה להלך

מהקהילות היחידיות

שבהם נבחרו הרבנים על-

ידי הציבור כולו, הרי זו

קהילת "קראון-הייטס",

ומכיון שכן, הרי, אף אחד

מאנשי הקהילה אינו יכול

לבוא ולומר: רב פלוני אינו

מוצא חן בעיני, אינני אוהו

ממנו וכיו"ב

עומד ומשמש אף כאן עומד ומשמש", וכפי שכתב לאחר הסתלקות אביו, אדמו"ר מהורש"ב נ"ע (שע"י פסק גם בנוגע לעצמו) שנשיאי ישראל לא יעזבו ולא יפרדו מצאן מרעיתם, ובמילא, נשיא דורנו נמצא גם עכשיו בשכונה זו, ורואה כל הנעשה בה כו', ואצלו בודאי לא שייך כל המושג של "שוחד"!... ויעשה הכל כדי ששכונה זו תתנהל כראוי, וכל זה – בחסד וברחמים, כפתגמו הידוע על-דבר אופן ההנהגה בחסד וברחמים דוקא.

ד. על-פי האמור לעיל אודות התוקף של רבנים בכלל, ובפרט רבני קהילה ושכונה זו – הרי, מובן וגם פשוט, שבמקרה שמתעוררת שאלה בענייני הקהילה, בענין השייך לבית הכנסת (כדלקמן בנוגע לעניינו), וכיו"ב, צריכים לפנות לרבני הקהילה ולעשות כהוראתם, וכאמור, עליהם מוטלת האחריות על כל ענייני הקהילה. ובמילא, אין זה מענייני להתערב בעניינים השייכים לרבנים.

אלא מאי, ישנם כאלה שאומרים שבענין פלוני רצוני וכוונתי באופן כך וכך, ויתירה מזה, ישנם כאלה שאומרים בשמי דברים שלא היו ולא נבראו, כאילו הסכמתי לענין של השגת גבול, וכיו"ב בעניינים שהם היפך השולחן-ערוך, רחמנא ליצלן – הרי:

בנוגע לשקו"ט מהו רצוני וכוונתי כו' (גם אם נאמר שיש נפקא מינה מהו רצוני וכוונתי) – אינני זקוק שיפרשו את דברי, שכן, בענין שצריך אני לומר, אומר גלויות ומפורשות, כהוראת התורה "לא תגורו מפני איש", ובעניינים שאינני מוצא לנכון לומר בפירוש, להזכיר שמות וכיו"ב – אוסרני לומר פירושים בדברי, שבדברים אלו כוונתי לפלוני בן פלוני, או לענין פלוני, וכיו"ב.

ובנוגע לדברים שאומרים בשמי שהם היפך השולחן-ערוך – אמרתי כמה וכמה פעמים, והנני חוזר וכופל עוד הפעם, שכל עניינים כיו"ב הם שקר גמור! ולפלא הכי גדול שישנו מי שמעלה על הדעת סברא מבהילה כזו (שיתעורר צורך לשלול אותה) – לא מצד ענין של צדקות, צדיק גמור וכו', עד ל"עמך כולם צדיקים", כי אם, מצד ענין של אנושיות, שכן, כל אדם שפוי בדעתו לא יאמר שיש לעשות היפך השו"ע, ח"ו!

ומכיון שכן, אין זה מענייני, לכאורה, לומר את הדברים דלקמן, שהרי כל ענייני הקהילה שייכים לרבנים; הסיבה שבגללה החלטתי כן לדבר על זה, היא – מפני שמדובר על מאורע שהייתי נוכח בו בעצמי, ובמילא, אם לא אמחה, יכול הדבר להתפרש כהסכמה, "מדשתיק שמע מינה אודי לי", ועל כל פנים – שאין זה דבר מבהיל כל כך שמוכרחים למחות על זה, ולכן, מוכרחני לומר את הדברים דלקמן.

ה. המדובר הוא אודות מאורע שהי בשבת שעברה, בבית-הכנסת, בעת קריאת התורה – שהעלי' דעשרת-הדברות, שבכמה קהילות-קדושות בישראל נהוג שהרב, מרא דאתרא, עולה לתורה לעשרת-הדברות, לא נתנה לאחד מרבני הקהילה.

ובהקדמה:

המנהג שהמרא דאתרא עולה לתורה לעשרת-הדברות – אינו מנהג חבי"ד; לפעמים – כיבדו את המרא דאתרא בעלי' זו, ולפעמים כיבדו מישהו אחר. אילו היו שומעים מכ"ק מו"ח אדמו"ר על-דבר מנהג זה – הי' המנהג מתפרסם ב"היום יום", ב"ספר המנהגים", וכיו"ב.

אמנם, לאור המצב בקהילה כיום, שישנם אחדים שמנסים לערער את תקפם של הרבנים הנבחרים – הי' הכרח גמור לכבד בעלי' זו את רבני הקהילה דוקא.

משל למה הדבר דומה – לדין שבשעת הגזירה לבטל דתם, יש חיוב למסור נפשו אפילו על "ערקתא דמסאנא"!!!

ודוגמתו בנידון דידן: מכיון שיש כאלה שחותרים תחת הרבנים – הרי, במצב כזה, כיבוד רבני הקהילה בעלי' דעשרת-הדברות לחיזוק מעמדם, אינה רק בגדר מנהג שנהוג בכמה קהילות קדושות בישראל, כי אם, חוב גמור על-פי תורה, מכיון שזוהי שאלה עקרונית אם מכירים במעמדם של הרבנים כפי המתחייב על-פי דיני תורתנו הקדושה!

ו. בעצם, היו צריכים למחות על כך

מיד בעת מעשה, אלא, שלא רציני לעשות "רעש" באמצע קריאת התורה וכו', ומה גם שחפשי "לימוד זכות", שמא מקרה נקרה הוא, טעות אנוש שנעשתה ללא כל כונה, "שגיאות מי יבין", ולכן, המתנתי לשמוע תגובות,

ואכן, התגובות לא איחרו לבוא – לא תירוץ אחד, אלא ג' תירוצים שונים, אבל, תירוצים אלו הוכיחו בעליל להיפך – שלא הי' הדבר במקרה, אלא בכונה תחילה, כתוצאה מוחתירה נגד מעמדם של הרבנים:

התירוצים שקבלתי הם: תירוץ א' – הנהגה זו (לתת עלי' זו למישהו אחר) היא "א' תהוהדיקע הנהגה", כלומר, הנהגה של עולם התורה, ובמילא, אי-אפשר לבוא בטענות כו'. תירוץ ב' – הרב הנבחר הוא "לוי", ובמילא, אי-אפשר לקרותו "יששי". ותירוץ ג' – רצו אמנם לכבד את הרבנים, אלא, שחיפשו בכל בית הכנסת, ולא מצאום.

ג' תירוצים שכל אחד מהם "יותר טוב" מקודמו... וכולם מוכיחים, כאמור, שאין זה מקרה, אלא בכונה תחילה:

התירוץ על-דבר הנהגה דעולם התורה – אינני מתחיל להבין מה פשר תירוץ זה! כל מי שלומד חסידות, יודע, שמלבד עולם התיקון ישנו גם עולם התורה, שיש בו אורות מרובים, אבל, אורות מרובים **דקדושה**, ולא של **ישות**... ובכלל, אם הנהגתך היא מעולם התורה – תדביק פתק על המצח שהנך מ"עולם התורה", ובמילא, יזהרו שלא לתת לך שום מינוי ב"עולם התיקון"...

התירוץ שהרב הנבחר הוא "לוי" – מעורר גיחוך, ולפלא הכי גדול שאינו מתבייש לכתוב תירוץ זה ולחתום על זה שמו ושם אמו: הכל יודעים שבחרו **שלשה** רבנים, אחד מהם – לוי, ושנים – ישראלים. ואף על פי כן, לא מתבייש הנ"ל לכתוב תירוץ שהסיבה לכך שלא נתנו את העלי' לרבנים (עלי' שאפשר לכבד בה רב אחד) – מכיון שאחד מהם הוא לוי!...

[ואם כותב התירוץ אינו יודע שבחרו שלשה רבנים – נשאלת השאלה: מה לו ולחלוקת עליות וכיו"ב, כשאינו יודע בכלל מה נעשה בקהילה!].

התירוץ שחיפשו ולא מצאום בבית הכנסת – הרי, לכל לראש יש לחקור אם אמנם נכון הדבר שחיפשו ולא מצאום, ועוד ועיקר: לחלוקת העליות וכיו"ב – צריכים הגבאים לדאוג בעוד מועד, ולא ברגע האחרון, שהרי אין זה כבודה של הספר-

מוכן וגם פשוט, שבמקרה שמתעוררת שאלה בענייני הקהילה, בענין השייך לבית הכנסת (כדלקמן בנוגע לעניינו), וכיו"ב, צריכים לפנות לרבני הקהילה ולעשות כהוראתם, וכאמור, עליהם מוטלת האחריות על כל עניני הקהילה. ובמילא, אין זה מעניני להתערב בעניינים השייכים לרבנים

תורה שממתינים זמן ממושך עד שיחליטו מי יעלה לתורה, יחפשוהו ויקראוהו וכו', כפשוט. וכשם שהגבאים צריכים להכין בעוד מועד ספר-תורה כשר, כמו כן צריכים להכין את ה"גברא" שיקראוהו לעלות לתורה.

ועוד ענין כללי בנוגע לכל התירוצים למיניהם – ההבחנה הידועה (שנתבארה בשיחותיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר) 'מתי עלה רעיון זה במוחו'. ובנידון דידן, כל התירוצים למיניהם "נתחדשו" רק **לאחרי** שנשמעו טענות היתכן שלא נתנו עלי' זו לרבני הקהילה, שאז, התעורר הצורך למצוא איזה "תירוץ"...

ז. ... ויש להוסיף ולהבהיר עוד נקודה חשובה בכללות הענין – בנוגע למעמדם של הרבנים.

ובהקדמה:

בסוף הלכות תלמוד תורה – כותב הרמב"ם: "אף על פי שיש רשות לחכם לנדות לכבודו, אינו שבח לתלמיד חכם להנהיג עצמו בדבר זה, אלא מעלים אזניו וכו'. וכן הי' דרך חסידים הראשונים, שומעים חרפתם ואינם משיבים, ולא עוד אלא שמוחלים למחרף וסולחים לו. וחכמים גדולים היו משתבחים במעשיהם הנאים ואומרים שמעולם לא נדו אדם ולא החרימוהו לכבודם, וזו היא דרכם של תלמידי חכמים שראוי לילך בה".

וכמו כן כותב הרמב"ם לפני זה – בהלכות דעות: "ודרך הצדיקים, הם

עלובים ואינם עולבים, שומעים חרפתם ואינם משיבים, עושים מאהבה ושמחים ביסורים, ועליהם הכתוב אומר ואוהביו כצאת השמש בגבורתו".

ובנוגע לעניינו:

רבני הקהילה – שפגעו בכבודם בכך שלא נתנו להם העלי' דעשרת-הדברות – יכולים לחשוב שמוטב להם ללמוד מ"חסידים הראשונים" ו"הצדיקים", ולהתנהג כמותם [שמטעם זה היו גדולי החכמים "משתבחים במעשיהם הנאים ואומרים שמעולם לא נדו אדם ולא החרימוהו לכבודם" – **כדי שילמדו מהם**], היינו, למחול על כבודם ("רב שמחל על כבודו, כבודו מחול"), ומה גם שבדאי יחפצו לזכות בעליו ד"אוהביו כצאת השמש בגבורתו", שכן, מי לא ירצה לזכות בעליו נפלא כזה!

ולכן, יש צורך להבהיר ולהדגיש שלא מדובר כאן אודות כבודם האישי, שיכולים למחול כו', כ"דרכם של תלמידי חכמים שראוי לילך בה", אלא, המדובר הוא בפגיעה בכבוד **הרבנות**, כבוד **הבד"ץ** וכבוד **הקהל**, שעל זה אינם יכולים למחול – כמובן מהמשך דברי הרמב"ם בסוף הלכות תלמוד תורה: "במה דברים אמורים, כשבוזה או חרפהו בסתר, אבל תלמיד חכם שבוזה או חרפו אדם בפרהסיא, אסור לו למחול על כבודו, ואם מחל נענש, שזה **בזיון התורה**, אלא נוקם ונוטר הדבר כנחש, עד שיבקש ממנו מחילה ויסלח לו".

ח. ובנוגע לפועל:

מכיון שמדובר אודות ענין הנוגע לכבוד הרבנות וכבוד התורה – אסור לעשות חשבונות של ענוה, למחול על הכבוד כו', אלא, עליהם לחקור ולדרוש כו', ולהבטיח שדבר כזה לא יחזור וישנה בעתיד.

ובדאי ישכילו לעשות את הדבר באופן הטוב ביותר – שלא לעורר מחלוקת כו',

ובכלל, בכגון-דא יש לנהוג בהתאם לדין ד"משפחה שנטמעה נטמעה", ש"לא לרחק" – כמדובר לעיל בסיום הרמב"ם על-דבר ההנהגה בזמן ביאת אליהו, ובהדגשה יתירה בעמדתו בסמיכות לזמן הגאולה,

אם כי יש לדאוג שיתוקן המעוות ("והשיב את הגזילה אשר גזלו") – בקשת מחילה וסליחה, וכיו"ב, על-ידי כל אלה שהיו מעורבים בפרשה, אבל, כמובן, בדרכי נועם ודרכי שלום, בסבר פנים יפות וכו', ככל פרטי הדינים בנוגע לאופן אמירת תוכחה,

ועוד ועיקר – כאמור – להבטיח שמכאן **ולהבא** לא יישנו מקרים דוגמתם.

ט. ולסיום – הנני לחזור ולכפול עוד הפעם את האזהרה והאיסור שלא לומר פירושים בדברי שכוונתי לפלוני וכו', והעיקר שלא ללבות מחלוקת כו', המצב בהוה – די והותר... וחס ושלום ללבות יותר, ואדרבה – יש להשתדל ולעשות את כל המאמצים כדי לכבות אש של מחלוקת וכיו"ב.

וזאת למודעי: כל מי שיפרש שכוונתי כך וכך, לפלוני ופלוני, וכיו"ב ללבות מחלוקת וכו' – להוי ידוע שזוהי מלחמה בי!

ולמותר לשלול את ההנהגה של הוספת נפט למדורה, תוך כדי טענה שאין זה "נפט" אלא "מים"... כידוע פתגם אדמו"ר מהר"ש: את הקב"ה – בודאי לא מרמים, ואת העולם – גם לא מרמים, אלא מאי, שמרמה את עצמו, מהו איפוא ה"קונץ" לרמות טפשי!...

ולאידך, כל מי שרוצה לגרום לי נחת-

ובנוגע לדברים שאומרים בשמי שהם היפך השולחן- ערוך - אמרתי כמה וכמה פעמים, והנני חוזר וכופל עוד הפעם, שכל ענינים כיו"ב הם שקר גמור! ולפלא הכי גדול שישנו מי שמעלה על הדעת סברא מבהילה כזו

רוח – ישתדל לעשות כל מה שביכלתו לבטל ענינים של חילוקי דעות, ואדרבה – להוסיף

באהבת ישראל ואחדות ישראל.

ויה"ר שמכאן ולהבא לא יצטרכו לדבר על ענינים כיו"ב, כי אם, בעניני טוב וקדושה, וכאמור, בדרכו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – בחסד וברחמים.

והעיקר – שזוכים תיכף ומיד לענין ד"ויקחו לי תרומה גוי", עד "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (כפי שהולכים לקרוא בתפלת מנחה, רעוא דרעיון) – ביהמ"ק השלישי,

"ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו... כמצות רצונך", החל מקרבן התמיד, לאחרי קיום המצוה דנתינת מחצית השקל,

בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, וכאמור, "מיד הן נגאלין", תיכף ומיד ממש, אמן כן יהי רצון.

ברכות מאליפות

בשפחה, בצהלה ובלב פלא גיל ורינה הננו מברכים את הורנו האהובים והיקרים

הרה"ח ר' **דוד דב** ופרת **פרומא שרה** שיחיו **מישולבין**

ואחננו-גיסנו וגיסתנו האהובים והיקרים הרה"ת ר' **בנציון משה** ופרת **חנה** שיחיו **מישולבין**

לרגל שפחת קשורי השידוכין של נכדתם בתם ואחייניתנו האהובה והמהוללה **רבקה** תחי

עב"ג המצויין התי **אדם משה** שי
בן ידידנו ר' **עוז** וזוגתו **ענת** שיחיו **אריאל**

ומשנה ברכות למחותננו הדגולים פנכ"ל פוסדות "אור שפחה" בכפ"ח

הרה"ח ר' **גרשון דובער** ופרת **בתיא** שיחיו **שיף**

מזל טוב! מזל טוב!

יה"ר שתה"י החתונה בשעטומ"צ ויבנו בית חב"ד אפתי ועדי עד פתוך הרחבה פרנסה עשירות מופלגה בריאות ונתת, ונראה תיכף ומי"ד מפ"ש את שפחת הגאולה בהתגלות מלכנו משיחנו ונכריז לפנינו: יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ברוך ומנוחה מישולבין והילדים
יוסף יצחק ונחמה דינה מישולבין והילדים

פייגא וחיים שלמה ביסק והילדים
בלומא רבקה ופנחס טעוול והילדים

מיכאל גרשון וסימנה מישולבין והילדים

**הבחירה שלנו היא
הבחירה האמיתית אשר
משנה את פני העולם
כולו. הבחירה להיות חלק
מחילו של הרבי מה"מ,
ולפעול בשליחותו, להכין
את עצמנו ואת העולם
כולו לקבלת פני משיח
צדקנו בפועל ממש**

הבחירה האמיתית

של הרבי מה"מ שליט"א.

אצל הרבי, אין מקום לחשבונות אישיים כאלו או אחרים. אותנו לא מעניין האם איש זה או אחר ימלאו תפקיד מסוים. הדבר החשוב הוא העובדה שהרבי מנהל את כל העניינים בדיוק כמו קודם. לאף עמותה, ארגון, או אישיות חשובים ככל שיהיו אין רשות או סמכות לשנות זאת. אין כאן שום עניין אישי, אלא ידיעה ברורה כי בליובאוויטש ישנו נשיא אחד ואין בלתו.

אנו מתכוננים ליום כ"ב שבט, אשר אותו מגדיר הרבי, כתחילתו של השלב האחרון בעבודת דור השביעי, השלב בו נפעלת עבודת הדור בכוחו בלבד, אחרי שכבר לא ניתן לראות בעיני בשר את ההמשך של הדורות הקודמים.

ואם כך הם הדברים בשעת אמירת השיחה, בשעה שזכינו לשמוע אותה מפי קדשו של הרבי, ולראותו בעיני בשר, הרי כיום על אחת כמה וכמה. כאשר כל עבודת השליחות היחידה והאחרונה, נעשית מתוך אמונה וידיעה כי הרבי מה"מ חי וקיים ללא שום שינוי, הרי שעבודה זו נעשית אכן בכחו של דור השביעי.

אמונה וידיעה כזו, לא נזקקו להן בדורות הקודמים, ואף לא בשנים עברו – זהו החידוש שפועל בנו הרבי, וזוהי הבחירה שלנו, הבחירה האמיתית אשר משנה את פני העולם כולו. הבחירה להיות חלק מחילו של הרבי מה"מ, ולפעול בשליחותו, להכין את עצמנו ואת העולם כולו לקבלת פני משיח, והסיסמא שלנו תקיפה תמיד, גם אחרי הבחירות:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

בשעה שנקראות שורות אלו, עסוקים מן הסתם חלק גדול מהקוראים בתוצאות ה'בחירות' אשר התקיימו השבוע בארץ הקודש. גם מבלי לדעת – בעת כתיבת הדברים – את התוצאות, הרי ברור כי הפרשנים, העסקנים ומביעי הדעות למיניהם, מתפלפלים כיצד להסביר את הצלחתה של מפלגה זו, והסיבות לכישלון של רעותה.

בעולם השקר, מירב העיסוק לא היה בעקרונות אלא באישים. הדרך, המצע והתכניות לעתיד נתפסים כפרט שולי ומיותר, אל מול המאבקים האישיים. התכונות והפוליטיקה הפכו להזות הכל.

מול כל אלו, עלינו לזכור מהו המישור האמיתי שבו מתקבלות ההחלטות החשובות באמת. כיצד יש בכוחנו להשפיע לא רק על הרכבה של ממשלה כזו או אחרת, אלא על מציאותו של העולם כולו. זוהי המציאות האלוקית, מציאות אותה מגלה לנו הרבי מלך המשיח שליט"א.

במציאות זו ימים אלו מתאפיינים בדבר אחד – היותם הימים שבין יו"ד שבט לבין כ"ב בו. שני תאריכים בעלי משמעות מכרעת לגבי דורנו הדור השביעי, הדור האחרון לגלות והראשון לגאולה, אשר משלים את העבודה של כל הדורות שקדמו לו.

יו"ד וי"א שבט, הימים בהם בא השמש וזרח השמש, הימים בהם נפעל החיבור והמעבר בין הדור השישי לדור השביעי, הימים בהם התחילה בגלוי נשיאותו של הרבי. כולנו קבלנו חיות בימים אלו, ביחד עם הבשורה שהגיעה בהשגחה פרטית ביום י"א שבט, כי מקור החיות, בית חיינו, ימשיך להתנהל גם בגלוי, כבית הכנסת, בית המדרש ובית מעשים טובים

פתגם השבוע בעניני משיח וגאולה

...ויהי רצון, שההוספה בריבוי בכל ענינים אלו תזרו ביתר שאת קיום היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר", שהחיות והתענוג יומשכו למטה בעוה"ז בפשטות – נשמות בגופים, ובתוכם ובראשם – הבעל-שם-טוב, המגיד, ונשיאי חב"ד – רבינו הזקן, אדמו"ר האמצעי, הצמח צדק, אדמו"ר מהר"ש, אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע, וכ"ק מו"ח אדמו"ר (ובתו הנפטרות, שבת הולכת אחר האב, כהודעת חז"ל), ונוכה לברך "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה" זמן – של הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, תיכף ומיד ממש.

(ש"פ יתרו, כ"ב שבט תשי"ג)

כ"ק אדמו"ר הזקן

מזבח אדמה תעשה לי גוי' (יתרו כ, כא)

בחג השבועות [שנת תק"מ] יצא רבינו [הזקן] ואמר תורה: "מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עולותיך ואת שלמתיך". מזבח אדמה תעשה: מזבח של ביטול תעשה את עצמך. עולותיך-העליות שלך, שלמתיך – השלימות שלך, תזבח על המזבח להיות עפר ואפר ממש.

(יסה"ש תרצ"ט ע' 373)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך (יתרו כ, ט)

פירוש "תעבוד" – עבודה זו הוא ענין תיקון בדבר מה, לתקן ולעשות כלי כמו "עורות עבודים" כו'. והענין הוא, כידוע דעיקר התיקון בימות החול הוא בבירורים דקליפת נוגה, במצוות מעשיות הנעשים בדברים גשמיים, שנעשה תיקון כמו עיבוד העורות, להיות בחינת כלי לעלות למעלה ולשכון בזה קדושה העליונה.

(יתרות חיים' פרשתנו רסח, ב)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלקים (כו, יז)

[המלאכים] בראותם בחינה הגבוה מהם, שהוא .. ההמשכה .. שנעשה ע"י .. ישראל במצוותן שעושיין רצונו של מקום .. "תרפינה כנפיהם", מתבטלים מעבודתם, אהבה ויראה הנקראים "גדפיין" [כנפיים], אבל לישראל – אמר להם משה "אל תיראו", אינכם צריכים לכך לעבודת יראה זו .. "כי לבעבור נסות אתכם בא" – להגביה אתכם – "האלקים", בבחינת ביטול לגמרי, שאין מי שיאהוב, כי אם יראתו תהיה "על פניכם", רק "לבלתי תחטאו" לצורך יראת חטא שלא יפול בבחינת חטא שהוא גרוע מן כו' .. ואף בתפלה ישראל .. בהתעוררות שרש נשמותיהם למעלה .. שם אהבה ויראה שלהם גבוה משל המלאכים.

(אור התורה' במדבר (כרך א) הוספות ע' נז)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עולותיך גוי' (כו, כא)

...מזבח אדמה כו' וזבחת עליו את עולותיך כו' – והוא [זביחת] רוח האדם העולה למעלה ["עולותיך"], וכמ"ש "אדם כי יקריב מכס", דאדם בגימטריא מ"ה ["אדמה"] צריך גם-כן הקרבה לבחינת "כי לא אדם הוא" וזהו עיקר מזבח. אך אם ההכרח שיהיה "מזבח אבנים", היינו שהוא משוקע במחשבות זרות [=אבנים – אותיות] של תאוות היתר ואיסור, "לא תבנה אתהן גזית", דאותיות של תאוות איסור צריכים לדחות לגמרי לכן "לא תבנה כו" שלא ישאר מאומה, ואותיות של תאוות היתר צריכים שיתעלו כולם ולכן "לא תבנה" שלא ישאר מאומה, "כי חרבך הנפת עליה" – הוא "חרב אוכלת", "ותחלליה" – כמ"ש "ולא תחללו את שם קדשי", שלא תעשו חלל ומקום ריקן ועל ידי המחשבות זרות נעשה חלל כו', לכן "לא תבנה כו'", וזהו [שב] "מזבח אדמה כו" לא יש שום תנאי שהוא עיקר מזבח, אך אם "מזבח אבנים כו" – בתנאי "לא תבנה כו'", דאותיות של תאוות איסור צריכים

שישבר לגמרי, ואותיות של תאוות היתר צריכים שיתעלה לגמרי ולא ישאר מאומה.

(יסה"מ תר"ס ח"א ע' רפד)

כ"ק אדמו"ר מהורש"ב

ויעמוד העם מרחוק ומשה נגש אל הערפל (כו, יח)

...כללות ישראל האיר להם האור "מרחוק", היינו, שלא היו עדיין בבחינת כלים ממש לזה, כי אם לעתיד לאחר גמר הבירורים, שאז .. האור הפנימי ועצמי יהיה בבחינת תפיסא וגילוי ממש בפנימיות נשמתם.

(יסה"מ תרנ"ח ע' רח)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלקים (כו, יז)

...וזהו "ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו", שלא יהיה חסרון וטעות [=חטא' לשון חסרון], דיש לך מי שעוסק ושוקד בלימוד התורה ואינו שם לבו למדותיו הטבעיים לשנותם, ועל זה הוא הציוי "ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו", שיהיה יראה ופחד אלקים לנגד עיניו תמיד, ויהיה לימודו בתורה על מנת לשמור ולעשות ולקיים המצוות בפועל ממש ביראת שמים.

(יסה"מ תרצ"ב ע' שפה)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

...על פי זה יש לומר הטעם מדוע לאחרי כ"ב שבט (יום הסתלקות בתו) נפעל השלב האחרון בהכנת העולם (בתור דירה לו יתברך בתחתונים) לגאולה, שכן שלימות ענין זה בא על ידי ובשכר נשי ובנות ישראל.

(ש"פ יתרו וכ"ב שבט תשנ"ב)

אשת נעורים

במשך ימי ה'שבעה' על הרבנית הצדקנית מרת חי' מושקא ע"ה הדגיש כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בשיחותיו עם המנחמים, בכאב גדול, את העניין של "אשת נעורים", שהאבל אחריה גדול יותר מכל אבל אחר.

בקשר עם כ"ב שבט, מובא בזה מענה לאחד שכתב לרבי מכתב ניחום אבלים והזכיר את הנושא ד"אשת נעורים":

קראתי הנ"ל כפשוט (ועד"ז מכו"כ [ועל-דרך-זה מכמה

נראתה ה'ת' ע"ה (ועל ועל כ"ב)
 וכוונתו
 רצוי וכו' וכו'
 וקלאץ קושיא
 שכתבתי לך ידוע באריות בסנה' [כב, סע"א]

וכמה [שי']

וכונתם

רצוי וכו' וכו'

וקלאץ קושיא

שכתבתי לך ידוע באריות בסנה' [כב, סע"א]

יש לי אות בספר התורה של ילדי ישראל

"...ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר"

www.kidstorah.org | 03-9607358 | 60840 ת.ד. 8 כפר חב"ד | ספר התורה של ילדי ישראל

פירסום ראשון: מכתב מהרבי והרבנית

הרבנית מתייחסת להתקפה על ישיבת תומכי תמימים

לקראת כ"ב שבט, יום ההילולא של הרבנית הצדקנית מרת חי' מושקא ע"ה, הננו מפרסמים מכתב שכתבה הרבנית למזכירו של הרבי הרי"צ, הרב חיים ליברמן, שהיה בביקור בארץ הקודש. מתוכן המכתב נראה שהוא נכתב לאחר חג הפסח תשכ"ד. במכתב מתייחסת הרבנית לאירוע בו התנכלו שחורים לתלמידי הישיבה • בסיום המכתב יש הוספה בכתי"ק של הרבי, בו מבקשו הרבי לשלוח לו כתב יד של שו"ת אדמו"ר הצמח-צדק, וכן אודות כתב יד משולחן-ערוך אדמו"ר הזקן, השונה מהנדפס • תודתנו נתונה להרה"ח ר' שניאור זלמן חנין שי', מנהל וועד להפצת שיחות, שהואיל למסור מכתב זה מארכיונו

הוספת הרבי בכתי"ק

ת"ח [= תשואות חן] על ההפתעה מכתבו ע"ד כתי"י שו"ת [= על דבר כתב יד שאלות ותשובות] אדמו"ר הצ"צ, ע"פ הרי"פ [= על פי הראשי פרקים] מתוכנה שכותבם – לא מצאתי בצ"צ הנדפס, גם לא בהכתי"י שאצלי, ואם אפשר שיצווה למי שהוא להעתיקה (צילום) – כמובן על חשבוני – אולי יש מקום לצרפה להוצאה החדשה של שו"ת הצ"צ שמכניס עתה כאן להו"ל [= להוציא לאור] בקרוב. ות"ח מראש על הטרחה בכ"ז [= בכל זה].

דרך אגב – י"א [= יש אומרים] אשר ברשותו של ד"צ [= דוד צבן] שי' הילמן, נמצא כתי"י של שו"ע אדה"ז [= שולחן ערוך אדמו"ר הזקן] שונה מזה הנדפס!

בכבוד ובברכה
מ. שניאורסאהן

לא ארגון שלם? אומרים שגילו עוד חמישה עשר צעירים, שהשתתפו בהתנכלות. כאילו הארגון של השחורים הביע את צערו בקשר לתקרית. הם עצמם נבהלו, אופן פעולה שכזה רחוק מלהיות לטובתם. הם הלא כל הזמן צועקים על זכויות האזרח. כל ההתנצלויות שלהם לא שוות כלום – הם לא אחראים כלל וכלל על הצעירים שלהם.

אני עדיין לא כתבתי לרוזה לנדאו אתארגן ואכתוב, ובינתיים אם תהיה אצלה, בבקשה, מסור דרישת שלום. אני חושבת, ר' חיים, שכשאתה ראית [...] – בתו של [...] – אתה די התאכזבת. איני יודעת מתי אתה מתכוון לחזור הביתה. כאן מאוד המליצו על אוניית "שלום". כנראה שאונייה זו עוצרת במספר מדינות בדרכה לישראל. הפלגה כזו יכולה להיות מאוד מעניינת. האם חשבת על כך?

דרישת שלום מכל הלב וכל טוב לך.

מוסיא

* לכאורה הכוונה לאוניית הנוסעים המפארת "שלום" שהושקה בראשית שנת תשכ"ד, ופעלה עד תחילת תשכ"ה בקו ישראל-ניו-יורק. כנראה שהרבנית המליצה על אונייה זו, שעצרה בכמה מקומות, וכך לא הייתה את הבעייה הידועה של חילול שבת.

שלום ר' חיים

לא פעם אחת התחלתי לכתוב לך, ובגלל המרוץ התמידי עם הזמן לא סיימתי את המכתב ולא שלחתי.

באופן עקיף, אני עדיין תחת השפעת הטיול שלך בישראל. תיארת הכל באופן כל-כך ציורי, שהתמונות בבהירות קמות לתחיה מול העיניים.

היה לך מזל, שעדיין לא התחיל החום, ויכולת לנצל את הנסיעה. אצלנו הכול שיגרת. אמא מרגישה בטוב. נחה מהמתח של החג.

להוציא יום אחד חם [...], האביב שלנו יותר דומה לסתיו, כל הזמן גשום וקר.

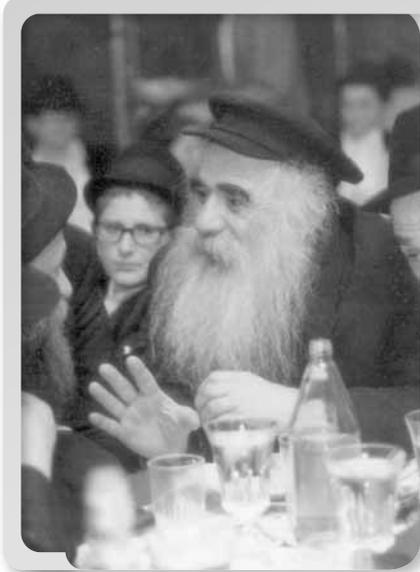
אתה, כנראה, נבהלת כהוגן, כשנודע לך מה שקרה בישיבה. כל העניין הזה מנופח במקצת. למרות שאני [חנה] לא מסכימה איתי, אני חושבת שהנהלת הישיבה פועלת בצורה נכונה, בכך שאינה נותנת לכל העניין הזה להירגע. ככל שיהיה יותר רעש, כך יהיה קל יותר לגלות את כל הקבוצה של השחורים, והכי חשוב – מאין הם לקחו את הביטויים האנטישמיים האלה. האם זה

מאדרי אלהי דאקוודו קע ב יא מוועבז. און קע דע בראנד
מפעלונג א וואנדאקענדען מפרע. דע יא ארום אדווענטי
מיליטעו קע עטוואס, - און עווערבעטעו קע און בעלימ'ס בענט זא
עבאט אעווערעט.

~~א קע ער קע פאליטעאל קובע דאקא דאד קענדיג~~
עווערבעט, א מווא. עסעו עפעס א קע, מווערעפאליט,
מערפאלי מפרעס. א קעמאט, קעס אקעס, דאקא מיט יענע
עסעס - קווא - מיט דע אקוואמילעטעו
קעזאנדאקעס. קע דאקא דאקא מיט עווערבעטעו
אקוואמילעטעו. דאקעס אקעס קעמאטעוועבאליט מפרעס.
"מאקעס": דאקא מפרעס, קע בעטעו אקוואמילעטעו
מאקעס אדווענטי אדווענטי אדווענטי אדווענטי, מיט
מאקעס אדווענטי אדווענטי אדווענטי אדווענטי, מיט
מאקעס אדווענטי אדווענטי אדווענטי אדווענטי.

~~מאקעס אדווענטי אדווענטי אדווענטי אדווענטי~~
מפרעס. דעו אדווענטי
מפרעס.

מאקעס אדווענטי אדווענטי אדווענטי אדווענטי
מאקעס אדווענטי אדווענטי אדווענטי אדווענטי

מאת הרב חיים לוי-יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת תות"ל המרכזית – כפר חב"ד

שלוש תקופות בנשיאות הרבי

בשעה שהיא "זמן השיא" לגאולה ושיא התגלותו של המלך המשיח - אין אפילו שביב של אור, אפילו לא קורטוב של גילוי: לא רואים את הרבי, לא שומעים התוועדויות, לא מאמרים ולא שיחות, לא רואים את

הרבי מחלק דולרים לשליחות מצווה לצדקה ולא "כוס של ברכה", לא לעקאח ולא קבלת פ"נים. לא מכתב ולא מברק, לא מוגה ולא בלתי-מוגה. כלום. חושך שבחושך. תחתון שבתחתון. ונשאלת השאלה: מה יהיה, הרי אין כאן אפילו נקודה אחת של אור ושל אמת?!

שבט ה'תשי"א (יום התחלת הנשיאות הרשמית של הרבי שליט"א), והחל מכ"ב שבט ה'תשמ"ח (יום הסתלקות הרבנית).

התקופה הראשונה – תקופת נשיאותו של כ"ק מורי וחמי אדמו"ר בחייו בעלמא דין, עד יו"ד שבט תשי"י (גם אז היה הרבי המוציא והמביא והעומד בראש כל הפעולות של הפצת היהדות והמעיינות חוצה, אלא שזה היה בתקופת נשיאותו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ – "ספירת המלכות", כפי שהיא כלולה ומאוחדת ב"ספירת היסוד").

התקופה השנייה – החל מ"א שבט תשי"י, "היום הראשון המלא שאחרי ההסתלקות" [כי למרות שנשיאותו של הרבי מלך המשיח החלה באותו רגע ממש של הסתלקות הרבי הריי"צ, שהרי אי-אפשר ולא שייך כלל להיות אף רגע אחד בלי רבי בפשטות הנמצא בעולם-הזה הגשמי. אבל בכל זאת, מכיוון שבאותו יום בתחילתו הייתה

מבאר הרבי בשיחה, הוא לסיים את עבודת כל הזרות, לעשות לו יתברך דירה בתחתונים, שהגילוי של עצמותו יתברך בכל תוקפו ובכל עצמותו יאיר ויתגלה בתוך התחתון שאין תחתון למטה הימנו. זו הסיבה שיום ההילולא של נשיא הדור, כ"ק מורי וחמי אדמו"ר, שבו נכללת העבודה של כל הדור, הוא ביו"ד שבט, היום העשירי בחודש האחד עשר (כאשר מונים את החודשים מניסן) – משום שעניינו של דור זה הוא להמשיך ולחבר את העצם, בחינת ה"אחד עשר", "אנת הוא חד ולא בחושבו", עצמותו יתברך שלמעלה מעלה מכל גבול וגדר – להכניס אותו ולאחד אותו עם ה"עשר", המסמל את מציאות העולם, הכולל עשר ספירות, עשרה מאמרות וכו'.

ובדורנו זה עצמו, אומר הרבי, ישנן שלוש תקופות – עד יו"ד שבט ה'תשי"א (יום הסתלקותו של הרבי הריי"צ), החל מ"א

התקרבו ליום ההילולא של הרבנית הצדקנית כ"ב שבט, ישנה שיחה נפלאה ביותר ב'דבר-מלכות'. שיחה שבה מדבר הרבי מלך המשיח שליט"א דברים נפלאים וברורים על עצמו, דבר בלתי רגיל כלל וכלל, ובמיוחד דברים נפלאים בקשר לתקופה זו, דברים שלא נאמרו כמדומני בשום מקום אחר בשיחות הקודש.

בגלל חשיבותה הנפלאה של שיחה זו ננסה כאן לחזור ו"לתרגם" בתוספת ביאור בדרך אפשר (בסוגריים מרובעות) כמה נקודות ממנה, כמובן תוך הדגשה שאסור להסתפק בזה ואין שום תחליף ללימוד השיחות שוב ושוב במקורן בלשון הרב.

• • •

תפקידו של דורנו זה, שהוא הדור האחרון לגלות והדור הראשון לגאולה,

אבל אז הייתה עיקר ההדגשה על כך שהאור האלוקי מגיע גם למקומות הנידחים ביותר מצד עוצמתו הגדולה של האור. ואילו התחתון מצד-עצמו עדיין לא היה "כלי" לאלקות. ה"עשר" נשאר "עשר" ורק היה בו חידוש של "א", אך לא באופן של אור וגילוי.

בתקופה השנייה, מאז עלה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח על כס הנשיאות, החלה כל הפעילות לקבל אופי קבוע יותר. לא רק להגיע למקומות רחוקים ונידחים אלא להפוך את המקום הנידח עצמו שיהיה "כלי" לאלקות, להקים שם בית חב"ד בקביעות ולהפוך אותו למרכז של יהדות וחסידות ואלקות.

נוסף לכך שהתווספו שלוחים שלא בערך כלל למה שהיה קודם, ובכל הנושאים של הפצת המעיינות נהייתה הוספה בלי שום ערך למה שהיה לפני-כן, הרי גם אופי הפעילות נהיה שונה לגמרי: יותר ויותר הודגש שהשלוחים הופכים את מקומם שלהם, המקום התחתון ביותר, למציאות עצמאית כביכול של מרכז לתורה וחסידות ואלקות, בבחינת "חי הנושא את עצמו". שהאלקות והחסידות תהיה בתוך-תוכו, תבקע ותפרוץ מתוך הגדרים והנתונים של המקום עצמו, לפי האופי והמנטליות המיוחדים שלו וכו'. כמבואר בארוכה בשיחת ש"פ וישב ה'תשנ"ב במיוחד בקשר לצרפת. עיין שם באריכות.

ובכלל, אצל הרבי מתחילת נשיאותו, מודגש ביותר וביותר, איך מכל דבר הכי תחתון והכי גשמי עושים דירה לו יתברך: בשיחות הרבי הוא מבאר עניינים של העולם, שמצד עצמם הם לכאורה מנגדים לגמרי לאלקות, והרבי לומד מהם את ההוראה בעבודת ה' והופך אותם עצמם כפי-שהם לעניינים שכל תוכנם הוא אלקות. הרבי לוקח, לדוגמה (שיחת ש"פ שמיני תש"מ) משחק כדורגל והופך אותו למאבק בין הגלגול של "כדור הארץ" ל"שער המלך" או ל"שער" של הצד שכנגד, שאת זאת עושים באמצעות הרגליים דווקא. וזו רק דוגמה קטנה ביותר לאלפי העניינים שהרבי לוקח והופך אותם-עצמם למרכיבים ומסייעים וחלק מהעניין של גילוי אלקות בעולם.

עליון שבעליון עם תחתון שבתחתון

אבל גם לאחר כל זאת, עדיין היה חסר

משהו: אמנם מצאנו בתחתון נקודות של אור ושל אמת ורוממנו אותן לאלקות, מצאנו את העליון שבתחתון, אבל אל התחתון עצמו, אל החושך שבחושך כפי שהוא, לא הגענו עדיין. שהרי הוא, החושך שבחושך, אין לו שום שייכות לאלקות, ואיך שייך לפעול בו שתהיה לו שייכות לאלקות מצד-עצמו? וגם העליון לא היה העליון עצמו ממש, אלא כפי שהוא יורד אל התחתון.

זהו החידוש של התקופה השלישית, החל מכ"ב שבט: העליון נשאר עליון כפי שהוא, למעלה מכל גדר של עליון ותחתון לגמרי. התחתון נשאר תחתון כפי שהוא, תחתון שבתחתון, בלי שום נקודה של אור ושל אמת. ודווקא כאן מתגלה ה"עצם" האמיתי כמות-שהוא – שאין לו שום גדר ושום "ציור", הוא למעלה מגדר וציור וגם למעלה מלהיות דווקא למעלה מגדר וציור. הוא נמצא למעלה ולמטה בדיוק באותה מידה. העליון והתחתון הם המשך אחד ועניין אחד ממש. ולזה מגיעים דווקא על-ידי העמידה בתוקף, עמידה בלי שינוי כלל, שכן יש כאן רק עצם אחד וממנו לא שייך לזו.

אחרי ג' תמוז

ואולי יש לומר שעניין זה בא לידי ביטוי במיוחד בתקופה שאחרי ג' תמוז: לא רואים כלום. לא שומעים מאומה. לא מבינים כלל מה קורה כאן. הכל "הפוך על הפוך", בלי שום נקודה של אור ושל אמת. תחתון שאין תחתון למטה הימנו, בלי שום תפיסה ואחיזה של איזושהי נקודת הסבר או ביאור על מה שמתרחש כאן. הכל נראה לעינינו כניגוד מוחלט לכל מה שאנו מאמינים ומבינים, יודעים ומרגישים.

בשעה שהיא "זמן השיא" לגאולה ושיא התגלותו של המלך המשיח – אין אפילו שביב של אור, אפילו לא קורטוב של גילוי: לא רואים את הרבי, לא שומעים התוועדויות, לא מאמרים ולא שיחות, לא רואים את הרבי מחלק דולרים לשליחות מצווה לצדקה ולא "כוס של ברכה", לא לעקאח ולא קבלת פ"נים. לא מכתב ולא מברק, לא מוגה ולא בלתי-מוגה. כלום. חושך שבחושך. תחתון שבתחתון. ושועלים מרקדים, ומחלוקות וויכוחים, ודיבורים על מסירת ח"ו שטחי ארץ ישראל החיוניים לביטחון – למחבלים, היו-לא-תהיה, ופיגועים נוראים כתוצאה מזה, ופגיעות בשלימות העם והתורה על-ידי הכנסת

רפורמים וקונסרבטיבים, ופוליטיקה וכוחניות, ופאשקווילים, והתפרקות והתנפצות של כל המי ומי שהיה אפשר אולי לחשוב שמה ניתן לסמוך עליהם.

ונשאלת השאלה: מה יהיה, הרי אין כאן אפילו נקודה אחת של אור ושל אמת. ובאותו מקום ובאותה נקודה עומדים בתוקף האמיתי של "אני ה' לא שניתני". עמידה בתוקף באופן של "גג ורצפה כאחד ממש", "החיבור דהמעלה מעלה עם המטה מטה עד שנעשים כאחד ממש". בידעה ברורה ומוחלטת, שלא שייך בכלל להתווכח ולדון עליה, כי שום דבר לא יצליח להזיז אותה ממקומה בכי-הוא-זה: אין שום שינוי ושום הבדל כלל וכלל, ואפילו בפרט היותר קטן, בין לפני ג' תמוז לאחרי ג' תמוז.

יש רבי בישראל

יש רבי בישראל בדיוק כפי שהיה קודם, ולא ייתכן אחרת בשום אופן שבעולם. נוסעים לרבי, מתפללים עמו, מתוועדים עמו, כותבים לו כל הזמן והוא עונה ומושיע. לומדים את הדבר-מלכות משיחות תנש"א-תשנ"ב בהרגשה ממשית שזוהי שיחה שנאמרה עתה ממש בשבת זו. מקושרים אליו בכל לב ונפש ומאד. יוצאים בשליחותו לכל קצווי תבל. והכל בהצלחה מופלגה שלא לפי ערך כלל.

וביחד עם גודל הזעקה "עד מתי?!!" הפורצת ובוקעת מכל פינה ומכל נקודה – חדורים בשמחה הגדולה, בתופים ובמחולות, כפי שנצטוונו, על כך שהגאולה מגיעה ברגע זה ממש, למרות שלכאורה כבר עברו כמה שנים – שכן זוהי נקודה אחת והמשך אחד של העליון שבעליון, שהוא עצם אחד ממש עם התחתון שבתחתון, זה שלא מבין ולא מרגיש ולא שייך למאומה, כמונו. אבל גם הוא, אנחנו, ודווקא הוא, חי את הדברים בפשטות ממש וללא שום פשטיליך, בדיוק כפי שהדברים הם בעליון שבעליון, למעלה מכל גדר ומכל גילוי.

כי הכל נובע מאותו "עצם". מגילוי העצמות, שהוא למעלה לגמרי מגדר אור ומגדר גילוי, בדיוק כמו מגדר העלם. מגילוי עצם מציאותו של המלך המשיח שלמעלה מהתפשטותו, על-ידי פעולותיו, לגאול את ישראל, לבנות בית-המקדש ולקבץ נחחי ישראל. אותו עצם שעל-ידי התגלותו באה גם כל ההתפשטות, בבניין בית-המקדש והגאולה בתכלית השלימות והגילוי, תיכף ומיד ממש.

לחסידות ולאקנות, ובפרט להתקשרות אמיתית ומוחלטת אל הרבי שליט"א מלך המשיח, בשעה שכבר מזמן רבים ביכו את תנועת חב"ד וניבאו לה שתוך זמן קצר היא ח"ו תתפורר.

בכל זה ועוד, מתגלה האמת העצמותית של ליובאוויטש, שנמצאת בכל תוקפה ובכל עוצמתה גם, ודווקא, בתוך החושך שבחושך, שאין לו שום שייכות כלל לאור ולאמת. ובכוח העצמות מגלה גם הוא ודווקא הוא את האמת האלוקית שאין עוד מלבדו.

"יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד"!

ורבינו מלך המשיח לעולם ועד", גם כאשר נדמה שזה "לא מסתדר" בכלל.

בכך שנוסעים לרבי, מתפללים עם הרבי, מתוועדים עם הרבי, כותבים לרבי ומקבלים תשובות. ואת כל זה מביאים ומפיצים גם ליהודים שכרגע הם כאילו מבחוץ, בכל התוקף, מבלי להתבייש, ולמרות שזה נשמע לגמרי לא מציאותי ולא מתקבל, הדבר מתקבל ופועל את פעולתו.

בכך, שלמרות כל הויכוחים ליובאוויטש גדלה ומתפתחת, שלוחים נוספים יוצאים וממשיכים לכבוש את העולם כולו, יהודים מתקרבים כל הזמן לתורה ומצוות,

העצם מתבטא בכך שהעובדה שיש רבי אינה תלויה בשום דבר ובשום נסיבות. היא קיימת בכל התוקף ובכל הפרטים ממש, גם כשאין גילויים כלל, שכן העצם הוא אמיתי ונכון בעצם, הוא אינו תלוי בשום דבר כלל, והוא קיים בכל תוקפו, ואפילו פורץ ובוקע, גם ודווקא מתוך החושך שבחושך.

בכך שמאמינים ובטוחים במאה אחוז בנבואתו של הרבי, "הנבואה שישנה במלך המשיח קודם הגאולה", ש"הנה זה (משיח) בא" – גם כשעברו כמה שנים ועדיין לא רואים זאת בעיני בשר.

בכך שמכריזים "יחי אדוננו מורנו

EZWAY

מנהטן - 25\$+ - MANHATTEN

קנדי - 30\$ - JFK

נוארק - 60\$+ - NEWARK

לה-גרדיה - 30\$ - LGA

אפשרות איסוף מושדה התעופה
AIRPORT PICKUP AVAILABLE

אפשרות לשירות VIP
VIP SERVICE AVAILABLE

הדרך הקלה להגיע לכל מקום - מכל מקום: 347-407-2230

כתובים מזה ומזה

השבוע נקרא על שלוחים מופלאים שיודעים אלו שימושים אפשר לעשות בספרי קודש, בספרי תורה, ספרי הפטרות, רמב"ם כמו גם תורה במחשב. שלוחים רבים מחזיקים באמתחתם סיפורים על ספר אחד ששינה חיים שלמים, או אפילו משפחה שלמה

הארוכה, למדה יהדות וחסידות, התגירה, התחנתה והקימה בית חסידי, כשר ונאמן ב...קנדה".

סיפור נוסף קרה עם הרבנית כחונבסקי. היתה חברה מהילדות שלמדה עמה באותו בית ספר, אותה כיתה. אולם אותה חברה הלכה בדרך שונה ועזבה לגמרי את דרך התורה והמצוות. הרבנית כחונבסקי שמעה שאותה ידידה מתגוררת בזכרון יעקב, ויום אחד כשמשפחת כחונבסקי נסעה לשבות במלון בזכרון יעקב, הרבנית לא התעצלה וביררה את מספר הטלפון של החברה, והזמינה אותה לפגישה במלון. החברה הגיעה, הן שוחחו על דא ועל הא, ולבסוף הרבנית העניקה לחברתה שי למזכרת: ספר הקידוש המכיל סדר הקידוש לשבתות ולכל חגי ישראל. הרבנית רשמה הקדשה בדף הספר, מסרה אותו לחברתה והן נפרדו לשלום.

כעבור שלוש שנים התקשרה לפתע החברה וסיפרה כי לפני מספר חודשים עשתה סדר בארון הספרים, ולפתע מצאה את ספר הקידוש. היא קראה שוב ושוב את ההקדשה המלבבת, דפדפה מעט בין דפי השבת והחגים, והחליטה – לא פחות ולא יותר – שהיא ומשפחתה יחזרו בתשובה. "ואכן", הוסיפה החברה, "מאותו שבוע התחלנו לשמור שבת, לעשות קידוש, תפילות, בית כנסת, לבוש דתי, וכל אורח חיינו השתנה לטובה – הכל בזכות הספר שנתת לנו".

בראשון לציון ידוע בזכות הבריתות והחופות שהוא עורך בצורה לא רגילה, וכן בזכות בית הכנסת – בית חב"ד הענק שהוא בנה, בית כנסת גדוש במאות מתפללים מידי יום ומידי שבת וחג.

הסיפור הבא שהוא מספר, הינו סיפור אישי על מהפך אמיתי – בדומה למהפך שעשה יתרו ממעמד של כהן מדין ועד למעמד יועץ למשה שהקב"ה מצדיק את עצותיו:

"יום אחד פנתה אלי אישה צעירה, עולה מחבר העמים, ובקשה את עזרתי לקראת הגיור שהיא מתכוונת לעשות. לאור ניסיון רב שנים, אכזבות ממתגיירים למיניהם, וגם לפי המלצת ההלכה, דחיתי אותה מספר פעמים. אבל היא היתה כנראה רצינית באמת וחזרה אלי שוב ושוב. לבסוף, הזמנתי אותה לסעודת שבת. במהלך הסעודה התעניינה אם יש אצלנו ספר יהדות בשפה הרוסית. הספר היחידי שהיה לי בבית בשפה הרוסית היה ספר עב כרס על הרבי מלויבאוויטש, על דרכו בחסידות, בהפצת יהדות וכו'. השאלתי לה את הספר והיא קראה אותו היטב, דבר שגרם לה לחזור אלינו כעבור כמה ימים ולומר לנו: 'קראתי את הספר, ועכשיו אני נחושה בהחלטת, אני רוצה גיור אורתודוכסי למהדרין מן המהדרין, ואני רוצה להיות חב"דניקית, חסידה של הרבי הזה שעליו כתוב בספר'.

"האישה אכן עשתה את כל הדרך

בקשה לא להתבלבל. לא מדובר כאן בלוחות ראשונים ואחרונים, אלא לעשרת הדברות שבפרשת יתרו, לעומת עשרת הדברות שבפרשת ואתחנן. ב"דבר מלכות" השבועי, מסביר הרבי, שבעוד עשרת הדברות שבפרשת יתרו הם "מפי הגבורה", ניתנו ללא מגע יד אדם, הרי שהדברות שבחומש דברים הם מפי משה רבינו, ויש בהם כמה שינויים מתבקשים שעשה משה לאור ההבדל בין שתי התקופות ובהתאם למי שאומר את הדברות.

השבוע נקרא על שלוחים מופלאים שיודעים אלו שימושים אפשר לעשות בספרי קודש, בספרי תורה, ספרי הפטרות, רמב"ם כמו גם תורה במחשב. שלוחים רבים מחזיקים באמתחתם סיפורים על ספר אחד ששינה חיים שלמים, או אפילו משפחה שלמה.

שמעתי מר' חיים רייכמן, בעל הוצאת הספרים 'חיש' על כמה שלוחים שמקפידים לשלב במשלוח המנות של פורים, ספר חסידות למקורבים, סיפורי חסידים, והספרים עושים חלק לא מבוטל מהעבודה.

הספר שעשה מהפך

הרב חנן כחונבסקי, משלוחי הרבי

רק מאוחר יותר נודע לי איזה מהפך התחולל בנפשו מאותו רגע. הלה הלך לביתו ואמר לבני ביתו: "עכשיו ראיתי איפה נמצאת האמת. הם - החב"דניקים - לא חושבים רק איך להרוויח יותר, הם באמת חושבים על האנשים, ואיך אפשר לעזור לכל אחד."

ספר הפטרות מהבנא סאלי

אפשר שרבים מבין קוראינו החסידיים לא מכירים כזה ספר הפטרות כתוב על קלף, עשוי כמו ספר תורה ספרדי, מונח בתוך תיבה עגולה ומקושטת, ומונחת בתוך ארון הקודש ליד שאר ספרי התורה. אבל גם אם אתם לא מכירים, יש דבר כזה במאות ובאלפי בתי כנסת בארץ ישראל ובעולם, כולל כמה בתי כנסת של שלוחים ובתי חב"ד.

בכל שבת מכבדים נער שמתקרב לגיל מצוות לשאת את ספר ההפטרות אל הבימה, וקוראים מתוכו את ההפטרה.

את הסיפור הבא שמעתי מפי הרב צמח אברהם, מנהל בית חב"ד ורב הישוב ינוב עם ישובי המועצה האיזורית תנובות:

אצלנו ביישוב פועל בית כנסת ספרדי. אני מכהן כרב בית הכנסת ומוסר בו שיעורי חסידות, עורך התוועדויות וכינוסי ילדים. לקראת יום ההילולא של הבאבא סאלי ערכנו סעודה בבית הכנסת. סיפרתי באריכות על הקשרים המיוחדים בין הרבי מלך המשיח לבאבא סאלי, המכתבים ביניהם וכו'.

באמצע הסעודה שמתי לב שאחד המתפללים הקבועים המקורב לרבי ולשיעורי החסידות, לא נוכח. בשיחת טלפון קצרה התברר שהחבר נסע להילולא

המשך בעמוד 31

בשליחות הרבי להפצת יהדות - והכל בזכות מאור פנים של השליח וסט רמב"ם אחד...

קוד אישי מוצפן

בטבריה נערכה בשבוע שעבר התוועדות לכבוד י" שבט, בשיתוף פעולה של השליח הרב ראובן גול ותלמידי הישיבה הלומדים בעיר זה כמה חודשים. כמרצה אורח הוזמן הרב אליהו קיי, מרצה במכון 'אסנט' בצפת. הרב קיי מומחה למציאת הצופן האישי של כל אחד לפי תאריך הלידה, שם האדם, ופרשת השבוע שבה הוא נולד.

בהתוועדות בטבריה התנדב אחד המשתתפים, תלמיד וותיק של הרב גול, לגלות את תאריך הלידה שלו כדי לגלות את הצופן האישי שלו. הרב גול מספר שהיה זה מחזה מדהים ומרגש כאחד. הרב קיי פותח במחשב האישי את פרשת השבוע בה נולד אותו מתנדב, כשדברים נראים במקביל בתצוגה על מסך ענק. כעבור מספר שניות מצא המחשב את השם שלו - אבשלום במקרה שלנו - בדילוגים של 160 אותיות מאות אחת לשנייה.

הרב קיי פתח והסביר לפי תורת החסידות את כל תכונות הנפש של אבשלום, כאשר כל המשתתפים - המכירים את אבשלום - מגיבים בהתפעלות על האבחונים המדוייקים בכל ההגדרות.

בזכות סט ספרי הרמב"ם

סיפור נוסף שמעתי מפי הרב נועם זקל, שליח הרבי ביקנעם.

לפני כעשרים שנה ערכנו - בפעם הראשונה - חגיגת סיום הרמב"ם. הזמנו רבנים, תזמורת, קייטרינג, וגם כמה סטים של ספרי הרמב"ם, כדי שמי שמעוניין להתחיל ללמוד שלשה פרקים ביום, יוכל לקנות מיד סט רמב"ם ולהתחיל ללמוד.

החגיגה היתה מוצלחת ביותר, ובסיומה, אנשים נגשו וקנו סטים של רמב"ם. לפתע ראיתי אדם מהישוב עומד ומביט בספרים שהולכים ונמכרים. ראיתי שהוא מתעניין אך בפועל לא ניגש לקנות. ניגשתי אליו ושאלתי אם אפשר לעזור. הוא אמר שאכן הוא מאוד רוצה לקנות סט רמב"ם, אך בדיוק כעת אין אצלו כסף... אמרתי לו, 'בבקשה, קח כל סט שאתה רוצה, ותשלם מתי שיהיה לך'.

האיש אכן לקח סט אחד, אבל רק מאוחר יותר נודע לי איזה מהפך התחולל בנפשו מאותו רגע. הלה הלך לביתו ואמר לבני ביתו: "עכשיו ראיתי איפה נמצאת האמת. הם - החב"דניקים - לא חושבים רק איך להרוויח יותר, הם באמת חושבים על האנשים, ואיך אפשר לעזור לכל אחד."

בהמשך התקרב אותו יהודי יותר ויותר לרבי ולחב"ד, כל ילדיו למדו ולומדים בחב"ד. בת אחת כבר נישאה ויצאה

בן יביר

כאשר מדברים על סיום עבודתנו, יש להתייחס לשלושה שלבים ותקופות מאז הסתלקות הרבי הריי"צ. השלב הראשון הוא יום ההסתלקות. השלב השני הוא היום שלאחריו - י"א שבט, ובמיוחד שנה אחר כך, עם קבלת הנשיאות והתחלת נשיאות הדור התשיעי, והשלב השלישי מתחיל עם הסתלקות הרבנית חיה מושקא בכ"ב שבט תשמ"ח • לימוד ה'דבר מלכות' השבועי בשפה קולחת, עשירה ובהירה, שווה לכל נפש

אין תאריך בחודש שלא מגיע יומו. במהלך השנים זכו כל ימי החודש לעדנה, בהסתכלות המחודשת בשיחותיו של הרבי על משמעותם המספרית והערכית. כ"ב בשבט, יום השנה לפטירתה של הרבנית, הוא הזמן לבחון את המספר כ"ב על משמעותו והטמון בתוכו.

בפשטות המספר כ"ב מופיע בפסוק "בך יברך ישראל" מה שמרמז על כך שכ"ב הוא מקור ברכה לעם ישראל, וכאשר זהו יום יארציית של אשה צדקנית, בתו של נשיא הדור, בודאי שזוהי ברכה ועליה לכל ישראל, עד כדי כך שכל ההסתלקות היא על מנת להביא את ישראל למצב שבו יזכו לעליה המושלמת בגאולה.

כ"ב בשבט חל באותו החודש בו חל יום ההסתלקות של הרבי הריי"צ, י" בשבט. שניהם חלים בחודש שבט, חודש האחד עשר. כאשר שני התאריכים קשורים זה בזה, אות הוא שכ"ב בשבט משלים את העבודה שהחלה ב"י בשבט ואף מוסיף בה.

בכדי להבין את הקשר בין השניים, עלינו להתבונן לעומקו של תאריך, 'לפרק' את התאריך כפי שהרבי מפרקו על מנת למצוא בו את האמור לגבנו.

חודש שבט הוא חודש האחד עשר. בו ישנו התאריך י" שבט, הוא עשר בגימטריה. כ"ב בשבט ערכו הוא אחד עשר כפול שתיים. על מנת להבין את משמעות הקשר עלינו לבחון תחילה את משמעות המספרים עשר ואחד עשר.

עשר מרמז על סדר ההשתלשלות - עשר ספירות, עשרה מאמרות. אחד עשר מרמז על אותה דרגה שלמעלה מסדר ההשתלשלות: "אנת הוא חד ולא בחושבן". המטרה היא להמשיך את אותה דרגה שלמעלה מהעולם בעולם; ליצור חיבור ואיחוד כך שבתוך סדר ההשתלשלות תורגש עצמותו ומהותו של הקב"ה.

הדבר בא לידי ביטוי במתן תורה, עליו אנו קוראים בפרשתנו. מתן תורה בא לענות על שני דברים - האחד גילוי עצמותו של הקב"ה; השני - המשכת גילוי זה בעולם התחתון. במתן תורה נעשה גילוי זה בעולם התחתון באופן זמני כשהכוונה העליונה היא שעל ידי נתינת הכוח במתן תורה יוכלו ישראל, על ידי עבודתם, להמשיך את הגילוי הנעלה בעולם המוגבל. במספרים

תקופות אלו מבטאות שלוש דרגות בסיום מעשינו ועבודתנו בעולם על מנת להכין לו יתברך דירה בתחתונים: האחד - העבודה בעולם בדרגת "עשר". אנו פועלים בעולם, לפי גדריו ויכולת קיבולו, על מנת להכינו לקבלת דרגה גבוהה יותר - הדרגה שלמעלה מהעולם - אחד עשר.

אולם עדיין העולם מוגבל, עדיין הדרגה המודגשת היא "עשר". במילים המוכרות לנו - עדיין נותר לצחצח את הכפתורים.

התקופה השניה מבטאת את גילוי ה"אחד עשר" כפי שהוא פועל ב"עשר". משמעות הדברים היא גילוי אורות נעלים והעולם יכול להכילם אך עדיין אין איחוד בין השניים.

התקופה השלישית מתבטאת במספר כ"ב - אחד עשר כפי שהוא מאוחד עם עשר, על ידי אחד שלמעלה משניהם, אחד עשר כפי שהוא כפול וכולל הן החודש (המקבל) והן את היום (המשפיע). איחוד מושלם בין השניים שמשמעותו 'צחצחו כבר את הכפתורים וכל שנותר הוא לקבל פני משיח צדקני'.

ניתן להגדיר זאת כך - המשכת האחד עשר בעשר, לא רק באופן זמני כפי שהיה במתן תורה, אלא באופן נצחי כפי שהיה בגאולה האמיתית והשלימה.

הדברים מרגשים ואקטואליים מתמיד כאשר אנו נמצאים בסביבות היום הגדול י" שבט. העשירי שבאחד עשר, בדור שהוא האחרון לגלות והראשון לגאולה, דור שבו סיימנו את מעשינו ועבודתנו ולא נותר אלא לחזות במוחש בגילוי אלוקות בעולם הזה התחתון.

עוברים תקופה

כאשר מדברים על סיום עבודתנו, יש להתייחס לשלושה שלבים ותקופות מאז הסתלקות הרבי הריי"צ. השלב הראשון הוא יום ההסתלקות. השלב השני הוא היום שלאחריו - י"א שבט, ובמיוחד שנה אחר כך, עם קבלת הנשיאות והתחלת נשיאות הדור התשיעי, והשלב השלישי מתחיל עם הסתלקות הרבנית חיה מושקא בכ"ב שבט תשמ"ח.

ביטוי לדברים ניתן לראות בשמה של הרבנית ע"ה, חיה מושקא. חיה - מרמז על חיות פנימית. מושקא - בהיותו ביטוי לריח טוב, רומז על חיות מקיפה כריח המקיף את האדם. איחוד שניהם בשם אחד רומז על איחוד המקיף עם הפנימי, התלבשות האור הנעלה, המקיף, בפנימיות, בעשר כוחות הנפש, ע"י גילוי עצם הנשמה המאוחד עם עצמותו ומהותו של הקב"ה.

ובנותיה, המעמיד את יסוד החיים של הדורות הבאים.

על מנת להגיע ל"דירה נאה" יש לקחת את כוחותנו הפנימיים וחיותנו (חיה) ביחד עם כחותנו המקיפים (מושקא) ועל ידי זה נוכל ליצור דירה לו יתברך. דירה נאה, עם כלים נאים, ובכך להרחיב את דעתו של אדם העליון, גילוי אורו בכל העולמות עד לגילוי אורו של משיח בגאולה האמיתית והשלימה.

מעיון ב'דבר מלכות' צצות ועולות ההוראות כמאליהן - חיזוק בשלוש מצוות האישה, השפעה על נשים נוספות להתחזק במצוות אלו, עשיית משכן לה' החל מן הבית הפרטי של כל אחד ואחת, להפכו לבית תורה, עבודה וגמילות חסדים ועד לחיזוק החינוך של בני ובנות ישראל.

החשוב מכל להתעורר ולעורר אודות גודל זכותן של נשות ישראל בהבאת הגאולה תיכף ומיד ממש, ועוד קודם כ"ב שבט נוכח ל"בד יברך ישראל" ברכתו של הקב"ה בגאולה האמיתית והשלימה.

היתה בתו של נשיא הדור ואשת מלך.

כ"ב שבט מהווה את השלב האחרון בהכנת העולם לגאולה, בהיותו קשור באופן ישיר לעבודתן של נשי ובנות ישראל, אשר פועלות את הגאולה תיכף ומיד ממש.

דירה נאה

נתאוהה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים - אין המדובר בדירה סתם. כאשר מכינים דירה לקב"ה, יש לתת את הדעת שתהא זו דירה נאה. אמרו חז"ל שלושה דברים מרחיבים דעתו של אדם: דירה נאה, אישה נאה וכלים נאים. הקשר בין דירה וכלים לאישה, הוא ברור. כאשר מדובר על דירה נאה לבעל הבירה, הרי שלאישה תפקיד מכריע.

היכולת לעשות מן הדירה והכלים שיהיו "נאים" טבועה באשה. אולם יש לזכור כי היופי הגשמי נשתלשל מן היופי הרוחני. לאשה הכוח ובה תלוי החלק העיקרי בעשיית דירה נאה לקב"ה, החל משלוש המצוות בהן היא מחוייבת ועד חינוך בניה

ביטוי לדברים ניתן לראות בשמה של הרבנית ע"ה, חיה מושקא. חיה - מרמז על חיות פנימית. מושקא - בהיותו ביטוי לריח טוב, רומז על חיות מקיפה כריח המקיף את האדם. איחוד שניהם בשם אחד רומז על איחוד המקיף עם הפנימי, התלבשות האור הנעלה, המקיף, בפנימיות, בעשר כוחות הנפש, ע"י גילוי עצם הנשמה המאוחד עם עצמותו ומהותו של הקב"ה.

כאשר עצם הנשמה של היהודי נמצאת בגלוי בעשר כוחות הנפש הפנימיים שלו, הרי שיש בזה נתינת כוח לפעול בעולם כך שהעולם כולו יהיה דירה לו יתברך בתחתונים.

שלימות עבודה זו תתכן דווקא בגאולה העתידה לבוא. זו הסיבה מדוע שלימות זו נרמזת ואפשרית דווקא על ידי פטירתה של הרבנית חיה מושקא. מעלתן של נשות ישראל בדורנו היא כמעלתן של נשות ישראל היוצאות ממצרים. אלו כאלו פועלות את הגאולה. אלו הן שבזכותן נגאלנו ונגאל. אם כך הוא בנוגע לכל נשות הדור, על אחת כמה וכמה שכך הדבר בנוגע לאחת ויחידה אשר

ב"ה
בית ד
סניף נוו
הכתובת שלך לס
052-6-770-66
www.nevedavid.com

ליורנבוי 'עושה' נשמות

זב ייף
ה-דוד

ל עניין יהודי

4030026

הרבה קסם, פשטות ונינוחות, אלה הן חלק מתכונותיו של השליח הרב נתן לירנבוי, המשמש בשליחות הרבי מלך המשיח בשכונת 'קרית דוד' בחיפה. זה קרוב לעשרים שנה. כשפנית אליו לפני מספר שבועות כדי לקיים איתו ראיון, הוא היה מופתע; לא מבין מדוע נטפלתי דווקא אליו. כשניאות לבסוף, הודה שזאת הפעם הראשונה בה הוא נחשף ככה • סיפורו האישי והמתק של ר' נתן יחד עם דרך פעילותו בשכונה וסיפורי התקרבותם המופלא של כמה מבעלי התשובה שקירב ליהדות

מאת נתן אברהם

צילום: לוי נבון

ואלה בוודאי השתתפו באחת הפעילויות העונתיות או הוכנו ליבר המצווה!

הרב לירנבוי הוא מסוג השלוחים שהתאפיינו בטמפרמנט נוח במיוחד, כאלה שלא תפקע סבלנותם גם אם גדול המטרידים יתדפק על דלתם. כשמדברים על שכונת 'קרית דוד', אופי זה כורח המציאות. השכונה מתאפיינת באחוזים גבוהים של משפחות הנמצאות במעגל העוני. משפחות רבות של עולים לצד וותיקים, החיים בשכונה ומתמודדים עם מצב כלכלי עגום. כולם ימצאו אצל השליח אוזן קשבת, ולמי שיוכל – אף יסייע ביד רחבה.

אחד הדברים שמעציבים אותו, זו העובדה שלא הצליח בשנים הללו להשאיר בשכונה את המקורבים הרבים שהתקרבו, ובכך לייסד חממה קהילתית-חב"דית, וכל הזמן הוא מוצא את עצמו מתחיל מההתחלה. "כבר זמן רב שאני מסתובב בתחושה שאת השלב הראשוני צלחנו, וכעת עלינו להתחיל לפתוח מוסדות מסודרים; אולי זה ישאיר את המקורבים ויצרף נוספים. אנו מוכרחים לפרוץ ימה וקדמה".

הדרך הארוכה

מעטים ממקורביו וממכריו הרבים מכירים את סיפור חייו המופלא, הארוך ורב הנפתולים שעשה, עד שהחליט להכות שורשים ולאמץ את דרכה של תורת החסידות.

הרב נתן לירנבוי נולד בבית שהיה רחוק ומנותק מכל מה שהריח מסורת יהודית אותנטית או אמונה כלשהי. הוריו שעלו מארגנטינה הרחוקה, התיישבו בראשית דרכם בקיבוץ 'אושה' שבצפון הארץ. הם בדקו ומצאו שהאידיאולוגיה עליה מושתתים החיים בקיבוצים, הולמת ומתאימה לדרכם, ועל כן התיישבו שם. כשמאסו בטוטליות של חיי הקיבוץ, נטשו אותו וחזרו למדינת מוצאם. כשהחליטו שוב לעלות לארץ ישראל, החליטו הפעם להתיישב בנצרת עלית.

"הוריי החליטו לעזוב את הקיבוץ לאחר מספר שנים של מגורים בו. אני הייתי אז רק בן ארבע, זאטוט קטן. הוריי, מלבד עצם היותם יהודים, לא ראו כל צורך להצדיק את יהדותם על ידי שמירה של אלמנטים מהמסורת. חונכתי לכך שהכי חשוב זה להיות אדם טוב, ישר דרך, צודק

לקראת מועדים וימים טובים כשכמות סלי המזון הכפילה והשלישה את עצמה. משפחות מהמעמד הבינוני בוודאי פגשו אותו בבואם לבדוק מזוזות, לכתוב לרבי, או כשהגיע לביתם לביקור בית, או בשיעור תורה שהוא מוסר תמימים כסדרם מדי שבוע. מקומם של ה'טף' אף הוא לא נכחד,

שכונת 'קרית דוד' אין כמעט מי שאינו מכיר; כולם התוודעו ונחשפו בצורה כזו או אחרת לפעילותו. משפחות עם קשיים כלכליים פגשו אותו בבואם מדי סוף שבוע בכדי לקבל סל מצרכי מזון, או

ומצליח, לא מעבר לזה.

אל ארץ ישראל חזרנו מאזור קודרובה שבארגנטינה כשאני בגיל שלפני גיוס. את מרבית שנות ילדותי העברתי אפוא בארגנטינה. אחרי השירות הצבאי שכרתי דירה בחיפה והתחלתי לעבוד במקום.

מגיל צעיר חשתי תחושה של חיפוש עצמי עמוק, הרגשתי שמהו חסר; הייתה בי תחושה חזקה של ריקנות, וחיפשתי בכל דרך למלא אותה. בתחילה לא קישרתי את זה לזהות שלי; לא הייתה סיבה שאחשוב כך. החינוך שקיבלתי קבע שהכול מקרי בעולם, והמסורת אינה אלא בדיה אנושית. המנורה החלה להבהב בראשי רק לאחר שסיימתי את השירות הצבאי.

מי שמילא את נפשי באותם ימים, היה מנהיג האופוזיציה דאז מנחם בגין. הייתה מערכת בחירות סוערת, ואני התגייסתי בכל כוחי למענו. הייתי תומך נלהב שלו, פעלתי במסירות כדי לשכנע אנשים לתמוך במועמדותו. בלילות ובימים חילקתי פליירים ותליתי כרזות ופלקטים. כשהוא נבחר ושדרני מהדורות החדשות הודיעו על מהפך – לא היה מאושר ממני. ראיתי בבגין מנהיג בעל שיעור קומה עצום. הערצתי אותו בצורה עיוורת. הערצה זו השקיטה בי את אותה תחושה של ריקנות פנימית שקיננה בי.

כגודל התקווה, כך גודל האכזבה. כשבגין החליט לצאת לוועידת קעמפ דיוויד – נשברתי לגמרי. הייתי נתון בשברון לב עצום. ימים ארוכים הסתובבתי מבלבל וכואב. יותר ממה שהוא לא עמד בדבורו, נשבר אצלי המיתוס סביב דמותו. שוב חזרתי למסע החיפוש העצמי.

באותם ימים התגוררתי בחיפה והתקבלתי לעבודה בעירייה. השאלות של 'מי אני וימה אני', 'מה המשמעות האמיתית והפנימית של היותי שייך לעם היהודי', 'למה אנחנו שונים מכל העמים' ויבמה אנחנו שונים' – הביאו אותי לרכוש ספר תנ"ך ולהתחיל לקרוא בו לבדי בשעות הפנאי. סיפורי התנ"ך השונים הכו בי. למדתי לבד, ומהסיפורים הקשתי על מצבנו שלנו בווריאציות שונות. התחלתי להבין שיש מנהיג לעולם, כמו גם שתמיד נהיה נרדפים על ידי הגויים.

יום לא בהיר אחד החלטתי לקנות כיפה ולחבוש אותה. חבריי לעבודה הגיבו כל אחד בדרכו; היו שחשבו שדעתי השתבשה עלי. לכולם עניתי שאני עושה זאת לאחר חודשים של קריאה אינטנסיבית בתנ"ך, והגעתי למסקנה שהעם שלנו הוא לא ככל

הנס של ירון בגדדי

הרבה אנשים בשכונת 'קרית דוד' זכו לראות מופתים מהרבי מלך המשיח; ישנם יהודים רבים שמקושרים אל הרבי, מקבלים על עצמם החלטות טובות ורואים השגחות פרטיות מופלאות.

"ירון בגדדי, הוא אחיו של ליאור בגדדי שראה את הנס המדהים עם בנו (ראה בגוף הכתבה). ירון הינו מנהל חנות. בחורף לפני שנתיים היה מחסור גדול מאוד במטריות, והוא החליט לצאת לחוף לארץ ולהשקיע את כל כספו בקניית כמות גדולה של מטריות. בבדיקה שערך מצא שבכך יכפיל וישלש את כספו.

"מדובר היה בסכום שעלה על מאתיים אלף שקל, סכום לא מבוטל בכלל. הוא לא הסתיר את הסיפוק שהיה לו ביום בו נסע עם משאיתו בכדי להביא את אלפי המטריות מהנמל, כשבכוונתו להסתובב למחרת אצל החנויות המתאימות ולמכור את סחורתו. למחרת בבוקר, כשירד לחנייה, חשכו עיניו. דלת המשאית הייתה פתוחה וגנבים רוקנו את כל הסחורה. ליבו כמעט ונדם באותם רגעים. משהתאושש מעט, התייפח בבכי חסר מעצורים. הוא חשב על הכסף הרב שהשקיע, הון שצבר במשך תקופה ארוכה. הוא ידע שבמדינת ישראל, פנייה אל המשטרה אין בכוחה להשיב את הגזילה, שכן רק מאמצים מעטים תשקיע המשטרה כדי למצוא את הסחורה.

"ירון האמין ברבי אמונה פשוטה ואמיתית ללא סייג, וכנראה שכפי אמונתו כך הוא זוכה שהרבי מסייע לו, אחרת אין לי שום דרך להסביר את מה שאירע מאותה נקודת זמן.

"בקדמת הרכב שלו תלויה תמונה של הרבי. הוא התיישב בכסא הנהג ובדמעות שליש ביקש מהרבי לסייע לו, ממש כפי שכן פונה אל אביו. בלב שבור ובעיניים אדומות מבכי נסע אל חנותו כשלבו קרוע לרסיסים. חלפו כמה שעות ואל חנותו נכנס סוחר שהכיר. הלה סיפר לו שקיבל אתמול כמות גדולה של מטריות והציע לו לקנותם. ירון נדרך על מקומו, ומשביקש לראות את המטריות, זיהה מיד כי הם שייכים לו. הוא שאלו מי היבואן שלו, וכך הגיע למשרד מסוים בקריות.

"את כיסיו מילא בניירות ובכסף בכדי שאותו יבואן יחשוב שהוא בא לעשות עסקה. הוא השיב כי הוא אכן רוצה לקנות את כל המטריות שברשותו. אותו סוחר התלהב וסיפר לו שהוא אמנם מחזיק בכמות גדולה של מטריות, אבל במחסן בעכו יש כמות גדולה עוד יותר... הם נסעו יחד למחסן בעכו, שם זיהה את המטריות הגנובות שלו. בשלב זה העמיד את אותו סוחר במקום ואמר לו 'ראה, אם אתה לא מביא לי כעת את כל המטריות הללו, אני מיד מצלצל למשטרה, מפני שכולם – גם אלו שבמשרדך בקריות – שייכות לי. רק אז אותו יבואן הבין כי הסחורה שברשותו נקנתה מידי חבורת גנבים. הלה נבהל ומיד העביר את כל הסחורה לבעל הבית האמיתי שלהם."

בחוץ לא היו שלטים שמעידים לאן אני עומד להיכנס. בכניסה פגשתי בשני ילדים, שמאוחר יותר נודעתי שהם בניו של הרב ראובן דונין, והם חלקו לעוברים ושבים דמי חנוכה מהרבי מליובאוויטש. הם כיוונו אותי פנימה, שם פגשתי את הרב ראובן דונין. דמותו החיצונית הרשימה אותי מאוד. ניגשתי אליו ואמרתי: 'כבוד הרב, אני חוזר בתשובה'. לא ראיתי שדברי עשו עליו רושם מיוחד; הוא חיך את היוכו הידוע, ורק הזמין אותי להגיע בתדירות גבוהה להשתתף בשיעורים ובתפילות.

תהלוכת ל"ג בעומר ברחובות חיפה האדומה

בית הכנסת ב'בית חב"ד'

יום לפני כן, ביום רביעי בערב, היה מתקיים שיעור עיוני בתנאי. חוויות רבות חקוקות בי ומלוות אותי עד היום מאותם התוועדויות ושיעורים. המעמדים הללו שינו אותי במהות; הם עידנו אותי וסללו לי את הדרך להחליף את מלבושיי החיצוניים בעיקר הפנימיים, ולהפוך להיות חסיד.

אחרי שנה וחצי נסעתי בפעם הראשונה לחצרות קודשנו. הייתי כבר עם מגבעת

היה כמו מים צלולים לרוויה. הייתי צמא לשמוע וללמוד עוד ועוד, והרב דונין נתן לי את זה בכמויות גדולות. על כל שאלה שהייתה לי, קיבלתי תשובה קולעת ושנונה, ובעיקר מספקת. קשה לי לתאר את העושר שספגתי, את התחושה האמיתית איתה הסתובבתי מהרגע בו פגשתי את הרב דונין. באותה תקופה הייתה מתקיימת התוועדות אל תוך הלילה בכל ליל שישי.

העמים, ורק אם נשמור על הייחודיות שלנו, נצליח לשרוד בין כל מבקשי רעתנו שמקיפים אותנו. בשביל הוריי, הצעד הזה היה טראומתי. הם לא ידעו את נפשם מכאב.

אחרי תקופה לא ארוכה, בשנת תשד"מ, התהלכתי ברחוב הרצל בחיפה וראיתי מולי שני צעירים מזוקנים עם כיפות וציציות מתבדרות ברוח. היו אלו אבי ווינר וחנוך שחר. בידיהם היו קופסאות שחורות ורצועות עור. עד הפגישה עמם, מעולם לא הנחתי תפילין. אמנם שמעתי על כך, אך לא היה לי מושג מה זה ומה המשמעות של תפילין. זה היה בשנת תשד"מ, הם פנו אלי ואני שכבר התחלתי את הקשר שלי עם דרך ישראל סבא, נעניתי ברצון. שאלתי שאלות על התפילין, הם ענו תשובות, והסכמתי להניח. חשתי תחושה מיוחדת שלא תמוש ממני לעולם. התרגשתי כמו ילד קטן. תחושה שלא ניתן להסבירה בצורה רציונאלית. מעיני זלגו דמעות, והרגשתי תחושה של התעלות פנימית ועמוקה. שאלתי אותם היכן הם יושבים בכדי שאוכל לחזור ולפגוש אותם, והם נתנו לי את הכתובת, וכך נפרדו דרכנו.

חלפו ימים וחודשים, האינטנסיביות שבעבודה השכיחה ממני את אותו מפגש אקראי עם הבחורים הצעירים, אך עדיין הייתי בשיא התהליך של הברור העצמי; כבר הייתי בשלב של קריאת חמשה חומשי תורה.

מתוקף עבודתי בעירייה, החלטתי להגיע באחד הימים אל הכתובת שקיבלתי כדי לראות מה יש שם. בחוץ לא היו שלטים שמעידים לאן אני עומד להיכנס. בכניסה פגשתי בשני ילדים, שמאוחר יותר נודעתי שהם בנוי של הרב ראובן דונין, והם חלקו לעוברים ושבים דמי חנוכה מהרבי מליובאוויטש. הם כיוונו אותי פנימה, שם פגשתי את הרב ראובן דונין. דמותו החיצונית הרשימה אותי מאד. נגשתי אליו ואמרתי לו 'כבוד הרב, אני חוזר בתשובה'. לא ראיתי שדברי עשו עליו רושם מיוחד; הוא חיך את חיוכו הידוע, והזמין אותי להגיע בתדירות גבוהה להשתתף בשיעורים ובתפילות. כמה נדהמתי כשסיפר לי היכן הוא מתגורר. התברר שאנחנו כמעט שכנים.

מאז התחלתי להשתתף בהתוועדויות ובישיעורים בבית חב"ד או בביתו. הייתי מוקסם ונלהב מתוכן הדברים ומהאווירה האמיתית והכנה ששררה במקום. הרגשתי שמצאתי ממש את שאהבה נפשי. כל שיעור

רבים בשכונה שנתקלים בבעיה בחייהם בכל תחום שהוא, יודעים שיש כתובת לכתוב אליה ולזכות לברכה ולעצה. עשרות יהודים כבר זכו לראות ישועות. הסניף מהווה גם בסיס שממנו יוצאות כל פעולות בית חב"ד במעגל השנה.

באמתחתו של הרב לירנבוי עשרות ומאות סיפורי מופת מרטיטים שחוה עם יהודים שהגיעו לבית חב"ד, וביקשו מהרבי ברכה והדרכה. כשאני מבקש ממנו לבחור את האחד והמיוחד, הוא מתקשה. בהמשך הוא נזכר בסיפור שהתרחש לפני שנתיים, סיפור שהכה גלים:

"ישנו יהודי יקר בשכונה בשם ליאור בגדדי. הוא מקורב לפעילות ויש לנו היכרות טובה של מספר שנים. לפני שנתיים הוא נכנס לבית חב"ד כשפניו נפולות ומשדרות צער עמוק. ראיתי שהוא בא לשפוך בפני את צקון לבו, והתפניתו להקשיב לו. במשך דקות ארוכות גולל בפניי בקול שבור ורצוף שרעייתו נמצאת בחודשי הריון מתקדמים, אולם בבדיקה שעשתה, נאמר לה שמצאו פגם אצל הילד. הרופאים הוסיפו כי לפי כל הממצאים הרפואיים שבידם, הילד ייוולד עם יתסמונת דאון, ולכן דחקו בה להפסיק את ההיריון.

בר שיחי פרץ בבכי ואמר לי "אני אמנם לא חובש כיפה ולא מגדיר את עצמי כיהודי דתי, אבל יש לי בעיה עם הפסקת היריון. מבחינתי זה ללכת כנגד התורה ובורא עולם", והוא שאל אותי מה אני ממליץ לו לעשות. הצעתי לו לכתוב לרבי, לשאול את עצתו ולבקש את ברכתו. הסברתי לו בדיוק מה עליו לעשות וברטט של יראת כבוד גולל על הכתב את כל הקורות אותו.

התשובה שהתקבלה, הדהימה גם אותי. הרבי כתב ברכה לאישה שהייתה בהריון ובירכה שתשלים את ימי הריונה בנקל וכשורה. אחרי כזאת תשובה ברורה, לא הייתי צריך להסביר לו יותר מדי מה עליו להגיד לרופאים, וכיצד עליו להרגיע את רעייתו.

למרות זאת, בחודשים הבאים היו להם הרבה רגעים של משבר, בעיקר לאחר שיצאו מביקורי הרופאים שהזהירו אותו חד-משמעית; בכל פעם מצאתי את עצמי מחזק אותו ונוטע בו תקווה ואמונה. הייתה תקופה של כמה חודשים שלא ראיתי אותו. יום אחד הוא נכנס לבית חב"ד מחויך ומאושר. "בא נאמר 'לחיים'. ברכת הרבי התממשה. נולד לי ילד בריא ושלם בלי אף בעיה".

הרב לירנבוי אומר שאין לו שמץ של

חגיגת בר-מצווה עם אחד המקורבים בכותל המערבי

כדי לקבל את הסידור. כעבור רגע הרבי יצא מחדרו והגיש לי את סידורו של הרבי הריי"צ בכדי שאתפלל בו 'מנחה' והרבי ציין שאומר גם את 'על חטא שחטאנו'.

עד שנת תשנ"ג המשכתי לעזור לרב דונין בפעילות בחיפה. יצאתי הרבה, בעיקר לשכונת 'נווה דוד' בה אני פועל כיום, וקיימתי שם פעילות שלי"ה וצבאות ה'.

במשך הזמן התגבש אצלי רצון לפעול במקום בצורה מסודרת בתור שליח. אותו רצון קרם עור וגידים בשנת תשנ"ג; הרגשתי אז שאני צריך לתפוס מקום ספציפי ולעבוד איתו. כתבנו לרבי, רעייתי ואני, שאנחנו מבקשים לצאת לשליחות, וקיבלנו תשובה "הסכמה וברכה". מאז הכול היסטוריה. עברנו להתגורר בשכונה ואנו משתדלים להכין את השכונה הזאת לקבלת פני משיח צדקנו".

כל אחד הוא

'מקושר' פוטנציאלי

לאחר שקיבלו את הברכה מהרבי, פתח הרב לירנבוי סניף במרכז המסחרי בשכונה. בסניף יש כל מה שמציע בית חב"ד: מזוזות ותפילין, סידורים וספרי קודש, ואפשרות של אנשים להגיע בכל שעות הבוקר והצהריים בכדי לשתף ולשאול שאלות בכל דבר ועניין.

וחליפה, והשתוקקתי לראות ולחזות בעיני בנועם זיו פניו של הרבי מלך המשיח אותו ראיתי עד אז רק בתמונות.

הגעתי בדיוק להתוועדות י"ט כסלו תשמ"ו. כשראיתי את הרבי בפעם הראשונה, נשימתי כמעט נעתקה מפי. הרגשתי שאני רואה אלוקות בעיני בשר. בירכתי 'שהחינו' בשם ומלכות, ומאז נשארתי תשעה חדשים במחיצתו של הרבי, חודשים בהם שקעתי בעולמה הקסום של תורת החסידות. בכל ההתוועדויות דיבר הרב דונין על כך שאנחנו שווים, אולי, לסוליית הנעלים של הרבי. כשהגעתי ל-770 וראיתי את הרבי, הבנתי בצורה ברורה יותר על מה הוא דיבר.

משחזרתי לחיפה, ידידי כבר התקשו לזהות אותי; הוריי התחילו לעכל שבנם נתפס לליובאוויטש, וזו אינה גחמת נעורים חולפת.

התחלתי לעזור בפעילות של הרב דונין במרכז החב"די בחיפה של אותם ימים, ברחוב הרצל 70.

עם הזמן באתי בקשרי השידוכין עם רעייתי שתחי'. הנסיעה השנייה לרבי בתור חתן, הגביהה אותי גרם נוסף מעל הרפש עליו חונכתי וגדלתי. הרגשתי שהרבי נוסך בי כוחות רעננים וחדשים. זכיתי אז בהגרלה שנערכה על ספר התהילים בו אמר הרבי תהילים, ולא היה גבול לאושרי. לפני הנסיעה חזרה לארץ ישראל, הכניס אותי המזכיר הרב גרונו לנגן עדן התחתון

הרב לירנבוי במבצע תפילין

היחידה שעליה גדלתי, היו סיפורי התנ"ך שסיפרה סבתי, שאף היא לא הייתה שומרת מצוות, אבל משהו מאבותיה דבק בה, והיא ניסתה להנחיל לי את המעט שהיא ידעה. כבר בנערותי יחפשתי את עצמי, לא הייתי רגוע.

"כשבגרתי, קישרתי את זה לעצם היותי יהודי, ולכן עליתי ארצה. השאלות כמו 'למה אני יהודי' ו'יבמה אני שונה מכולם', שבו וניקרו במוחי ללא הפסקה. ידעתי שאימי יהודיה ואני שייך לעם היהודי ובארץ ישראל מתגוררים רק אלו ששייכים לעם היהודי. אולם החיפוש העצמי לא הרפה ממני גם בארץ ישראל. במידה מסוימת הוא רק הלך וגבר. חיפשתי תשובות גם בכתות שונות ואפילו בנצרות. הכול היה טוב ויפה לתקופה מסוימת, אבל לא היה בו די בכדי להרוות את צימאוני הפנימי איתו הסתובבתי. עובדה נוספת שבדיעבד הקשתה עלי למצוא את דרך האמת, שהייתי נשוי לאישה נוכרייה.

"יום אחד מצאתי את עצמי מגיע אל הרב נתן לירנבוי, שקיבלני בשמחה ובסבר פנים יפות ומאירות. ביקשתי ממנו ספר שאוכל לקרוא בו, והוא הביא לי את ספר התניא. כנראה שעדיין לא הגיע הזמן שלי לגלות את האור, כי כשהגעתי הבית פתחתי את הספר, לא הבנתי מאומה והנחתי אותו באחת המגירות. כך חלפה לה שנה שלימה בה אני מרגיש שאני לא יכול יותר. קשה מאוד להסביר את זה. הסתובבתי בתחושה

הרב לירנבוי הוא מסוג השלוחים שהתאפיינו בטמפרמנט נוח במיוחד, כאלה שלא תפקע סבלנותם גם אם גדול המטרידים יתדפק על דלתם. כשמדברים על שכונת 'קרית דוד', אופי זה כורח המציאות.

מקום בשם 'נחל שיח', כך כל המתפללים זוכים להיטהר בטרם הם נעמדים להתפלל. מובן שבית הכנסת הזה הפך למרכז קהילתי והרבה יותר מכך..."

המפגש עם בית הכנסת וההשתתפות בשיעורים שמתקיימים בו מדי שבת קירבה צעירים ואף מבוגרים רבים לחיק היהדות. בפיו של הרב לירנבוי דוגמאות רבות, ואני בחרתי את המיוחד שבהם.

כך הגעתי אל שמעון גרישין שהתקרבותו קשורה ישירות לבית הכנסת. "נולדתי בדונייצק שבאוקראינה" הוא מספר לנו בראיון טלפוני, "לא היה לי שמץ של מושג לגבי יהדות. הנקודה היהודית

מושג כמה אנשים בשכונה חיים את הרבי וזכו לגילויים מכל סוג שהוא, גם כאלה שלא חשבנו שהם קשורים לרבי. ויש לו סיפור נוסף:

"לפני כמה חודשים נכנס לבית חב"ד יהודי בגיל העמידה בשם משמור רובין, תושב השכונה. הלה אינו נמנה במעגל הראשון או השני של המקורבים. ראיתי אותו מדי פעם בפעם, אך מעולם לא התקיימה שיחה בינינו. הוא ביקש שאגיע לבדוק את המזוזות בביתו. מובן ששמחתי על ההצעה, ועוד באותו יום הגעתי לביתו ומצאתי כמה מהמזוזות פסולות. בדו-שיח שהתפתח ביני לבין בני הבית, אמרה לו רעייתו לפתע, "ספר לו מה היה לך עם הרבי..."

הופתעתי מאמירה זו, שכן חזותו איננה מעידה שהיה קשור עם ליובאוויטש בעבר, ונדרכת לי לשמוע את אשר בפיו. הוא סיפר לי שבאמת לא היה לו בעבר שום קשר לחב"ד או לרבי, אך בג' בתמוז תשנ"ד, חלם שהרבי מגיע אליו בחלום ומחייך אליו חיוך שאותו הוא לא שוכח ולא ישכח כל חייו. "הייתי מופתע ובעיקר נדהם ונרגש" – מספר לי הלה את חלומו – "וכשראיתי בסביבה כמה חברים שלי, קראתי להם לבוא אף הם ולחזות ברבי מליובאוויטש, אולם הם הגיעו ולא ראו מאומה".

בעל החלום התעורר כשהוא מכוסה בזיעה קרה. למחרת בבוקר, כשיצא מביתו לעבודתו, ראה שכל העיתונים מלאים בכתבות על הרבי מליובאוויטש. "מאז ועד היום" – הוא מספר להפתעתי הרבה – "אני חי את הרבי, מעשים טובים רבים עשיתי כשאת כולם אני מקדיש לרבי".

בית הכנסת מפיץ אורה

כבר בימיו הראשונים של הרב לירנבוי בשכונת 'נווה דוד', שאף להקים בית כנסת בנוסח חב"ד. הוא לא שיער כמה מהר זה יבוא. "זמן קצר לאחר שהגעתי לשכונה, רכשתי שטח עם מחסן מט ליפול, עליו בניתי את ביתי. בסמיכות לביתי, היה מקלט ישן ומוזנח; החלטתי להרים את הכפפה, ולאחר שקיבלתי את אישורם של השכנים לשיפוצו, החלפתי בו מרצפות, התקנתי מזגן, ניקיתי וקרצפתי והפכתי את המקום לבית כנסת מכובד וראוי לשמו. מאז מתקיימות בו תפילות סדירות בכל שבת וחג. יש לנו מנהג, שלפני תפילת שחרית אנחנו צועדים כל המתפללים לטבול במעיין הנמצא בקרבת

של מועקה כבדה, של משהו שהוא חסר ואתה לא יודע מה.

"זה היה בבוקרו של חג השבועות, כשהגעתי במסגרת עבודתי לדירה שהייתה בסמיכות לבית הכנסת. החלטתי להיכנס פנימה. שאלתי את הרב לירנבוי אם אני יכול להיכנס, הוא חיך ואמר 'בוודאי'. כולם היו שם עם כיפות וטליתות. בדיוק הוציאו את ספר התורה, והאווירה הייתה של חרדת קודש ורצינות. בלי להבין יותר מדי, הרגשתי שמצאתי את מקומי. אחרי שנים של סבל וכאב פנימי, הרגשתי שאני 'נוגע' במה שאני מחפש, על אף שלא ידעתי דבר וחצי דבר ביהדות; לא היה לי מושג מה זה ספר תורה, אבל כנראה שהנשמה הרגישה, וכך חשתי את עצמי שאני נמשך לזה. מאז התחלתי לפקוד את המקום בקביעות. השתתפתי בשיעורים שמסר הרב לירנבוי ב'ליקוטי תורה'. שאלתי שאלות ובפעם הראשונה זכיתי לקבל תשובות ברורות.

"מהר מאוד הבנתי שאני לא יכול להמשיך לחיות עם אישה גויה. זו הייתה החלטה קשה מאוד, עברתי תקופה לא קלה של משבר, אבל הייתי נחוש. בעקבות הפרידה עזבתי את עבודתי והחלטתי לנסוע לבית שמש בכדי להירגע. אולם כעבור תקופה לא-ארוכה שבתי לחיפה, בעקבות שורה של דברים שהיו, בהם הרגשתי כרמזים שעלי לשוב לעיר. בכל יום אני מתעורר ומודה לרבי ששלח לי את שלוחו לגלות לי את דרך האמת."

שלוש שאלות ותשובות בצדן

כפי שהוזכר בראשית הכתבה, אחד הדברים העיקריים שהרב לירנבוי רואה בהם החמצה גדולה, זאת העובדה שרבים מהמקורבים שהתקרבו לאורו הגדול של הרבי מלך המשיח והפכו לבעלי תשובה, ורבים מהם אף חסידים, עזבו את השכונה לטובת קהילות חב"דיות חמות ומבוססות, וכך הוא מוצא את עצמו בכל פעם מתחיל מההתחלה.

מאידך, הוא מודה בפני שניתן להביט על עזיבת המקורבים באור חיובי דווקא בכך שלא הייתה לו את האופציה לנוח על זרי הדפנה בניהול מוסדות, וכי תמיד הוא מוצא את עצמו מתחיל את הליך ההתקרבות עם עוד ועוד יהודים ומלווה אותם בדרכם

באמתחתו של הרב לירנבוי עשרות ומאות סיפורי מופת מרטיטים שחוה עם יהודים שהגיעו לבית חב"ד, וביקשו מהרבי ברכה והדרכה. כשאני מבקש ממנו לבחור את האחד והמיוחד, הוא מתקשה. בהמשך הוא נזכר בסיפור שהתרחש לפני שנתיים, סיפור שהכה גלים

חזרה אל דרך ישראל סבא. כששאלנו אותו על כך, הוא הציע לנו לראיין את אחד ממקורביו, ר' **ירון פאתאל**, המשמש כיועץ לימודים באוניברסיטה הפתוחה בחיפה.

"את הצעדים הראשונים שלי אל שורשי עשיתי באופן עצמאי. ימים ארוכים הסתובבתי עם תחושה קשה של ריקנות וחיפוש אחר מהות אמיתית לחיים. חשתי רוויה חומרית, שבע מכל מה שהעולם החומרי מציע. כך הגעתי לקרוא ספרי יהדות, ובתחילת הדרך נמשכתי לזרם של הציונות הדתית ואף נכנסתי ללמוד מספר ימים ב'מכון מאיר' בירושלים.

"כשיצאתי לחופשה באחד הימים, הגעתי למשרד הביטוח בו עבדה אימי, וראיתי את המנהל שם יושב ולומד תניא בחברותא עם הרב נתן לירנבוי. הוא קלט שאני בעניין, והזמין אותי לבוא לביתו.

"הייתי עדיין בתחילת הדרך והיו לי הרבה שאלות שלא קיבלתי עליהן תשובות. כששמע ממני את שאלותיי, הציע באדיבות 'הישאר בבית', תאכל ותלון עד שתבין את הכול. הייתי מוקסם. ראיתי מולי אדם עם אהבה גדולה. לא כל אדם מכניס אותך לביתו בצורה שכזו. הוא התחיל ללמד אותי את יסודות תורת החסידות, נימק וביאר, וראיתי שמדובר במשהו עמוק שנותן תבלין לכל מה שלמדתי עד אז. מהר מאוד נמשכתי לתורת החסידות, לקו מחשבה בקשר שבין הקב"ה ליהודי ולהיפך. מעבר לזה, כשראיתי את מסירות הנפש שלו לסייע לי, זה מאוד תפס אותי.

"אנשים בדרך כלל, כשכבר מכניסים אותך לביתם, יעשו זאת לשעת לימוד על כוס קפה, אבל הוא הזמין אותי לתוך ביתו למשך שבוע שלם כשהוא מטפל בששה ילדים שהיו לו אז. לא יכולתי שלא להתרגש מכך. לפני שיצאתי בדרכי חזרה לימכון מאיר, הוא אמר לי ברורות: 'אתה צריך להיכנס ללמוד בישיבה של הרבי בצפת ותראה שזה יהיה המקום הטוב ביותר עבורך'. בתחילה התלבטתי. אמרתי לעצמי שאך טבעי הוא שהוא ירצה שאלמד בישיבה של הזרם שלו. בעודי עומד ותוהה ביני לבין עצמי, אמר לי: 'אצלנו בחב"ד, כשיש התבלטות – כותבים לרבי!' אני זוכר שאמרתי לו בתמימות 'תן לי את הכתובת ואני כבר אכתוב'. הוא חיך והסביר לי הכל בסבלנות.

"היו לי שלוש שאלות אותן שטחתי במכתבי. השאלה הראשונה הייתה כמובן לאיזו ישיבה ללכת? השאלה השנייה הייתה לאיזה זרם ביהדות אני משתייך וצריך ללכת. והשאלה השלישית – כפי שכל בעל תשובה מתחיל שואל – כיצד אוכל לתקן את נשמת? הכנסתי את המכתב באחד מכרכי 'אגרות קודש' שהיו בספריה שבביתו. הייתי סקרן לראות מה תהיה התשובה. להגיד שהייתי המום מהתשובה, יהיה עדין וחיוור מכדי לתאר את מה שחשתי שעה שקרא באוזני את התשובה שהתקבלה בכרך י"ז עמוד דש. הרבי ענה לי אחת לאחת על שלוש השאלות...

"על השאלה הראשונה באיזו ישיבה להיכנס ללמוד, ענה שם הרבי: **במענה למכתבו, בו כותב סברות שונות בהנוגע להסתדרותו בעתיד הכי קרוב. וכיוון שתלוי הדבר בכמה פרטים ופרטי פרטים, הנה יפרט המצב לפרטיו לפני שלושה מידידיו במקום ויהי' רצון שיתן להם השי"ת הרעיון הנכון איך ליעצו.**

"בהמשך אותו מכתב ענה לי הרבי גם על השאלה השנייה איזו דרך ללמוד ביהדות: **בכל אופן ידועה השקפתי, כשמתחילים ללמוד מקצוע ובפרט כשכבר השקיעו בזה כמה מרץ וכמה זמן ויש תקווה שיוכל לנצל, הרי אפילו את"ל שאין זה דבר בטוח במאה אחוז, בכל זה כדאי להשלים הלימוד והטעם מובן. הרבי ביקש שאמשיך ללמוד חסידות שכבר התחלתי.**

"בסיום אותו מכתב עונה לי הרבי גם על השאלה השלישית כיצד אתקן את נשמת: **תקוטי שיש לו קביעות עיתים וקביעות גם בנפש וכידוע פתגם כ"ק אדמו"ר הזקן בזה, הן בנגלה והן בחסידות ומשתתף בהפצת המעיינות, שהרי הן הם הצינור והכלי**

לקבלת ברכות השי"ת בהמצטרף לאדם הן בגשם והן ברוח.

"עודי תוהה ביני לבין עצמי, קרא לי הרב לירנבוי ומציין שגם התאריך על המכתב, י"ד במנחם-אב, תואם את התאריך של כתיבת המכתב. מכך כבר לא יכולתי להמשיך ולהתעלם והתבטלתי לגמרי. החלטתי שאני נוסע ללמוד בישיבת חב"ד בצפת – ומאז הכול היסטוריה".

כיום, לאחר מספר שנים בישיבה בצפת, ברמת אביב וב-770, נישא ר' ירון ולאחר תקופה שהתגורר בירושלים, חזר לחיפה וכיום הוא יועץ מקצועות בבית הספר למנהלים ופיננסים באוניברסיטה הפתוחה, לשם הגיע בהשגחה פרטית כמחליף לאדם שעזב את העבודה לאחר שהתקרב ליהדות בבית חב"ד בהנהלתו של הרב דונין במרכז חורב בכרמל. "בתחילה קיבלו אותי לתקופת

איך לו תוכניות גרנדיוזיות ומהפכניות; הוא שליח של אנשים, מדבר בגובה העיניים ומכאן האהבה והפרגון הגדול שמחזירים אליו מקורביו ומכריו הרבים בשכונה בבחינת כמים הפנים אל הפנים.

הרב נתן לירנבוי הוא מסוג השלוחים שחיים משיח בפשטות מוחלטת. הוא חייל שלעולם לא ישתמש מהשליחות האחרונה שהפקיד הרבי בידו. "צריך להסביר ולטחון עד דק את כל מושגי משיח במשלים ובדוגמאות בכדי שאנשים יבינו במה מדובר. כששואלים אותי אם אני מאמין שהרבי משיח, אני עונה 'בוודאי שכן, ואם אתם גם רוצים להבין זאת, אתם מוזמנים לבוא וללמוד את הנושא'. בנוסף ללימוד הנושא של 'משיח', מוכרחים לכתוב עם אנשים לרבי, כשיהודי רואה נס הוא כבר לא זקוק לשום הסבר".

ניסיון. אין זה מצוי שיהודי עם זקן וכיפה גדולה יעבוד במקומות מעין אלה, ועוד בתפקיד כזה; הם בדקו אותי וכשנמצאתי ראוי, התקבלתי. אני רואה במקום עבודתי סוג של שליחות. העובדים והסגל רואים בי כתובת לכל עניין יהודי ואני לא בורח מזה, אדרבא..."

להסביר משיח בפשיטות

כשלוויתני את פעילותו של הרב לירנבוי, חשתי תחושה מיוחדת. פגשתי שליח שניתן להגדירו מהז'אנר הישן של השלוחים. בכל פעם שערכתי אתו השלמות טלפונית, הוא היה במקום אחר, פעם במשרד מקומי לומד חסידות עם המנהל, פעם בחנות ציפורים שם הניח תפילין למוכר. הרב לירנבוי אינו שליח השוקט על שמריו וממתין שיבואו אליו.

אמרה שאני יכול לבחור לקחת מה שאני רוצה. היו שם פמוטות, תמונות, בקבוקים וגם ספר הפטרות אחד. אמרתי בלבי 'זה מתאים לנו לבית הכנסת'...

הלה סיפר לכל המתפללים את השתלשלות העניינים והרב צמח אברהם סיים בסיכום משלו:

"אתם רואים? אנחנו עשינו סעודה לכבוד הבאבא סאלי, אז הוא שלח לנו מתנה לבית הכנסת, ספר הפטרות מהבאבא סאלי..."

לטובת מוסדות הבאבא סאלי. הסכומים שנעו שם היו באלפי ובעשרות אלפי שקלים. אני קניתי את "מפתח הפרנסה" בשנים עשר אלף שקל. מפתח מוזהב גדול, מפתח פרנסה לברכה והצלחה. כשבאתי לקבל את המפתח מהאחראי, נאמר לי פתאום שקרתה טעות והמפתח כבר נמכר ונמסר למישהו אחר. הקמתי שם קול צעקה, היתכן?! ואז הפנו אותי לדבר עם "הצדיקה" אשתו של הבאבא סאלי בכבודה ובעצמה. היא הכניסה אותי לחדר מיוחד שם היו תשמישי קדושה המוצעים למכירה, והיא

המשך מעמוד 19

המרכזית בחצר הבאבא סאלי בנתיבות. החבר אמר שהוא לא יכול לדבר באריכות, אבל הוא יחזור לינוב עם הפתעות...

ואכן, לקראת שבת היהודי הגיע לבית הכנסת כשספר הפטרות נהדר בידו, חיוך גדול על פניו, ובפיו סיפור מעניין לציבור המתפללים.

"שם בהילולא" סיפר היהודי, "נערכה מכירה פומבית על פריטי תשמישי קדושה

מרמלשטיין - מסעדה עם טעם ביתי

Mermelstein Caterers

Let us cater your simcha...

(718) 778-3100

MAYER KOHEN

351 KINGSTON AVENUE

BETWEEN CARROLL & PRESIDENT ST.

Thursday & Friday
SPECIAL:

- * 2 Roasted Chickens
- * Fish * Kugel * 1 Salad

ברב ד"ר פרומל וייס
ג'ורג'י. ג. י.

נשמות טהורות ללא צבעים

"שנים רבות חלפו, והנה אני עומד כאן ורואה את אותו כהה עור קורא את המאמר 'לכה דודי' בבקיאות גדולה, כחסידי לכל דבר ועניין. כעת אני מבין מה הייתה כוונתו של הרבי, כאשר שלח אלי את אם הנערה. הרבי פשוט ראה שנשמתו קשורה בעם ישראל ולכן שלח את האם אלי, ובפי הוא שם דברים רכים ומתונים שלא לנתק את הקשר, ואדרבא, להמשיך לשמור על הקיים - כיוון שהרבי ראה בעיני קודשו כי הנשמות של בני הזוג הן שייכות זו לזו"

מאת נתן אברהם

על אחת המשפחות היהודיות בעיר. אב המשפחה הלך לבית עולמו בדמי ימיו והותיר אחריו רעייה ושני ילדים, בן ובת. השבר הגדול הביא את האם לעשות חושבים עם עצמה, והצית בה את הרצון להתחיל לפסוע פסיעות התקרבות אל דרך ישראל סבא, דרך אותה הכירה היטב משנות ילדותה בבית אביה. היא החלה לפקוד את בית הכנסת השכונתי בה התגוררה, מה שלא עשתה שנים ארוכות ורבות. התפילות וההווי היהודי הזכירו לה נשכחות, והיא מצאה בזה נוחם.

האמא שבתוך תקופה לא ארוכה הפכה לבעלת תשובה לכל דבר, רצתה בכל מאודה לרתום גם את בתה לתהליך הרוחני שעובר עליה, אבל היא לא רק שלא התקרבה, אלא הלכה והתרחקה. האם בלהט התרגשותה לא וויתרה והחלה להסביר לה עד כמה הדרך שגילתה היא דרך האמת וכל מה שהיא חונכה עליו בשנות ילדותה הוא שקר, והיא מצרה על-כך. היא ביקשה

הרב שלום דובנר קלמנסון

ל שבת בהתועדות חסידית עם הרב שלום דובנר קלמנסון, שליח הרבי מלך המשיח בעיר סינסנטי - אוהיו, ורב קהילת חב"ד במקום, זו חוויה עמוקה של התקשרות לרבי והתחזקות במבצעיו הקדושים. הרב קלמנסון ידוע כפה מפיך מרגליות שהרצאותיו ונאומיו בנויים לתלפיות ומתובלים בהרבה אהבה לרבי שבכוחה לסחוף את קהל המשתתפים.

בהתועדות שהתקיימה בצהריי שבת לפני שבועות אחדים, סיפר הרב קלמנסון סיפור מפעים ומרגש לו היה עד.

היכרות אסורה

סיפורה המדהים של אותה משפחה עליה נסוב סיפורנו, החל לפני למעלה מעשרים שנה באחד מפרברי עיר האורות פריז. טרגדיה מכאיבה ועצובה נפלה

דחקו בה להגיע אל הרבי מליובאוויטש ולבקש את ברכתו. הללו תיארו באוזניה אודות גדולתו של הרבי והמופתים הרבים שחוללו ברכתיו. הם שיננו באוזניה שאם מישהו יוכל לסייע לה במצבה, זה הרבי שכבר מתמחה בנושא של הצלת נפשות. היא שמעה סיפורים רבים בנושא, והשתכנעה.

בצהריי אחד מימי ראשון בהם שהתה בניו-יורק, הגיעה לברוקלין ומצאה תור ארוך במיוחד שהשתרך לו במורד הרחוב וראשיתו בבית המדרש. היא הגיבה בהתפעלות גלויה נוכח ההמון האנושי היהודי המגוון שממתין להיכנס אל הרבי.

בהגיע תורה מול הרבי, לשונה כמעט נדבקה לחכה נוכח מראהו האצילי של הרבי. רק בקושי הצליחה לגולל בקצרה את בעייתה בעבורה הגיעה.

הרבי נתן לה דולר ודולר נוסף עבור בתה, וביקשה לפנות אל הרב שמואל אזימוב, השליח בפריז.

מבולבלת במקצת יצאה מעם פני

'שבעה' ואף לקרוע קריעה על בתה, מפני שזו הוציאה את עצמה מעם ישראל. האם ניסתה לשוחח עם בתה ולהסביר לה את חומרת המעשה, אך זו אטמה את אוזניה, ואף סיפרה לאימה בהתלהבות עד כמה אותו גוי תומך ביהדותה, ואף מבקש ממנה לשמור על מצוות ביהדות, ובמחיצתו היא מקיימת יותר מצוות מאשר היא הייתה בבית.

לילות ארוכים מיררה האם בבכי. מכריה השתתפו איתה בכאבה, אך לא היה כוח בידי מישהו לפעול בנידון. הבת סירבה להקשיב לכל מי ששלחה אליה אימה. זו כבר עמדה לבצע את מה שפסקו לה רבניה.

הרבי מפנה אל השליח

בעיצומה של אותה תקופה הרת גורל, היה עליה לנסוע לניו-יורק מטעם מקום עבודתה. מכריה ששמעו ממנה על הנסיעה,

לתקן לדבריה את העוול הגדול שעוללה לה ולאחיה כשחינכה אותה לאידיאלים שקריים.

הרבנים אצלם עברה את תהליך ההתקרבות, דחקו בה להמשיך בדרך. "כל יום שבתך אינה שומרת תורה ומצוות, זאת סכנה גדולה עבור שניכם", אמרו לה.

ביום לא בהיר אחד עזבה הבת את הבית בכעס גדול ועברה להתגורר במגורי הקמפוס בו למדה. היא ביקשה לנתק מגע עם אמה, ואם לא די בכך, הרי שיום אחד נודע לאם כי בתה יוצאת עם בחור נכרי כהה עור שחבש עימה את ספסלי האוניברסיטה במגמת פיזיקה. הבחור היה כשרוני והיא מצאה עימו שפה משותפת, וכך הפכו לחברים טובים. האם ששמעה זאת, לא ידעה את נפשה מצער ומכאב. לא היה גבול ליגונה.

היא אצה אל רבניה, וכשהללו שמעו על כך, הזעיפו פנים, והודיעו לה בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים, כי תצטרך לשבת

הכנות לחתונה

יום אחד הוא הודיע לי בצורה חגיגית שהוא מבקש להתגייר. שאלתי אותו אם הוא מבין את כל הכרוך בזה, והוא חיך. הוא ידע היטב. זה היה פתאטי לשאול אותו בכלל שאלה מעין זו. למען האמת, במשך כל הזמן הרגשתי בחוש שהוא לא עוד גוי המבקש להתגייר בשל רצונות צדדיים, אלא כזה שלמד הרבה וידע על היהדות לא פחות מהרבה יהודים טובים, ואשר על כן, הגיע למסקנה שהוא רוצה להיות חיים כאלה.

היה אפשר לראות שיש לו משיכה גדולה להפוך להיות יהודי, ולכן שלחתי אותו אל בית הדין בקראון הייטס, שם שהה זמן רב עד שעבר גיור עם כל ההידורים, והפך להיות יהודי מן המניין.

כשחזר לסינסנטי כיהודי שומר תורה ומצוות, הוא ידע שהוא צריך להיפרד מחברתו הצעירה היהודיה איתה חי כל השנים הללו, ולאחר שלושה חודשים עליהם להחליט אם הם באמת רוצים להינשא כדת משה וישראל.

כשאמה של הצעירה שמעה על התגיירותו של אותו גוי ועל החלטתו להתחתן עם בתה, התרגשה מאד. היא הפצירה בבתה שהחתונה תתקיים בצרפת, והיא תארגן מסיבה גדולה... החתן הסכים לכך, בתנאי שאני אהיה המסדר קידושין. כמוכן שהסכמתי ברצון רב. וטסתי לצרפת.

בלילה שלפני החתונה שהינו יחד במלון בפריז. לפני שעליתי על יצועי בכדי לנוח קמעה ולשמור כוחות למחר, הוא ניגש אלי.

בפיו הייתה בקשה לא פשוטה: הוא רוצה להינשא כמו חסיד עם כל הפרטים, ומבקש שאדריך אותו מה עליו לעשות. זה שהוא יהודי – הוא מבין ומכיר. כעת הוא רוצה להינשא כמו חסיד!...

אמרתי לו שהוא יצטרך כובע וסירטוק, והבטחתי שמחר נלך לרחוב היהודי בפריז, היפלעצלי, והוא יוכל לקנות זאת שם. לגבי הפן הרוחני, אמרתי לו שיש מאמר 'לכה דודי שאומרים בעל פה, אך הוא ארוך. הוא התעקש שהוא רוצה להגיד זאת ושאל אותי אם יש את המאמר באמתחתי. בהשגחה פרטית מופלאה, היה לי עותק מהמאמר והגשתי לו אותו.

למחרת בבוקר יצאנו לארגן את הפרטים הטכניים האחרונים של החתונה. לאחר שקנינו כובע וחליפה, יצאנו יחד לוועסן, פרבר פריזאי, שם התקיימה

**למדנו יחד לא מעט,
ומעולם לא היססתי לומר
לו את מה שהיהדות
מלמדת על הגויים. פעם
אחת, כשלמדנו פרשת
נח, סיפרתי לו על הקללה
המונחת על כתפיהם של בני
חם, שלא תהיה להם גאווה
ותמיד יהיו חסרי בטחון
עצמי. הוא אמר לי שהוא
יודע על זה, ואף באפריקה
מדברים על כך, אולם שם
מדביקים את התכונה הזאת
על מספר שבטים בלבד
שנחשבים לבזויים... כך או
כך לא יראתי לומר לו את
האמת.**

מונה במהירות למשרה גבוהה. תחילת ההיכרות שלי איתם הייתה כשקיבלתי טלפון מהרב רסקין ממונטריאול שהודיע לי על בוא זוג לסינסנטי. הוא סיפר לי את סיפורם וביקש ממני לשמור איתם על קשר ולקרבתם.

ואכן, הזמנתי אותם לביתי, וכבר בשיחה הראשונה שהייתה לי איתם, הבנתי שיש באותו גוי כהה עור משהו מיוחד. כאמור, הוא היה אדם מבריק שמבין עניין, אבל הרבה יותר מכך... מאז שמרתי איתם על קשר. למדנו יחד לא מעט, ומעולם לא היססתי לומר לו את מה שהיהדות מלמדת על הגויים. פעם אחת, כשלמדנו פרשת נח, סיפרתי לו על הקללה המונחת על כתפיהם של בני חם, שלא תהיה להם גאווה ותמיד יהיו חסרי בטחון עצמי. הוא אמר לי שהוא יודע על זה, ואף באפריקה מדברים על כך, אולם שם מדביקים את התכונה הזאת על מספר שבטים בלבד שנחשבים לבזויים...

כך או כך לא יראתי לומר לו את האמת. אף על פי כן, לא נרתע וביקש לדעת עוד ועוד.

הקודש. לא הבינה מדוע הרבי שולח אותה למישהו אחר, אך כעת, מול מראהו המרשים של הרבי, עיניו החודרות ופניו שהיו נראים לה כפני מלאך, הבינה שאם זה מה שהרבי הורה, כך עליה לעשות.

משחזרה לביתה בפריז, מיהרה לקבוע פגישה עם הרב אזימוב לו סיפרה על ביקורה אצל הרבי ועל כך שהרבי הפנה אותה אליו. הרב אזימוב ביקש לשמוע ממנה את הסיפור לפרטי פרטים, ולנסות ללמוד אותו היטב.

במשך שעה ארוכה גוללה בפניו של אחר שלב את הקורות אותה ואת אשר קורה עם בתה. כבדרך אגב הוסיפה וסיפרה על הפסק שקיבלה מהרב שלה שהיא מחויבת לקרוע קריעה ולשבת 'שבעה'.

הרב אזימוב הקשיב לדבריה בקשב רב; הוא לא הבין מה הוא יוכל לסייע, והרי הבת לא מוכנה להקשיב לאיש, ומבדלת עצמה מכולם, ועל פני השטח לא נראית כל אפשרות לקשור שיחה עם הבת. אך כחסיד וכשליח ידע היטב כי אם הרבי אומר משהו, הרי שגם אם לא מבינים זאת מיד, במשך הזמן הדברים יתבהרו. הוא סיפר לה על גדולתו של הרבי, ואמר לה שדבר אחד ברור לו - שהיא צריכה להתקרב אל בתה ולא להתרחק ממנה, ובוודאי שלא לקרוע קריעה או לשבת 'שבעה'.

האם קיבלה את גישתו של הרב אזימוב, ולא ישבה 'שבעה' על בתה, אך עדיין הייתה מאוכזבת וכאובה מכך שכל מה שעשתה כדי להתקרב אל בתה, נחל כישלון חרוץ. הקשר של בתה עם הצעיר כהה העור נראה היה כהולך ומעמיק. באחד הימים אף החליטה להצטרף אליו לטיסה למונטריאול, שם, באוניברסיטה המקומית, היה צריך להשלים את התואר בפזיקה אותו התחיל בפריז. איש לא יכול היה למנוע ממנה מלהצטרף אליו.

מפליא כי דווקא כשהגיעו למונטריאול, החלה הבת לשמור על קשר עם בית חבי"ד המקומי בהנהלתו של הרב מענדל רסקין, בעוד חברה הגוי מעודד וממריץ אותה לחזק את הקשר. היא הייתה משתתפת בסעודות שבת וחג בבית חבי"ד. חברה הגוי כמוכן שלא הוזמן, אך עודד אותה תמיד לשמור על אוכל כשר ועל מצוות נוספות עליהן סיפרה לו. תמיד החמיא לה על היותה שייכת לעם הנבחר.

משסיים את לימודי הפזיקה שלו במונטריאול, קיבל משרה רמת דרג באוניברסיטה בסינסנטי בתור סגן פרופסור. הבחור ניחן בראש מבריק, ולכן

• • •

בהזדמנות זו הוסיף הרב אזימוב וסיפר לרעהו הרב קלמנסון, כי בעבר הכיר בחור כהה עור בארה"ב שהכיר ביהדות והתגייר. באחד הימים נכנס הלה לרבי לייחידות' ובין השאר התאונן בפני הרבי שאנשים מסתכלים עליו בעיניים לא טובות, כנראה בגלל צבע עורו. הרבי נענה ואמר לו שלא ישים לבו לכך, שכן רק לגופים יש צבעים, ולנשמות לא.

לציית גם אם לא מבינים

הרב קלמנסון חותם את סיפורו המרגש בתובנה משלו:

"לא תמיד אנחנו מבינים מה הרבי אומר, אך דבר אחד אנחנו מוכרחים להפנים ולהסיק: אם הרבי אומר משהו, זו המציאות ולא מתווכחים. כך גם בנוגע לבשורת הגאולה. לפעמים יכול חסיד לומר 'אני לא מבין! לא רואה!' אזי דבר אחד הוא צריך להחזיר לעצמו: שאם הרבי אומר כך, זו המציאות!

"ובנוגע לאותו זוג שהפכו לחסידים מן השורה. הללו עזבו את סינסנטי לאחר תקופה מסויימת ועברו להתגורר במישגן. לפני חצי שנה הם עשו עליה אל ארץ ישראל, וסגרו מעגל מרגש ומופלא!"

הרבנתי שדבר מה מיוחד בפיו. ואז אמר לי: "אומר לך דבר פלא על אותו זוג, דבר שאני שומר לעצמי זה עשר שנים.

"לאחר שהאימא של הצעירה סיפרה לי את סיפורה ואמרה שהיא נשלחה אלי מהרבי, עניתי לה כי אל לה לקרוע קריעה ולנתק את הקשר עם בתה, אבל לא הייתי לגמרי שלם עם מה שאמרתי, כי הרי בסופו של דבר אותו צעיר הוא גוי, וחשבתי לתומי שאולי הרבי שלח אותה אלי כדי שאעשה דבר-מה ממשי כדי לנתק את הקשר ביניהם. ואולי האם כן הייתה צריכה לנתק את הקשר עם בתה בכדי לזעזע אותה, ושמה הבת תיבהל מהניתוק והיא תחליט לחזור לדרך הישר, מה שעובד בהרבה מקרים. כך הסתובבתי עם נקיפות מצפון לא מעטים במשך שנים רבות!"

קולו של הרב אזימוב נשנק מהתרגשות. הוא המשיך ואמר לי: "שנים רבות חלפו, והנה אני עומד כאן ורואה את אותו כהה עור קורא את המאמר 'לכה דודי' בבקיות גדולה, כחסיד לכל דבר ועניין. כעת אני מבין מה הייתה כוונתו של הרבי, כאשר שלח אלי את אם הנערה. הרבי פשוט ראה שנשמתו קשורה בעם ישראל ולכן שלח את האם אלי, ובפי הוא שם דברים רכים ומתונים שלא לנתק את הקשר, ואדרבא, להמשיך לשמור על הקיים – כיוון שהרבי ראה בעיני קודשו כי הנשמות של בני הזוג הן שייכות זו לזו!"

החתונה. לפני החתונה ערכנו על-פי בקשתו של החתן 'קבלת פנים' בה נטלו חלק גם כמה מהחסידים תושבי פריז, בניהם השליח הרב שמואל אזימוב, שכזכור אמר לאם הנערה שלא לדחות את בתה. הוא עמד שם עם עוד כמה חסידים, וההתרגשות אפפה את כולנו. ברגע הנכון, חשבתי שהחתן יוציא את המאמר שהבאתי לו בליל אמש ויתחיל להקריא את המאמר מבפנים, אבל לא כך היה. עמדתי נדהם ומשתומם, כשראייתי איך פניו מרצינות, הוא עצם את עיניו והחל לחזור על כל המאמר בעל-פה.

ההפתעה הייתה גדולה, מפני שהוא חזר את המאמר בשפה הצרפתית. כלומר, בתוך לילה אחד הוא למד את תוכנו העמוק של המאמר, קרא ושינן אותו בעל-פה, ולא אף זו, אלא גם הצליח לתרגם את מילותיו מלשון הקודש, שפה שאותה למד רק בשנה האחרונה, לשפה הצרפתית ועוד לחזור על-זה בפני הנוכחים. זה הדהים וריגש את כולנו. חסיד חב"ד בשם הרב כהן שעוסק בתרגום תורתו של הרבי מלך המשיח לצרפתית, אמר לי שהוא מבקש שאפגיש בינו לבין החתן, שכן הוא מוכרח לנצל את כשרונותיו לפרסום והפצת המעיינות בשפה הצרפתית. אנשים יצאו מכליהם מרוב התפעלות.

בסיום החופה ביקש הרב אזימוב לסור עימו למקום צדדי. ראיתי שהוא נרגש באופן מיוחד,

דקה הליכה מ-770 • מלון מפואר • בפורמט קטן • סטייל גבוה • דירות סטודיו מפוארות

917-691-5212
718-473-5937

- ♦ החלפת מצעים ומגבות
- ♦ שרותים ואמבטיה מפוארים
- ♦ סבונים ושמפו בשפע
- ♦ שרות מלא!

- ♦ מטבח מצויד במיטב השכלולים המודרניים: מקרר, מיקרוגל, טוסטר, מיחם
- ♦ ארוחת בוקר, מקרר עם שתיה כל היום.
- ♦ טלפון חופשי
- ♦ אינטרנט מהיר חופשי
- ♦ וידאו

קינגסטון הוטל

מרחק הליכה מ-770 ורחוב קינגסטון

מחירון מיוחד לשלוחים, הנחות לקבוצות ולשכירות לטווח ארוך

574 EASTERN PARKWAY, BROOKLYN, NEW YORK

Tel: 718.363.3199 • Fax: 718.467.6200

www.TheParkwaySuites.com • Email: info@theparkwaysuites.com

THE Parkway SUITES GUESTHOUSE

עו"ד נצחון כזה

- הפעם ינסה מדורנו לעשות סדר בין קולות המנצחים הבוקעים מכל עבר והפעם: על עצרות נצחון מאזורנו הקרוב; כמה זמן לוקח לתכנן עגל; ומה היה חסר בשעון של האיכר הגוי

מאת א. אברהם

בשאל-תחתית עזה, עזבו אותנו גם מהשטות שכאילו לתושבי הרצועה נמאס כבר משלטון האימים הרצחני שלהם; תמיד בסופו של יום תיערך "עצרת נצחון" של החמאס. הלא האירגון הזה הוא "המנצח האמיתי"...

ולחבדיל אלף אלפי הבדלות, אתם יודעים מה – אפילו מליוני הבדלות: ישנה מפלגה אחת, המתמודדת באופן קבוע על התואר "החרדית ביותר", ואף היו היו ימים שהצליחה בכך [רמז: לשמה היא מוסיפה תמיד את המילה הראשונה בקינות ליום תשעה באב] – אך תמיד לאחר הבחירות, תהיינה התוצאות אשר תהיינה, תערוך מפלגה זו לרגל ההצלחה הגדולה בבחירות. גם אם העצרת נראית כמו סעודת הבראה או טעימה באיזור ההמתנה של חדרי הניתוח – את ההצלחה הגדולה לא תקחו מהם. הוא אשר אמרנו: אין מנצחים ואין מפסידים. יש מנצח – ומנצח אמיתי.

זכו זכינו בשבוע שעבר לשני מנצחים בהתמודדות **ובכן**, ידועה ומפורסמת, במשפט שהתנהל לאורך השנים האחרונות על התנהלות בית הכנסת ובית המדרש הגדול – "הזאל הגדול" – בבית חיינו, בית רבינו שבבבל, 770 בגימטריא בית משיח.

האחד, הוא הצד שניצח במשפט במונח הפשוט של המילה. לאמר: הצד שטען, כי 770 אכן שייך לאגודת-חסידי-תב"ד (784-788 – למרכז לענייני חינוך), **שהבעלים היחידים שלה** והעומד בראשה הוא – **הרבי**, שהוא דובריו חיים וקיימים לעד, **והוא** קבע קביעה שרירה וקיימת כמאז כן היום – כי בית-הכנסת ינוהל **לא** על-ידי מועצת מנהלים, גם לא זו החתומה על המסמכים הרשמיים של אגו"ח ומל"ח, אלא על-ידי גוף המייצג את **מתפללי** בית הכנסת ונבחר על ידם, וכפוף לרבנים שנבחרו על-ידי הקהילה; שזו בעצם המשמעות של "הרבי והספרים – וכל עניינינו כולם – שייכים לחסידים".

ר שנו חוק טבע ידוע: בכל התמודדות מכל סוג שהוא – חידון ידע, התמודדות בבחירות, הליכים משפטיים, תחרות פסנתרנים, ועד לדיוטות התחוננות ביותר של קרבות ספורט והבלי הריאליטי, שלב ההכרעה מספק לנו שני גיבורים ראשיים:

המנצח – כלומר, זה שלקח את הבחירות, ניצח במשפט, השיג את מירב הנקודות בחידון, רץ יותר מהר וכו' וכו' והשני הוא – המנצח **האמיתי**.

מה לא מובן? המנצח האמיתי הוא זה שאנשים מיושנים ומרובעים מכנים אותו מפסיד; אבל אותם פרימיטיבים מורדי אור, לא ידעו ולא יבינו כי בימינו אין כזה מושג. אותו אחד אשר: הפסיד בבחירות, ידע בקושי לענות על שאלה אחת של המנחה, זייף בצורמנות במשך כל תחרות המוסיקה, קירטע לאורך כל המסלול, סונן עוד בשלבים המוקדמים ביותר של ההתמודדות

– הוא הוא המנצח **האמיתי**. הוא הרי צלח במגמתו לעשות כותרות, השיג תשומת-לב במידה גדושה, מילא את המסכים ואת אתרי החדשות (יקחם אופל!) בנוכחותו מעוררת הרחמים. תהיו בטוחים שבעיתונים הגדולים (יקחם כנ"ל) תקראו שתי כתבות. אחת קטנה ויבשושית על המנצח המשמעם וחסר הניצוץ, והשניה – על המנצח **האמיתי**. זה ששבה את לב האנושות בנחישותו להתמודד עד הרגע האחרון (למרות שלפעמים די קרוב לרגע הראשון היה ברור מה מצבו); זה שפשוט הקדים את זמנו; שהשופטים התעמרו בו; שההצבעה הוטתה נגדו; שהתקשורת תמכה בגסות במועמד שכנגדו. זה המנצח – **האמיתי**.

הדוגמאות הן למכביר, וכדי לא לעייף את הקוראים ננקוט בדרך המיעוט:

בכל עימות בין צה"ל לאירגוני הטרור, נגיד החמאס – לא משנה כמה מחבלים נהרגו, כמה תשתיות נהרסו, לא מזויה העובדה שמנהיגיהם עדיין מתרוצצים ממנהרה אחת לשניה

פינכותם, לכתוב באותיות של קידוש לבנה במסגרת אדמדמה-ירקרוקת "דין נצח", ואם לא באותיות של קידוש לבנה, אז לפחות באותיות של חידושי הרשיש למסכת מכות. לא היה צריך להיות ד"ר לתקשורת כדי להבחין בטון המאולץ והנוגה.

הצד הזה, הלך למשפט בידים לא נקיות, בלשון המעטה. המשפט מצדם נוהל למעשה בשני מישורים: האחד, שאת תוכנו הסתירו כל הזמן, באולם בית המשפט – בו טענו חזר וטעון, כי דברי הרבי, חלילה וחס, כביכול "חדלו להיות רלוונטיים לניהול העמותה" מאז ג'

בתמוז. ואילו כיום, שומו שמים על זאת – הם המנהלים (!). ולא נשתמש כאן בביטוי "עפרא לפומייהו" כדי לא להעליב את העפר. בטענה נוספת הם קצת פחות התביישו: "חוסר הנוחות" שהם מרגישים, כלפי גישת המתפללים והגבאים "לפרסם" את דברי הרבי אודות בואו הקרוב וזהותו של המשיח. ומה נעמו דברי חז"ל אודות מה ניתן ללמוד מדבריו הגלויים של אדם: מ"ברכתו" של אותו כו' אתה למד מה היה בלבו.

המישור השני היה – התקשורת. הן המגוייסת של "אתרים חב"דיים", והן עמיתים בתקשורת הכללית. המלחמה במישור זה התפצלה לשלושה ראשים:

הראשון: הצגת מצג שוא כאילו הדיון הוא למי שייך הבניין; דבר שהוצהר במפורש ע"י כל הצדדים כי עליו אין מחלוקת. זאת בעוד הדיון היה – בדיוק כמו במשפט הספרים – האם דברים שהרבי כותב גם באופן "לא רשמי", הם אמת ויציב ומחייבים באופן מוחלט.

השני: נקיטת כל אמצעי להשמיץ, להכפיש ולהפיץ דה-

סדר זה, כך נטען, יכול להפיר רק בעל-הבית והקובע הבלעדי על סדריו – הרבי בעצמו, כגון, כאשר החליט למכור את בית הכנסת לצורך בניית מקוה, ולא כינס שום דירקטוריון כדי לאשרר את ההחלטה (לידיעת הדברים הללו לא צריך לקרוא את פסק הדין בשפה האנגלית, אלא בספר המקיף ביותר שנכתב בנידון, "דעת הקהל", מאת הרב י. רייצעס, בו תמצאו את כל תשובות הרבי בנושא).

קביעה זו, אשר מקום זה הוא בית כנסת שאופן התנהלותו הוא בהתאם לשולחן-ערוך וכנהוג בכל קהילות ישראל השימוש,

אינה משתנה בגלל שיש מי שטוען, שקהל המתפללים כולל "טיפוסים הזויים" וכיוצא בזה. וחשוב מכך: קביעה זו הוברה ע"י הרבי בצורה חד משמעית הרבה לפני ג' תמוז, עת ניסו כמה מנציגי הצד השני במשפט, לכפות החלטות על סדרי המקום, שכללו, בין השאר, נעילת כל דלתותיו בפני כל המתפללים – אקט שהרבי העיד עליו, כי רק במוסקבה ובנותיה נהגו כך.

תכלית: שבוע שעבר, ארבעה שופטים של ערכאת הערער – לאחר הליך בו שמעו בהרחבה את דברי הרבי אודות אופן ניהול המקום, דבר שהשופט הקודם היחיד והמשוחד, אטם אוזנו מלשמוע – פסקו כי אין להזיז את המתפללים ונציגיהם הגבאים מניהול המקום, כי כך ציוה הרבי. הדבר כולל גם את השילוט שהוצב הן לפני ג' תמוז והן לאחריו, הכולל את הכרזת הקודש "יחיי", ועוד כמה ציטוטים משיחות הרבי בענייני משיח.

ומן העבר השני, גם כן נשמעים ררחורי נצחון קלושים. כלומר, הוראה הונחתה על כל אוכלי פתבגם, לבלרי חצרותם ומלחכי

הצד שניצה במשפט במובן הפשוט של המילה. לאמר: הצד שטען, כי 770 אכן שייך לאגודת-חסידי-חב"ד (784-788 - למרכז לענייני חינוך), שהבעלים היחידים שלה והעומד בראשה הוא – הרבי, שהוא ודבריו חיים וקיימים לעד, והוא קבע קביעה שרירה וקיימת כמאז כן היום – כי בית-הכנסת ינוהל לא על-ידי מועצת מנהלים, גם לא זו החתומה על המסמכים הרשמיים של אגו"ח ומל"ח, אלא על-ידי גוף המייצג את מתפללי בית הכנסת ונבחר על ידם, וכפוף לרבנים שנבחרו על-ידי הקהילה; שזו בעצם המשמעות של "הרבי והספרים – וכל ענייניו כולם – שייכים לחסידים"

אינפורמציה על הנעשה ב-770. כל עימות שטותי, צולם הוסרט והוקלט וזכה לתפוצת נאט"ו, באופן שגרם לחילול שם שמים שלא היה דוגמתו והרחיק עשרות ומאות של מקורבים לליובאוויטש (אתם יכולים לשאול שלוחים; כמה מהטלפונים והשמות שמורים במערכת וגם אצלי כותב השורות). אגב, תמיד "קלטה המצלמה" צד אחד כביכול של האלימות, בעוד שהצד השני היה טלית שכולה תכלת (במובנו הפשוט של הביטוי, שהומצא כידוע על ידי קורח ועדתו).

השלישי: האפלה מוחלטת של האוירה **האמיתית** השוררת בתל שכל פיות פונים אליו – 770: אלפי האורחים בתשרי ואוירת ההתעלות בחגי חודש השביעי, סדרי הלימוד במשך כל ימות השנה, התנוועדויות מדי שבת בשבת ובכל יומא דפגרא, מאות ואלפים של קבוצות מקורבים שהגיעו לבקר בצורה מאורגנת ושלא מאורגנת. כל זה לא היה קיים.

אבל ידי צד אחד היו כבולות! כאשר מתנהגים על פי שולחן-ערוך אי אפשר לנקוט בכאלו שיטות נלוזות. אפילו לא היה ניתן להשיב מנה אחת אפיים על כל הטענות השקריות, כדי שלא לגרום ליותר חילול ה' מזה שכבר נגרם על ידם. ועל זאת ניתן להמליץ רק "יבוא בעל הכרם וכו'".

ובשבוע שעבר, ב"א שבת, ביום בו שיברו את עיניהם האורחים הרבים שהגיעו ליום הגדול והקדוש לבית חיינו, ביום אשר קול התורה, המאמרים וההתנוועדויות לא פסקו ממנו לשניה אחת, הגיעה ההודעה: **דין נצח!**

ואז, צד הדין החל לרקוד. כולל שירת "יחי" אדירה (אללי על החשים חוסר נוחות). וצד שני שיגר הודעה לעיתונות: אה-בה-ציגאלע-מה, ניצחנו. השופט קבע ש"הבניין שייך לאגו"ח" (אכן תקדים משפטי אדיר, כמו ששתיים ועוד שתיים שוה ארבע, או שביום זורחת השמש והלבנה בלילה), ואי לכך, אנחנו הולכים "לפנות מבית-הכנסת את העמותה..." – מושג וירטואלי חסר משמעות, כמו לומר: אנחנו נוודא שהשעונים במתחם מכילים 12 ספרות. ביטערע רחמנות...

ב"דבר מלכות" של שבוע הדין נצח, מביא הרבי מדרש חריף, היכול ללמד אותנו קצת על מה שהתרחש בימינו אלה בזמן זה:

המדרש אומר, כי עושי העגל "אחד עשר יום היו עם הקב"ה, וכ"ט יום היו מתחשבים היאך לעשות את העגל".

מד הים! עד עכשיו חשבנו, כי רק בעקבות איחורו של משה רבינו לרדת מן ההר, כאשר השטן מנצל את הבלבול ומראה להם את דמות מטותו בשמים, והם מייללים "האיש משה לא ידענו מה היה לו" – רק אז עלתה בדעתם המחשבה לייצר לו תחליף, רחמנא

ליצלן.

אבל האמת המרה היא, כי העניין הזה הבשיל במוחם זמן רב קודם לכן! הם לא פעלו בעקבות ה"הלם" של י"ז בתמוז (או ג' בתמוז), תבשילם לא הקדיח בן לילה, בו היו צריכים לתת את נזמייהם, בתקוה של אהרן שעד מחר יתעשתו. לא ולא! ממתן-תורה בו הצטוו "לא תעשה לך פסל כל תמונה" – הם החזיקו מעמד לא יותר מאשר י"א יום. כולה שבוע וחצי! מיד אחר כך הם התכנסו באוהליהם, והחלו לתכנן תוכניות "לטווח הארוך". נניח שמה רבינו... ז'תומרת, מה יקרה אם משה... במילים אחרות, בתרחיש בו משה רבינו... הרי בסופו של דבר גם הוא "בן אדם", ולא כל כך צעיר... שם, בדיבורים הללו, התרקס בדמיונם עגל מסכה! אלא שהולכו אותם בדרך בה רצו ללכת, וקיצרו להם את הזמן, ותוך פחות מחודש הם כבר פיזזו סביב אנדרטת הזהב.

חבל, פשוט חבל להאריך בהשוואות ופרטי הנמשל. זה כל כך זועק מעצמו, וזה כל כך כואב ולוחץ כאשר מדובר על אלה ש"בבואה דבבואה אית להו". בפרט לאור העובדה שעכשיו, שבת לוי המאמין לא נדרש להניף חרב – אלא אדרבה, "לא ירח ממנו נידח", כולם בסוף יהיו בצד הנכון. אז אנא, אחים יקרים, עד מתי אתם פוסחים על שני הסעיפים!...

ומכיוון שנמצאים כבר בחציו השני של חודש שבת, המשיק לחודש השמחה והעד-דלא-ידע אדר, נחתום את דברינו במעשה שהיה, המתאים לאוירה זו:

היו היה שערן בעיירה קטנה בפולניה. עיירה שהכילה הן יהודים והן להבדיל גויים. כל תושבי העיירה היו מביאים אליו את שעוניהם התקועים לתיקון – כולל הגויים הבורים, האיכרים הנבערים והאטומים, הגסים והמגושמים. אבל מה לעשות, גם הם היו צריכים שערן.

וכאשר הגיע גוי לקחת את שעונו המתוקן בחזרה, היה עושה פראוף של "מבינות", ושואל: "מה בדיוק הייתה הבעיה בשערן שלי?!"

השערן היה מעיף מבט בפני הבטטה של העומד מולו, אשר רחב ועולמו כרוחב תפוח-האדמה, ואינו ידע מימינו ומשמאלו ובהמה רבה – וקלט כי חבל על המילים. לכן תמיד הייתה תשובה מוכנה בפיו:

"סיפעלט אים אָ למנצח" (במבטא גאליצאי: אָ לְמִנְצִיחַ) = חסר לו "למנצח" אחד...

והגוי היה מהנהן בראשו לאות הבנה, "אהה, א לְמִנְצִיחַ"... הא למדת: אתה יכול ללכת עם עשר שעוני זהב על היד – ובכל זאת, יחסר לך ה"למנצח".

ל'כיש טורס

1-700-705-770

הטלפון שייקח אותך לכל מקום בעולם

הוא היה בחור ששהה מספר שנים ב-770 אך יחד עם זאת זכה להיות מקורב אל הקודש כמי שסייע בעניינים שונים בחדר המזכירות. בגין כך זכה להיות בכל ימי השבעה סמוך ונראה אל הרבי, כמו גם במשך השנה שלאחריה. לקראת כ"ב שבט פנינו אל הרב שניאור זלמן הלפרין, שליח ומנהל בית חב"ד במבואות החרמון, וחזרנו איתו עשרים ואחת שנה, לשחזור המאורעות בימים ההם מנקודת ראות מבטו

מאת שניאור זלמן לויין

"היו אלו ימים של העלם והסתור קשה ומעיק"

הרב הלפרין (עומד משמאל) ליד המשלח

כשהרב הלפרין מתבקש לסכם את התקופה היא, הוא מתקשה. "הרגשת באוויר שקורה משהו. הרגישו שמדובר בזמן מיוחד", כך מבלי לפרט. זו הייתה הרגשה שקשה לפרטה ולתארה במילים.

הארוע של כ"ב שבט היה אפוא בגדר הפתעה. הפתעה מאד לא נעימה בתוך התקופה העילאית והמרוממת. "זה לא שהיה משהו שאיפשר לציבור להתכונן לקראתו. זה פשוט בא בהפתעה". איש לא ידע שהרבנית הייתה קודם לכן פעמיים בביקורת בבית הרפואה.

שלישי בלילה, שבין כ"א לכ"ב בשבט, שהה הלפרין באחד המשרדים שברחוב קינגסטון. הבחורים כולם שהו בחדריהם שבפנימייה, חלקם מפטטים וחלקם מתכוננים לשינה. כשסיים את ענייניו, ירד הרב הלפרין אל הרחוב בשעה שלאחר חצות, ופגש את המשב"ק הרב מאיר הארליג והרב נחום שטרנברג – מן המקורבים ל'בית רבי' – הולכים בצוותא לעבר 770. למרות החושך הבחין כי פניהם אינם כתמול שלשום. הוא התעניין מה קרה, ואז התבשר לראשונה את הבשורה הקשה. הם ידעו על כך ממקור ראשון, שכן הרבנית שטרנברג הייתה עם הרבנית בבית הרפואה בשעת ההסתלקות.

בשתיקה הגיעו השלושה ל-770. המקום כבר היה חשוך. שניים או שלושה בחורים עוד התמידו בלימודם ביזאלי הקטן. כשירדו ליזאלי הגדול, גם שם היה חשוך. מתי מעט ישבו שם. משהו באוויר היה מעיק. שמעו שקרה משהו... הרב חיים ברוך הלברשטאם, מי שהיה ממונה על השידורים וכמי שהיה

מאז כ"ב שבט, הרבי נשאר בביתו והאווירה ב-770 הייתה - מלבד האבל - גם ריקנות. פתאום בלי הרבי שמופיע כל בוקר, בלי הרבי שיוצא לתפילות מנחה ומעריב, בלי סדר היום הקבוע והשגרתו. בימי ה'שבעה' שמעו ב-770 את התפילות מבית הרבי באמצעות שידור חי. במשך כל אותה שנה הבחורים לא ראו את הרבי, מלבד בחגים ובחלק מהשבתות

ב' כסלו בו חזרו הספרים ל-770, ובהמשך הרבי עורר לשטורעם אדיר במבצע חנוכה בכל יום ויום. כל האווירה באותם ימים הייתה מרוממת. בט"ו בשבט התקיימה ההתוועדות האחרונה ביום חול לעת עתה. זו הייתה התוועדות קצרה שנמשכה יותר משעתיים. באותו יום חילק הרבי פירות לקהלי".

"השיירה יצאה מהבית, בראש, מובילי הארון המכוסה בבד שחור. כמה מטרים מן הארון צועד כ"ק אדמו"ר שליט"א. מראהו הקדוש ממש נורא. הוא צועד בראש שפוף, מוטה מפעם לפעם לצד. צורת ההליכה גם היא לא רגילה, וממלמל בפיו כל הזמן. מראהו הכללי זייער צובראכן (= מאוד שבור). חיזורון ועייפות על עיניו הקדושות. מאחוריו מקיפה אותו טבעת של גבאים חברי המזכירות, כשמאחוריהם האדמו"רים וגדולי הרבנים..." (יומן)

במשך מספר שנים היה הרב שניאור זלמן הלפרין מעוזריו הקרובים של מזכיר הרבי הרב יהודה לייב גרונר. עם הסתעפות העבודה והתרבותה, בכך שמצודתו של הרבי הלכה והתפרשה יותר ויותר ברחבי העולם, גם עומס העבודה על המזכירים הלך והתעצם. הרב גרונר נעזר בכמה בחורים שהיו נכונים לכל מטרה, מתוך ידיעה כי עזרה זו היא למען ולטובת הרבי.

הרב הלפרין היה באותם ימים בחור שלמד ב-770. שמונה שנים שהה ב-770 עד לנישואיו והכיר מקרוב את כל אורחות הבית, מבואותיו ומנהגיו. היה מעורה בחיי הבחורים, וזכה להיות גם מן הקרובים יותר אל הקודש.

קרבתו זו החלה למעשה בקיץ תשמ"ו והתעצמה ביתר שאת באמצע שנת תשמ"ז. במשך הזמן התבקש למלא שליחויות שונות, וכשהדברים נעשו כדבעי, נתנו לו הזדמנויות נוספות, עד שנכנס לעבודה רצופה.

• מה היו תפקידיך?

"לבצע את מה שנדרשתי לעשות בפנים", אומר הרב הלפרין וסותם. הוא אינו מוכן לפרט גם היום, לאחר יותר מעשרים שנה. "אם הרב גרונר היה צריך לעשות הכל לבד, זה היה גורם לרבי להתעכב".

הראיון הוא אפוא משתי הזוויות: גם מנקודת היותו בחור ב-770 וגם כמי שהיה קרוב יותר אל הקודש, וכשלא כמו שאר הבחורים – זכה להיות בהלוויית הרבנית, ובכל ימי ה'שבעה' קרוב אל הרבי, בביתו הקדוש ובתפילות היומיות.

"תשמ"ח הייתה שנה מיוחדת", הוא נזכר. "זו הייתה שנת 'הקהל' והרבי הרבה לדבר על כך ולעורר את 'מבצע הקהלי' הידוע. השנה החלה 'ברגל ימין', מתוך שמחה גדולה. שמחת תורה באותה שנה הייתה כפי שלא ראו מעולם. לאחר מכן היה גם

תמיד קרוב למקורות המידע, כבר ידע על האסון, אך גם הוא לא ידע להוסיף הרבה פרטים. הכל עדיין היה לוט בערפל. מבוכה וקדרות.

"ואז ר' מאיר הארליג הציע לי 'בוא נלך לבית של הרבי'", נזכר הרב שניאור הלפרין. "הבית של הרבי היה תמיד 'רחוק' מאתנו, זה היה סמל הפרטיות של הרבי. ובכל זאת הצטרפתי. הגענו לבית של הרבי ושרר שם חושך מוחלט. לא ידענו מה לעשות ופשוט עמדנו וחיכינו בחוץ. אחרי כמה דקות נדלק אור ליד הכניסה, והדלת הראשית הפונה אל הרחוב נפתחה. הרבי עמד בפתח. הרב הארליג ניגש אל הדלת כשאני נשאר לעמוד מרחוק. הרבי שוחח עם ר' מאיר וביקשו לדבר עם החברה קדישא. רק לאחר מכן נודע לנו שד"ר משה פלדמן הוא אשר הודיע לרבי על ההסתלקות באמצעות הטלפון.

"הרבי הוסיף וביקש שיביאו לו את הטלית ותפילין, סידור, וכן קיצור שו"ע מחדרו שב-770. ר' מאיר רץ לביתו של הרב גרונר כדי לעדכן אותו במה שקורה ובמה שהרבי רוצה. לא חלפה שעה ארוכה, והדלת שוב נפתחה. הרב הארליג ניגש לרבי והודיע כי הלכו לגרונר. שוב חלפו כמה דקות, והרבי יצא בשלישית ואמר שאם לא יביאו לו את הדברים שביקש, הוא עצמו יילך ל-770.

"בנתיים התאספו עוד כמה אנשים בודדים ששמעו הבשורה הנוראה הגיע לאוזנם. רצתי ל-770, ואמרת כי עוד מעט הרבי יגיע ל-770. במקום שרר בלבול גדול. שוב חזרנו לבית של הרבי, שם כבר עמדו הרב גרונר והמשב"ק הרב שלום בער גאנזבורג. ר' מאיר הארליג הודיע לשניים כי הרבי אמר שהוא רוצה שאף אחד לא ייכנס הביתה פנימה. הרב גאנזבורג התעניין אם הרבי התכוון גם אליו, אך הוא השיב במשיכת כתפיים 'כך הרבי אמר לי'."

על פי עדויות של יומנים אחרים מאותו לילה, זמן קצר לאחר מכן נכנס הרב גאנזבורג ובהמשך גם הרב גרונר.

המקווה ברחוב 'איסטערן פארקוויי'

נפתח בשעה 3, ונמסר שכל מי שמעוניין להשתתף באמירת התהילים, עליו לטבול קודם לכן במקווה. נמסר ששעת ההלוויה נקבעה ל-12 מחר, וכי הטהרה תהיה בבית.

הארון הגיע בערך בשעה 5:30 וכ"ק אדמו"ר שליט"א יצא לקראתו בצעדים איטיים. בראש כפוף מעט

ועיני קודשו פקוהו לרווחה, בורקות, הביט על הארון וחברי החברה קדישא שנשאו אותו. המראה היה מאוים ומרטיט (יומן).

"אכן" – מאשר הרב שניאור הלפרין – "עמדתי שם, וכשהגיעה המכונית עם הארון, נכנסו להודיע לרבי. הרבי יצא מביתו כמעט עד המדרכה, והוא הלך אחרי הארון לתוך הבית, שם הניחוהו בחדר הפנימי, ליד המטבח. במשך כמה דקות הרבי נשאר לבדו עם הארון, ולאחר מכן נתן הוראות לרב בערל ליפסקר, איש החברה קדישא, איך לנהוג וכו'."

בשעה תשע וחצי התפללו שחרית למטה והרבי ירד לומר קדיש. הלפרין שהה כל העת בבית, למרות ששאר הבחורים נכנסו רק בקבוצות לדקות אחדות לאמירת תהילים, ומיד התחלפו בבאים אחרים.

"ההלוויה שיצאה בשתיים עשרה בצהריים מביתם של הרבי והרבנית, הייתה מעמד מאד מאיים. הרבי הלך ברחוב פרוזינט עד קינגסטון ומשם לעבר 'איסטערן פארקוויי', שם נכנס לתוך רכבו."

לפני הרכב נסעו אופנועי משטרה שפילסו את הדרכים. נראה היה שהדרכים היו חסומות קודם לכן, שכן כעשר דקות בלבד ארכה הדרך עד לבית החיים. רק כמאה אנשים, מכובדים ומקורבים, היו במעמד הקבורה, סמוך לקברה של הרבנית שטערנא שרה, אמו של אדמו"ר הרי"צ.

לאחר הקבורה – שכבר תוארה באריכות ביומנים שונים – חזר הרבי לביתו הק'. מאז, במשך שנה תמימה, הפך הבית להיות מוקד ההחלטות, המרכז החב"די שאליו היו נשואות עיניהם של חסידי חב"ד בעולם כולו, כמו עיניהם של מאות אלפי יהודים ברחבי העולם.

"לאחר ההלוויה הגיע הרבי לביתו, עלה לחדרו הקי שבקומה השניה. התפילה הראשונה שהתפלל כשליח ציבור, הייתה תפילת מנחה, שלאחריה אמר בהפתעה שיחה קצרה."

• איזו אווירה שררה בימי ה'שבעה'?

"שררה תחושה גדולה של בלבול. במשך כל ה'שבעה' הרבי דיבר בטון מאד נמוך, לא כמו שהיינו רגילים לשמוע. פניו היו רציניות מאד. ראו על הרבי את הצער הגדול. לעיתים היה נראה כי הרבי מבקש לשאוב עידוד מהמנחמים, שלא כמו שהיינו רגילים לראות שהרבי תמיד היה במקום

של השפעה ונתינה אינסופית.

"האדמו"ר הראשון שהגיע לנחם היה מקרלין סטולין, כשהמשך הימים הגיעו עוד אדמו"רים רבים, רבנים וראשי ישיבות מה'מזרח' של עולם התורה בארה"ב, והלא הדברים כולם כבר מודפסים.

• בכל הימים הללו שהית בבית של הרבי בכל התפילות?

"כן."

כבר ביום הראשון החל סדר חדש. הרבי נשאר בבית, ובהתאם נערך המזכיר הרב גרונר לתפעל את המשרד שעבר לבית הרבי, בחדר השני שליד המטבח. לצורך כך הותקנה בבית מערכת טלפונים חדשה. מאז הכל החל להתנהל מבית הרבי. כל המכתבים והפניות מרחבי העולם, הגיעו ל-770 ומשם לבית הרבי. "בימי ה'שבעה' הביאו לרבי רק שאלות דחופות ביותר שלא סבלו דיכוי, כמו ניתוחים, ברכות של חיים ומוות, שידוכים וכו'", מספר הרב הלפרין כמי ששהה בבית במשך מספר שעות ביום. "בשנה הקרובה ישב שם הרב גרונר מהבוקר ועד מאוחר בלילה. מדי פעם בפעם היה ר' לייבל עולה למעלה כדי להביא לפני הרבי דברים הצריכים טיפול.

"הרבי לא ישב לקבל ניחומים כל היום; רק לאחר התפילה אנשים עברו לפני הרבי וניחמו, ומיד לאחר מכן עלה למעלה ושהה בחדרו הפרטי.

"בכלל, האווירה הייתה ביתית יותר, פנימית. הכל זעק פרטיות של הרבי. כך היה בתפילות, כשמיד לאחר מכן יצאו כולם. לאחר ה'שבעה' הבית הסתגר בחזרה לפרטיות שאפפה אותו כל השנים."

• אתה זוכר רגע מיוחד מהימים הללו?

"היו המונים שהגיעו לנחם. מדובר במאות אלפים בכל פעם. בדרך כלל כולם חלפו במהירות, ורק אדמו"רים ואישי תורה מכובדים התיישבו לדבר. הרבי התייחס לכל אחד בחביבות, אבל בשיחות עם חלק מהם אפשר היה לראות כיצד הרבי שמח לבואם, כמו למשל עם האדמו"ר ממונקטש שעמו נערכה שיחה שנמשכה כרבע שעה.

"ככל הזכור לי, היחיד מהאישים הפוליטיים בארץ שהגיע לנחם, היה בנימין נתניהו שכיחן אז כשגריר ישראל באו"ם."

בתפילת ערבית היו בכיות בקדיש שלאחר 'עלינו לשבח' במילים 'ויתתה ויתעלה ויתהלל שמייה דקודשא בריך

הוא" ועד סוף הקדיש היה הקול חנוק. לאחר תפילת ערבית שוב ער לנחם קהל אלפים שהמתין בחוץ ובהם היום גם הרבה מאוד רבנים, נכבדים ואישי ציבור רבים.

היום הגיעה מארץ הקודש אחיניתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א, והרבי שליט"א דיבר עמה במשך כשעה לערך (יומן)

• כבחור, מה הייתה האווירה שאתה זוכר ב-770 בכלל, ובין הבחורים בפרט?

"עד כ"ב שבט הרבי היה מגיע כל יום ל-770 למשך יום עבודה מלא ויותר מכך. מאז כ"ב שבט, הרבי נשאר בביתו והאווירה ב-770 הייתה – מלבד האבל – גם ריקנות. פתאום בלי הרבי שמופיע כל בוקר, בלי הרבי שיוצא לתפילות מנחה ומעריב, בלי סדר היום הקבוע והשגרתי. בימי הישבעה שמעו ב-770 את התפילות מבית הרבי באמצעות שידור חי. במשך כל אותה שנה הבחורים לא ראו את הרבי, מלבד בחגים ובחלק מהשבתות. בחורים שהתאמצו, יכלו להיכנס מדי פעם בפעם לביתו של הרבי לתפילה, אך מיד לאחר מכן עזבו את הבית. היה סוג של העלם והסתר מעיק".

ביום שישי הרבי הגיע ל-770 כדי לשהות שם בשבת, דבר שהקל במקצת על התחושה המעיקה. בשבת עצמה התקיימה התוועדות שכן הייתה זו ישיבת מברכים. מיד במוצאי שבת ישב הרבי מדין אבל על מקומו במזרח 770, בעוד הציבור הענק עובר במהירות במשך כעשרים דקות, ומיד לאחר מכן שב לביתו, שם שהה כשלושה שבועות, עד לאחר השלושים.

"המשך השנה היה לא פשוט" מציין הרב הלפרין. "היו הרבה שינויים. הרבי, כאמור, שהה בביתו ושם התקיימו התפילות, חלוקת הדולרים המסורתית כמו גם שיחות הקודש. לשם גם הועברו דברי הדואר. אפשר רק לשער איך היה נראה פורים ב-770 בלי הרבי. בכל שנה התקיימה התוועדות פורים שמחה ביותר שנמשכה שעות ארוכות, ובאותה שנה לא התקיימה התוועדות. קריאת המגילה ללא הרבי הייתה בלי טעם של שמחה. גם ההתוועדות בימי החול פסקו ולא חזרו עוד".

"והחי ייתן אל לבו"

במשך כל השנה עורר הרבי שוב ושוב את דברי שלמה המלך בקהלת "והחי ייתן אל לבו". נושא זה עבר כחוט השני בכל התוועדות הקודש והשיחות שנאמרו במהלך השנה.

"טוב ללכת אל בית אבל מללכת אל בית משתה באשר הוא סוף כל האדם והחי ייתן אל לבו", וביאור הדברים, שכאשר מגיע מצב של אבל ר"ל, כאשר נכנסים לבית אבל – יש "לשים אל לבו" להתבונן במאורע ועל ידי זה יתעורר בתשובה.

כך גם בנידון דידן – אמר הרבי פעמים רבות – יש להתבונן במאורע הפטירה "והחי ייתן אל לבו", האדם שהוא "חי" ייקח זאת "אל לבו", ישוב בתשובה, וכתוצאה מזה יוסיף בכל ענייני חיים, טוב ושמחה; ומכיוון שכל המאורע עליו נאמר "והחי ייתן אל לבו" הוא מאורע בלתי רגיל, לכן גם ההוספה צריכה שתהא בלתי רגילה. בנוסף לכך, צריך להתבונן בהנהגות המיוחדות של הנפטרת וליישם הלכה למעשה.

במשך השנה ביאר הרבי פסוק זה

מכיוונים שונים, כשבכל פעם הוא מוסיף פירוש ומוסיף צבע והארה למשמעות המעשית של הדברים "והחי ייתן אל לבו" - זוהי הוראה תמידית המדברת אל כל אדם מישראל, שהוא "חי", שעליו "לשים אל לבו" להוסיף בלימוד התורה וקיום המצוות שהם ענייני חיים".

באחת ההזדמנויות דיבר הרבי גם בהוראה כלפיו עצמו: "ואם בכל תאריך שאירע בו ענין מיוחד בחייו הפרטיים של כל אחד ואחד מישראל, כשחוזר ונשנה מידי שנה בשנה, צריך להביא לידי הוספה בעניין החיים ("והחי ייתן אל לבו" כאמור לעיל בארוכה) על אחת כמה וכמה שמאורעות מיוחדים בחייהם של נשיאי ישראל ("הנשיא הוא הכל") מביאים הוספה בעניין החיים, הן בנגוע להנשיאים עצמם "שיתוסף אצלם שלימות נוספת (לגבי השלימות שלפני כן) והן בנוגע לפעולת השפעתם בכל ישראל, צאן מרעיתם, ובפרט שבנוגע לנשיא ומלך..."

דרושים
אברכים או בחורים בוגרים
לעבודה מעניינת
בתחום הפצת המעיינות באה"ק
 - עדיפות לדוברי שפות נוספות ורשין נהיגה ברכב -
נא לפנות לטלפון 054.3952.770
או לשלוח קו"ח בפקס ל: 077.4002.313
 יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

קו ללב קו פתוח ומענה אישי לנשים, אימהות ונערות
08-8501340

ה ק ו פ ו ע ל ב כ ל י ו ם :	
ערב	בוקר
בשעות: 21:00-23:00	בשעות: 11:00-13:00
ביום א' בנושא בריאות בלבד	ביום ו' גם לדוברי רוסית

- יועצות מקצועיות
- חב"דיות מכל רחבי הארץ
- סודיות מובטחת
- הייעוץ בליווי ובהנחיית רבני חב"ד מומחים

זו כבר השנה השניה בה מגיעים עשרות מתושבי אור יהודה בקבוצה מאורגנת לביקור אצל הרבי מלך המשיח. לחלקם זו הפעם הראשונה, לחלקם זו כבר השנה השניה שהם מצטרפים, וחלק הביאו איתם אף את המשפחה • השלוחים ואנשי הקבוצה מדברים על 770 ועל התקרבותם לרבי. מרגש

מהפכה בעיר

אין ספק, כי אחת הערים שבה התפתחה מאד הפעילות החב"דית בשנים האחרונות היא אור יהודה. רק בארבעת השנים האחרונות, הוקמו במקום מוסדות חב"דיים, כמו גני ילדים בהם לומדים כבר למעלה מ-100 ילדים כ"י, ישיבה קטנה שגם היא מעבר למאה תלמידים והשנה נפתחה גם ישיבה גדולה בעיר.

מטבע הדברים, מוסדות מביאים קהילה. ואכן, גם קהילת המתפללים בבית חב"ד גדלה מאד, כאשר עשרות בעלי-בתים חדשים מגיעים ומשתתפים בתפילות ובהתוועדויות.

צילום: מנחם וויליאמס

מגיעים לרבי,

בית הכנסת גדל והתפתח, וכעת הוא פעיל במשך כל השבוע במניינים ושיעורי תורה, ומהווה מרכז שוקק חיים לקהילה הגודלת ומהווה כבר למעלה משלושים משפחות אנייש.

מאחורי כל הפעילות נמצא הרב **מנחם מענדל הכהן פרידמן**, השליח הראשון לאור יהודה שנמצא בעיר כבר 18 שנה, ומלווה את כל הפעילות שוקקת החיים בעיר. אחרי שנים רבות בהם זרע בדמעה, החל לראות בשנים האחרונות את הפירות, כאשר כוחות צעירים הצטרפו, והמהפכה בעיר ניכרת היטב.

שיאה של המהפכה היה ברעיון שנפל לפני שנה – הבאת קבוצה של אנשי אור יהודה לרבי מלך המשיח. אל הקבוצה, הצטרפו כאחראים השלוחים הרב **שלום זובער הכהן הענדל**, רב בית הכנסת וראש ישיבת חב"ד, והרב **הראל רחימי** האחראי בפועל על כל עניני בית הכנסת ויוזם רעיון הקבוצה לרבי.

הרעיון שהיה נראה חלומי קרם עור וגידים, ושלושה עשר בעלי בתים מקהילת אור יהודה הצטרפו לנסיעה הראשונה, שנקבעה לחנוכה. ההצלחה הכבירה והרושם העצום שנשאר על הקבוצה, הובילו להחלטה על הקבוצה השנייה שתסע לרבי, כאשר השנה נוסף החידוש המיוחד של שנת הקהל, השנה בה העם מגיע לשמוע את קריאת המלך.

הקבוצה הגדולה בלטה בנוכחותה בהדלקת נרות החנוכה בכל ערב ובתפילות עם הרבי שם זכו חלק מהם לקבל עליה לתורה. גם בסתם שעות ריקות של ערב, כשרוב התמימים ואנייש נמצאים במבצעים, ניתן היה לראות חלק מחברי הקבוצה כשהם מנסים לחטוף עוד רגע ספוג בקדושה העילאית של המקום.

"יש דרך אחת בלבד לגרום ליהודים לרצות להגיע לרבי", זורק הרב הענדל "טיפ" לשליח המעוניין לארגן קבוצה,

"לתת להם את התחושה שאתה חי את 770. כשהם רואים שאתה חי את הדברים, ממילא ירצו אף הם להיות אצל הרבי".

בשקט, מאחורי הקלעים, עשה הרב הראל רחימי את כל העבודה הארגונית של הקבוצה. מלפני ההמראה, ועד אחרי הנחיתה. הרבה מאנשי הקבוצה ציינו את מסירותו של הרב רחימי בכל תהליך הוצאת הויזה, כאשר רבים מהם צריכים ויזה מזורזת, דבר הדורש 'פרוטקציות' והפעלת קשרים. עוד לפני הנחיתה בניו יורק, כבר צריך היה לארגן מקומות לינה לכולם. בסדרת טלפונים מהארץ דאג הרב רחימי לארגון את כל מקומות האירוח, בהם ילונו הבאים. "לפני היציאה מאור יהודה", מספר הרב הענדל, "נסענו, כל הקבוצה לבנין הישיבה, שם עשינו 'צאתכם לשלום' חגיגי, תוך כדי שהטסים לרבי נישאים על הכתפיים בשירה וזמרה. זה השאיר עליהם רושם עמוק".

סדר יום מוכן בקפידה, חיכה לנוחותים בקנדי. מספר הרב רחימי: "סדר היום שלנו ב-770 היה כדלהלן: בבוקר, אחרי הטבילה במקוה, ניגשנו כולנו לסדר חסידות ב-770, מתוך חוברות לימוד שהוכנו מראש.

"אחרי הסדר, תפילה במנין של הרבי. אי אפשר לתאר במילים את גודל ההשפעה וההתרגשות שלהם מהתפילות הללו, ובמיוחד בשבת. אחד מאנשי הקבוצה לחש באזני: 'אני לא מבין איך הרבי לא מתגלה. תסתכל על כל החסידים שמתפללים בכזאת דביקות, מתבוננים על הכסא של הרבי ומצפים להתגלות. למה הרבי לא מתגלה!'"

"אחרי התפילה וארוחת בוקר, היינו יוצאים לטיול היומי, כאשר גם במהלכו הדגש היה 770 אליו אנו חוזרים זמן קצר לאחר מכן, למנחה עם הרבי והדלקת נרות חנוכה. בלילה, היינו מתוועדים, מסכמים את היום שחלף, ומתכוננים ליום הבא".

גם מקומם של הנשים והילדים לא נעדר, ועל התוכניות והפעילויות לקבוצה

מיוחדת זו שהצטרפה לקראת שנת הקהל, השנה בה גם הנשים מצוות בשמיעת קריאת המלך, היתה אחראית בטוב טעם הרבנית הענדל.

באתי להודות לרבי

בליל זאת חנוכה, התאספו כולם להתוועדות סיכום. אנשי הקבוצה ישבו לסכם את הביקור והשהות בחצרות קדשנו, אצל הרבי מלך המשיח. היתה זו תזכורת מרעננת למי שכבר רגיל לחיות ב-770, במידת ההשפעה העצומה של המקום על מי שזו לו הפעם הראשונה או השניה בבית חיינו.

ישבנו שם בחברת אנשים, שחלקם עדיין לא נראים מבחינה חיצונית כיחב"דניקים, אולם כששומעים אותם מסכמים ביקור אצל הרבי, מתגלה כי מדובר בחסידים בלב ונפש, שנסעו אל הרבי בדיוק כפי שחסידי נוסע לרבו. במשך שעות ארוכות זרמו הסיפורים והתיאורים המרגשים. הניסים שלפני, החוויה של השהיה ב-770 וההחלטות הטובות להמשך הדרך. ליקטנו רק כמה מהסיפורים שנשמעו באותה התוועדות מרוממת.

יוסי בן דור, הוא היחיד בקבוצה שאינו תושב אור יהודה. יוסי הצטרף לקבוצה אחרי שהרב **יעקב רייניץ** מלוד, המשפיע האישי שלו, המליץ לו על הנסיעה לרבי במסגרת קבוצה מאורגנת.

"האמת היא, שאני קשור לחב"ד ולרבי כבר למעלה מעשרים שנה. כבר אז, ארע נס, פשוטו כמשמעו, לשכן שלי שחלה במחלה נדירה ומה שגרם לו להבריא היתה ברכה מיוחדת שקיבל מהרבי מלך המשיח. המופת שארע עשה הרבה רעש בשכונה, והרבה יהודים התקרבו לרבי בזכותו, וביניהם אני.

"אבל, מאז ועד היום לא זכיתי לנסוע

עם המשיחה

הרבי שילם לי במזומן עבור הנסיעה אליו

מספר הרב רחימי:

אחד הסיפורים שהכי ריגשו אותי, היה סיפורו של אחד מאנשי הקבוצה הראשונה. הנה הסיפור כפי ששמעתי את זה ממנו, שבועות ספורים אחרי שחזרנו לארץ הקודש: "לא בלב קל הצטרפתי לקבוצה. אחרי שבועות של התלבטות, הרצון להיות אצל הרבי הכריע את השיקול הכבד שרפץ בצדה השני של כף המאזנים - השארתי בבית אשה בחודש תשיעי להריון.

אצלנו מקובל, שפתיחת ההיכל היא סגולה ללידה קלה. ואכן, זכיתי ובראש חודש טבת, קבלתי 'פתיחת הארון' ב-770. זכות כפולה ומכופלת, שכן בראש חודש טבת מוציאים גם את ספר התורה של הרבי, ואותו זכיתי אני לשאת עד לבמת הקריאה.

אחרי שחזרתי מהרבי, כמה ימים לפני שאשתי ילדה, היא חלמה חלום. בחלום היא ראתה את עצמה בבית רפואה לקראת הלידה, והרופאים אומרים לה שיש איזה סיבוך בלידה. היא מבקשת ממני לכתוב לרבי מלך המשיח באגרות הקודש. אני כותב ומקבל תשובה שהרבי רוצה לדעת מה שם התינוק. כל זה בחלום.

כשהתעוררה וסיפרה לי את דבר החלום, תמתי מעט. אני יודע שהרבי בדרך כלל לא מתערב בשם שהורים קוראים לבנם, ואילו כאן, אשתי חולמת שהרבי רוצה לדעת את השם.

לענין מעשה בפועל לא התמהמהנו. עוד באותו היום דנו אני ואשתי בשם שינתן לך שיוולד בעז"ה. אני רציתי שם אחד, אשתי רצתה שם אחר. דנו בענין והחלטנו על השם. התיישבתי וכתבתי לרבי והודעתי לו על ההחלטה. קבלנו תשובה לברכה והצלחה ושיהיו בשורות טובות.

אחרי כמה ימים כשהיתה אשתי בבדיקה שגרתית, מחוברת למוניטור, שם לב הרופא הבודק כי ישנה בעיה בדופק של העובר. הוא הפנה מיידית את אשתי לבית הרפואה "שיבא" בתל השומר. בבדיקות המקיפות שעשו לה, גילו שבכל פעם שיש לה צירים, הדופק של העובר נחלש. מאד.

הרופא, הסביר לאשתי בעדינות שמפה היא כבר לא יוצאת. חייבים ליילד אותה מיד, ולא – אין סיכוי לחייו של העובר.

בכ"ד טבת, יום ההילולא של אדמו"ר הזקן בעל התניא, נכנסה אשתי לבית הרפואה וילדה ברוך ה', בן זכר בריא ושלם. כשנולד, התברר גודל הנס. חבל הטבור היה קשור סביב צוארו של העובר, ובעצם חנק אותו. אם תהליך ההולדה לא היה מתבצע, הרי שהוא היה מת.

כעת הבנו את כל פשר המאורעות האחרונים, החלום והברכה מהרבי. היה זה נס גדול. אני ראיתי בכך תשלום במזומן שהרבי משלם לי בעבור הנסיעה אליו...

אין קראנו לילד, אתה שואל? נו, תנחש לבד... נכון. מנחם מענדל!"

לרפואה קרובה.

"הבנתי שאם הרבי כותב על רפואה קרובה, תהיה בעזרת ה' רפואה קרובה. אבל עד כמה קרובה לא תארת. כבר כשיצאנו מביתו של הרב רייניץ, אבי היה נראה הרבה יותר טוב. וכשהגענו הביתה, הוא כבר הרגיש כאחד האדם. היה זה מופת גלוי, ואני ראיתי אותו בעיני שלי. באתי להודות לרבי".

הנה לדעתי נכון הדבר

כשיעקב טל היושב עמנו בהתוועדות, שומע את הסיפור של יוסי הוא מחייך חיוך גדול. מתברר, כי יש לו חלק גדול בהגעתו של יוסי לרבי מלך המשיח.

"לפני שנה, הצטרפתי לנסיעה, והיא השאירה עלי רושם רוחני עצום. זו הייתה חוויה אדירה. השנה כששמעתי על התארגנות הקבוצה השניה, הייתי מסופק האם להצטרף. ראשית, לא יכולתי לקחת חופש מהעבודה. שנית, המצב הכספי לא כל כך איפשר לי.

"מצד שני, החוויה העזה שעברתי בשנה שעברה, והרצון להיות אצל הרבי בשנת הקהל בערו בפנים. לא ידעתי מה להחליט, עד שבסוף החלטתי על הדרך הטובה ביותר להחליט – כתיבה לרבי.

"כתבתי לרבי מלך המשיח, ובקשתי את ברכתו הקדושה. התשובה הותירה אותי המום. באגרות קודש כך ו' ע' רצא, כותב הרבי מלך המשיח:

שלום וברכה!

במענה על מכתבו – בלי הוראת זמן הכתיבה – אשר רצונו הטוב לבוא לכאן על ימים הנוראים הבע"ל וגם זוגתו תחי' מסכמת על זה וכמו שהי' אשתקד,

הנה לדעתי נכון הדבר...

"לתשובה ברורה מזאת לא יכולתי לצפות. הרבי רוצה שאבוא אליו! אבל כאמור, זה תלוי בהסכמת זוגתי.

"מה אומר לכם? אשה צדקת יש לי. ישבנו לשיחה ודיברנו על הענין. שלושה ילדים יש לי, ברוך ה', ולא קל לאשה להשאר כך לבד. בנוסף לכך, בני היה אמור לעבור ניתוח בסוף חנוכה [הניתוח עבר ב"ה בהצלחה], ומובן עד כמה קשה לעזוב את הבית במצב שכזה. אולם היא תמכה ועודדה, ונתנה לי את הגב להחלטה על נסיעה לרבי.

הטכניים של הזמנת הכרטיס ועד לנסיעה עצמה בה דאג לכל פרט עד הרגע בו עלינו על המטוס חזרה לארץ הקודש.

"הנסיעה שלי לרבי, הייתה גם הבעת תודה עבור מופת מופלא שהרבי עשה לאבי.

"לפני מספר שנים, אבי לקה ביסטרוק. ברגע ששמעתי על כך, הגעתי הביתה, שם היה הוא מוטל על הספה. מיד, לקחתי אותו עמי, ונסענו לביתו של הרב רייניץ.

"כשהגענו, סיפרתי לרב רייניץ על שארע, והוא מיד אמר: "צריך לכתוב לרבי". התיישבתי לכתוב מכתב לרבי מלך המשיח באגרות קודש, והתשובה שהתקבלה היתה

לרבי. במשך הרבה שנים, הצטרפתי על כך שלא נסעתי לרבי לפני ג' תמוז, אבל אחריו לא עלתה לי המחשבה לנסוע. עד שלפני כמה שבועות, דיברתי עם הרב יעקב רייניץ, עמו אנוכי בקשר, והוא סיפר לי על הקבוצה המתארגנת לנסוע לרבי מאור יהודה.

"התקשרתי לרב הראל רחימי, שהסכים בשמחה שאצטרף לקבוצה. אני רוצה לציין שנשארתי המום מהמסירות בה טיפל בכל הפרטים. הוא דאג לי ממש מהרגע הראשון של בקשת הויזה המהירה משגרירות ארצות הברית, הפנה אותי לרב טוביה ליצמן מקרית מלאכי שעזר לי המון בחשגת הויזה המהירה, טיפל בכל הפרטים

"אבל עדיין זה היה קשה, ובמיוחד מהבחינה הכלכלית. החלטתי לכתוב שוב לרבי מלך המשיח ולבקש את ברכתו. אבל, לצערי לא הבנתי מילה מהתשובה שהתקבלה. לא שהרבי לא ענה ברור – מה שהתברר לי לאחר זמן, שכן – התשובה פשוט היתה באידיש. נגשתי עם התשובה לרב יעקב רייניץ שיתרגם לי אותה. הוא תרגם והתברר לי שהתשובה מכילה ברכות מפורשות. לשאלתו, עבור מה כתבתי, סיפרתי לו על הקבוצה מאור יהודה שמתגבשת לנסיעה לרבי. כך הוא שמע על הקבוצה וקיבל את הרעיון שיוסי ייסע לרבי דרך הקבוצה".

יעקב, אתה זכית להיות כבר פעמיים אצל הרבי. יש הבדל בין ההרגשה בפעם הראשונה וההרגשה בפעם השנייה?

"בהחלט. הבדל גדול.

"בפעם הראשונה, כשנכנסתי ל-770, אני זוכר את ההתרגשות הראשונית, את ה'הלם' מהמקום, את התחושה של הקדושה. אתה מחבר את מה שראית בוידאו כל הזמן, ואומר לעצמך 'פה הרבי עומד', 'פה הרבי צועד', 'פה הרבי מתוועד', 'זאת הפרוכת שהרבי נגע בה' וכל הפאזל הולך ומתחבר. הסתובבנו מסביב והסתכלנו על כל הקירות בשביל להבין שאנחנו נמצאים במקום שאותו ראינו במשך כל הזמן בתמונות ובוידאו.

"בפעם השנייה, לעומת זאת, ברגע שנכנסתי כבר הרגשתי שאני חוזר הביתה, הרגשתי בבית. הכל כבר מוכר, הכל כבר חלק ממני.

"האמת היא, שבחצי הראשון של חנוכה זה עוד לא היה כל כך מורגש. המפנה הגיע בליל שבת, כשסעדנו סעודת שבת אצל ר' אלי אליאב. הרב הענדל התוועד איתנו ודיבר חזק מאד על כך שזכינו להיות אצל הרבי. לפתע חדרה בי ההכרה שבאמת, זכיתי ואני אצל הרבי. המשך החג היה שונה לגמרי.

"למחרת בצהריים, בשעת ההתוועדות של הרבי, התוועד איתנו הרב אליהו דוד בורנשטיין שליח כ"ק אד"ש מה"מ בבולוניה שבאיטליה. גם ההתוועדות שלו זכורה לי היטב, כהתוועדות שפעלה בי שינוי. במשך שעות הוא סיפר סיפורים מופתיים על הרבי מלך המשיח ועל המקום הקדוש בו אנו נמצאים, סיפורים שהחדירו בנו יותר את התחושה של איפה ולפני מי אנו עומדים.

"אני רוצה לציין גם את הרב שמואל קראוס, מזכירו של הרב שווי, שהסתובב

איתי ב-770 וסיפר לי על המקום. הסיפורים שלו נחרתו עמוק בלבי. הוא גילה לי דברים חדשים שלא ידעתי, כמו העובדה שבכניסתו ל-770 הרבי מלך המשיח מגביה את ראשו ומביט לכיוון חדרו של הרבי הריי"צ.

"בסופו של דבר, אני חושב שהשהיה השניה היתה אחרת לגמרי מהראשונה. מעמדי הדלקת הנרות ב-770 בכל ערב, התפילות עם הרבי, זה כל כך מרגש, כל כך...

"האמת היא שאני לא יודע להגדיר את זה בדיוק במילים. יש דבר אחד שאני יכול לומר, וזה: שבשביל לחוות את החוויה הנפלאה שהיתה לנו, כל אחד ואחד צריך לסוע לרבי, צריך להגיע ל-770. אין דרך אחרת לחוות ולהתקשר כך לרבי".

המשפחה קיבלה יותר ממני

גם ארז חיים היה מאלו שמצטרפים כבר בפעם השניה לקבוצה. "אני אפשר להסביר את זה במילים. זו חוויה מדהימה. זה מקום קדוש. אפשר להרגיש את זה כל רגע. הייתי ממליץ לכל אחד שרוצה לחוש קדושה לבוא ל-770, במיוחד השנה שהיא שנת הקהל, וזו שנה שחשוב מאד להגיע בה אל הרבי. צריך לנצל את הזמן ב-770. כל רגע צריך להיות מוקדש ללימוד ותפילה, וזו הדרך הטובה ביותר לקבל את הקדושה שנמצאת במקום".

ארז אינו רק נאה דורש, כי אם גם נאה מקיים. הוא אכן נראה ב-770 כמעט כל שעה ביום, כשהוא עסוק בלימוד או בתפילה.

"מרגש מאד מאד לבוא שוב ל-770. שנה שעברה, החוייה היתה עצומה. לכן, השנה, לא הגעתי בגפי. הבאתי אתי גם את המשפחה והם נהנו מאד. אני חושב שלכל אחד שמגיע לפה כדאי להביא גם משפחה, אם הם יודעים לאן הם מגיעים ומחפשים קדושה ולא טיולים".

אמיר דאון, מפיק אירועים מצליח, סיפר על אותו לילה גשום בו טעה בדרכו חזרה מאירוע בצפון והגיע 'במקרה' בדיוק ל-770 החדש שבנה הרב פריימן בזכרון יעקב. "יצאתי מהרכב ורק הסתכלתי על 770. הגענועים למקום הקדוש בו הייתי עלו וצפו שוב. בו במקום החלטתי שבעזרת ה', אעשה הכל על מנת לעזור ולסייע ל-770 שיוקם בעזרת ה' אצלנו באור יהודה".

הביקור האחרון, לדברי אמיר, רק הוסיף ברצון לראות דגם של הבנין בעיר בה

הוא מתגורר.

במשך השנה כולה אמיר מצפה לנסיעה לרבי, וממש סופר את הימים.

"לקראת סוף השנה הלועזית ישנם הרבה אירועים המזמינים את שירותי. לפני הנסיעה השנה, התקשרו מספר רב של אנשים להיעזר בחברת האירועים שלי אך השנה יותר מתמיד הנסיון הלך וגדל: בשנה שעברה היו לי כ-30 הזמנות, אך השנה מספר האירועים היה כפול; במהלך הימים שלפני הטיסה התלבטתי מאוד האם אכן לנסוע ולאבד את ההזמנות הרבות, קשה היה לי לדחות אותם, ובפרט שהתקשר אלי מספר ימים לפני הטיסה אדם מפורסם בציבור "סלבריטי", ובאירוע זה הייתי מתפרסם מאוד עקב הגעת ריבוי אנשים. אך בסופו של דבר, ליבי לא נתן לי לבטל את הנסיעה לרבי, ובמסירות נפש ממש ביטלתי את כל ההזמנות, העיקר להגיע לרבי!...

הנסיעה עזרה לי מאוד, תרמה לי לרוגע ושקט נפשי, וגרמה לי להקדיש יותר זמן לדברים החשובים באמת: תפילות, לימודים, משפחה. לקחתי החלטה להשתתף בשיעור התניא השבועי בבית הכנסת".

זוהר דנסון, מנהל חברת ציינג' מצליחה, היה אחרון הדוברים באותו הערב. גם הוא השתתף בקבוצה בשנה שעברה, והשנה על צירף את כל משפחתו. כאשר נשאל על ידי הרב הענדל מה קיבל אצל הרבי, אמר בקצרה את אשר על ליבו:

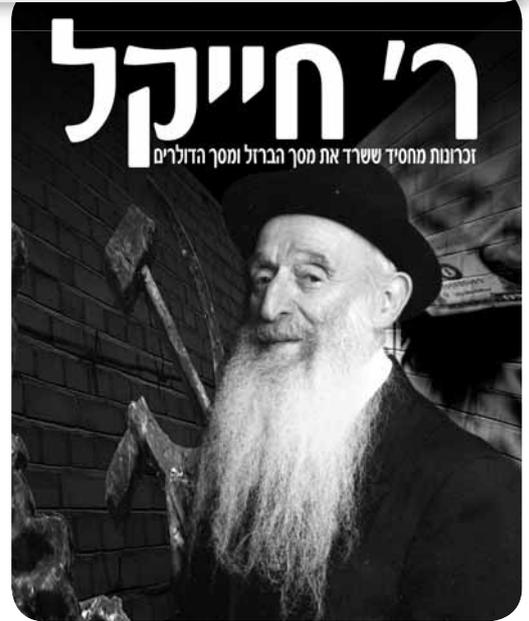
"אני רוצה לומר לכולם, ואני אומר זאת באמת: מה שאני קיבלתי אצל הרבי, אינו משנה. אני לא אומר שלא קיבלתי, ואדרבה, קיבלתי פה רבות. אולם זה כאן וכאפס לעומת מה שבני משפחתי קיבלו, ואפילו רק בשביל זה היה שווה להגיע לרבי מלך המשיח.

"אני זוכר ששנה שעברה כשחזרתי מהרבי, הייתי כולי מלא חוויות ולא היה לי עם מי לחלוק אותם בבית. בני ביתי לא היו עדיין אצל הרבי, ולא יכלו להבין ממה אני מתרגש ומתפעל כל כך. השנה, כולנו נסענו, ולכולנו יש את אותם החוויות".

הרבי נמצא איתנו

אחרי חנוכה, דיברנו גם עם כמה מחברי הקבוצה שלא דיברו בהתוועדות. **מוטי עזר** ואשתו הצטרפו לקבוצה רק לשלושה ימים. "חברים שלנו, **קין ואוון דרזי**, סיפרו

המשך בעמוד 51

בטרם אספר על מסעותיהם של הורי עם קבוצת החסידים הראשונה שיצאה במאורגן מרוסיה, בשנת תש"ו - אקדיש פרק זה דווקא לסיפור שמעולם לא שמעתי מאבא • זהו סיפור מסירות נפש של נערה צעירה ילידת פולין ודוברת פולנית שוטפת, שאבא גייס לעזרת קבוצת החסידים, שנעו בפולין בדרכים פתלתלות

מסירות נפש של נערה צעירה

אלה מסעי בני ישראל...

כאן עומד אני לספר אודות המסעות שעברו הורי מאז שיצאו מארץ מצרים, היא רוסיה - ארץ של מיצרים וגבולים, של צמצום והגבלה, ארץ של צרות רבות, ארץ של מצור והסגר, של מחסור ודוחק, של שיעבוד, מצוקה וקושי.

ויסעו מטשקנט ויחנו במוסקבה; ויסעו ממוסקבה ויחנו בלבוב, היא לעמבערג עד עצם היום הזה; ויסעו מלבוב בחודש התשיעי הוא חודש סיוון, באחד ועשרים יום לחודש; ויעברו את הגבול לפולין (פה-לין, על שם מה? - כי פה, במקום הזה, אפשר היה ללן לינה ארעית של לילה אחד - כפי שמפרש רש"י) ויחנו - חניית ביניים - בקרקוב, היא קראקא עירת הולדתו ונשיאותו של הרמ"א.

של דורנו, היו את הקבוצה הראשונה של חסידי חב"ד, שעברה את הגבול הרוסי עם ניירות מזויפות של אזרחים פולניים. הם אלו שסללו את הדרך, כביכול, ונתנו אות דוגמא לחבורות חסידים נוספות שיבואו בעקבותיהם.

הקבוצות הבאות השתמשו באותם תכסיסים והמשיכו את דרכם, פחות או יותר, באותו מסלול שעברו הורי.

(כדי שלא יתפסוני באי דיוק הסטורי אני רוצה להדגיש: היו אמנם חסידים יחידים שעברו את הגבול בין רוסיה לפולין לפני הורי, אולם, הורי היו בין חסידי ליובאוויטש הראשונים שיצאו לקבוצה).

מאז הקבוצה הראשונה, במשך חודשי הקיץ, ברחו קרוב ל-550 איש מרוסיה הסובייטית. בחורף של שנת תש"ז הצליחו לברוח כ-500 חסידים נוספים.

אלה שמות בני ישראל הבאים פולניה. למשפחותם לבית אבותם (לפי סדר אלפביתי): ר' יונה איידלקאפ מראסטוב ומשפחתו; ר' דוד ברוומאן עם רעייתו ואחיה לייבל ראסקין; אשתו של ר' ישע"י דנברג - היא אחותו של ר' ניסן נעמענאו, עם בנה ובתה; אבי מורי ר' חייקל חאנין עם אמי ושתי אחיות; ר' שמעון יעקבשווילי (הוא הרב סימון יעקאבסאן) עם זוגתו ושני בניו; ר' זלמן לעוויטין ומשפחתו; דודי, ר' חיים מינקאוויטש עם דודתו, אחות אבי ושתי בנותיהם; דודתי מוסי' נמויטין; ר' ניסן נעמענאו, אשתו ובני משפחתו; משפחת ר' א"ל סלאווין ע"ה ועוד כמה בחורים ששמותיהם אינם ידועים לי. במספר שמות לגולגולתם... ויהיו כל הפקודים ששה וארבעים נפש.

ארבעים וששה הנפשות שיצאו ממצרים

בית הכנסת על שם הרמ"א בעיר קראקא

המשא. הם ידעו שכל צעד שגוי עלול לעלות להם בחייהם והבינו שכל מכשול קטן יכול לשים קץ לכל התקוות...

מהפח אל הפחת

מעולם לא סיפר לי אבא על פעילותו בפולין. לאחרונה התברר לי שהוא לא היה צמוד לקבוצה כל הזמן, אלא השאיר אותם בקראקא ושוטט בעיירות פולין עם חברו ר' דוד ברוומן. החוש המפותח שלו, כעסקן ציבורי לא נתן לו, כנראה, מנוח והוא חש אחריות להמשיך ולהוביל את הקבוצה הלאה. מיד כשהתברר שהם חייבים לעמוד על נפשם ולברוח, חיפש אבא את הדרך כיצד לעשות זאת בצורה הכי פחות מסוכנת.

על אודות פעילותו זו, שמעתי לא מזמן ממרת רבקה תחי' ליברמן, בתו של הרה"ח התמים מבחירי התמימים הר"ר חיים מאיר

מעניין לציין, כי באחד המכתבים (בא' מני"א תשי"ו) שכתב האדמו"ר הריי"ץ לרב החסיד הר"ר ישראל זייקאבסאן, כשהוא נותן לו סימן, היכן נמצאים שניים מהחסידים, מזכיר הרבי דווקא את הכתובת של גברת ליס, אמה של גברת ליבעמן, בלודז'.

וכך כותב הרבי:

"אלו השנים הם במקום ששם זוגתו של ר' חיים מאיר ליס, שכבר כתבתי לכת"ר אדריסטה, ווראצלאוו כו"

מנת חלקם ברוסיה הסוביטית לא עזב אותם אלא התחלף בפחד בלתי פוסק של הלא נודע. קבוצת החסידים כללה גם נשים הרות, ילדים ועוללים, שכמובן הקשו על

ויסעו מקראקא בואכה נגבה עד גבול צ'כוסלובקיה; ויסעו מצ'כוסלובקיה ויחנו באוסטריה; ויסעו מאוסטריה ויחנו במחנה "האָף" אשר בארץ אשכנז, היא גרמניה, ויסעו מ"האָף" ויחנו במחנה פאקינג, וישבו שם ימים רבים.

ויסעו מפאקינג ויחנו בפריז; ויסעו מפריז ימה ויפליגו באניה אל מעבר לאוקיינוס האטלנטי בואכה ארצות הברית היא מדינת החסד, לשכונת המלך בניו יורק, כאן צווה ה' את הברכה...

מפי אבא שמעתי לא אחת, שמיד כשעברו את הגבול, עוד לפני שהצליחו לשאוף לתוך ראותיהם את החופש היו כבר צריכים להלחם על נפשם. הם לא יצאו מעבדות לחרות ומשעבוד לגאולה אלא עברו מצרה אחת לצרה אחרת, או, כמו שאומרים, הם הלכו מן הפח אל הפחת...

הפחד התמידי מפני הנ.ק.וו.ד. שהיה

ליס היי"ד. היא סיפרה לי את קורותיה ואת חלקו של אבי בסיפור:

מרת ליברמן חייתה עם אביה ואמה בפולין. עם פרוץ המלחמה הם ברחו מפולין לרוסיה ונשלחו על ידי השלטונות הסובייטים היישר לסיביר, שם נשארו עד שנת תש"ג, אז שחררה ממשלת ברית המועצות את רוב הנתינים הפולנים, שהורשו להתישב כרצונם ברחבי רוסיה.

אביה, חיפש מקום מגורים מתאים וכמובן שאף להיות בין אחיו החסידים, חבריו לספסל הלימודים בתומכי תמימים ליובאוויטש. לאחר נדודים רבים הגיעה המשפחה לסמרקנד שהייתה מרכז חסידי. בהיותם בסמרקנד אירעה למשפחה טרגדיה: באחד הימים כשעמד אביה בתור ללחם, נטפל אליו גוי אוזבקי והרג אותו, היי"ד. מרת ליברמן נותרה יתומה.

מיד אחרי המלחמה, בזמן הרפורטציה, כשהנתינים הפולניים הורשו לצאת מרוסיה ולחזור לארצם – יצאה מרת ליברמן ביחד עם אמה באופן חוקי מסמרקנד והגיעה ללודז'. היא ואמא היו בין הראשונים מאנ"ש שעזבו את הריכוז החב"די לפולין.

לפני שגב' ליברמן והוריה ברחו מהגרמנים ועברו את הגבול מפולין לרוסיה, עוד הספיקו לראות את התחלת ההרס שעשו הגרמנים ימ"ש, אך כלל לא העלו במחשבתם את ההרס והחורבן האמיתי שנעשה בפולין במשך זמן העדרם. הן חשבו שהן חוזרות הביתה, לעיירה הקטנה הסמוכה ללודז', כדי לשקם את חייהם וקיוו למצוא לכל הפחות את ביתם וחלק מהרכוש שעזבו.

אולם כאשר הגיעו לעיירת הולדתן, לא מצאו את ביתם ולא את רכושם. השכנים הסתכלו עליהן בעיניים מלאות שנאה שהעבירה לחלה בגוון. כנראה פחדו שיצטרכו להחזיר את מה שגזלו. הן לא האמינו למראה עיניהם, שבפולין ההרוסה, שאזרחיה מלקקים עדיין את פצעי המלחמה שגרמו הגרמנים ימ"ש – תהיה שנאת ישראל בתוקף רב כזה.

רבקה ליס ואמה הבינו שכל רגע נוסף בו הן נמצאות בעיירה, הוא סכנה גדולה עבורן. הן נתקפו אימה, עזבו את עיר הולדתם ונסעו במהירות ללודז', העיר הגדולה. הן התחרטו על שעזבו את אחיהם החסידים ברוסיה ועברו בגפן לפולין.

בעזרת הגיוינט ויהודים רחמנים, הצליחו רבקה ליס ואמה, למצוא איזשהו חדר ששימש עבורן כקורת גג זמנית; אבל כל הזמן, חיפשו דרך לברוח מפולין הארורה.

עבורה ועבור אמה היו אלו חסידים שפגשו, ו"חסידים איין משפחה", הם ידידים, גוטע פריינט, עם אותם רעיונות ואותו רבי, וכלל לא משנה היה אם הן הכירו אותם לפני כן או לא

חסידים לא מוכרים, אבל "חסידים איין משפחה"

יום בהיר אחד הגיעו אבי והרה"ח הר"ר דוד בראוומאן ודפקו על דלת ביתן בלודז'. הם אמרו שבאו במיוחד כדי למצוא אותן ולקחת אותן עמהם מערבה.

גברת ליברמן אמנם שמעה את שמו של אבי, אך עד אז לא הכירה אותו או את ר' דוד, באופן אישי. היא שמחה על הפגישה כמוצא שלל רב. עבורה ועבור אמה היו אלו חסידים שפגשו, ו"חסידים איין משפחה", הם ידידים, גוטע פריינט, עם אותם רעיונות ואותו רבי, וכלל לא משנה היה אם הן הכירו אותם לפני כן או לא.

אבי ור' דוד סיפרו לה שזה עתה הגיעו מרוסיה, ביחד עם עוד חסידים כקבוצה, ובאופן רשמי יצאו כנתינים פולניים. כמובן, אמרו, שאין בדעתם להתיישב בה אלא שרוצים הם לנסוע מערבה ולצאת מפולין מצדה האחר.

אלא שבפניהם עמדה בעייה רצינית: בכל הקבוצה, אין אפילו אחד שדובר את השפה הפולנית. בימים קשים אלו, כאשר ליהודי מסוכן להסתובב בפולין, קל וחומר לקבוצה שלימה – הם מוכרחים לצרף לקבוצה מישהו דובר פולנית. אם חלילה יעצרו אותם בדרך הרת סכנה זו, מוטב שיהיה עמם מישהו שמדבר פולנית על בוריה ויוכל לייצג את הקבוצה בעת הצורך.

אי לכך, הם בקשו מגב' ליברמן, הדוברת פולנית רהוטה, שתצטרף לקבוצה, הם יקחו אותה ואת אמה עמם בדרך אל החופש. כשאמה טענה שאין להן פרוטה בכיס לנסיעה כזו, הבטיח להן אבי שכל הוצאות הדרך יהיו על חשבונם.

כיצד ידעו אבי ור' דוד שהיא נמצאת בלודז' ואיך הצליחו לאתר אותה בין אלפי הפליטים? את התשובה לשאלה זו, גברת

ליברמן איננה יודעת עד היום.

"חפשנו דרך לחזור ולהיות בין החסידים וחפשנו דרך לברוח מפולין. כמובן שהסכמתי ל"עסק", היא מוסיפה בטון החלטתי, הייתי נערה צעירה ולא הבנתי כמה מסוכנת המשימה שעמדתי לקחת על עצמי".

פחד מוות ברכבת

וכך, בלי להבין את גודל האחריות ואת הסכנה שבדבר, נרתמה הגברת ליברמן (רבקה ליס), נערה צעירה בת 18, ונלוותה לקבוצת החסידים במסעם מערי הגבול המזרחי של פולין עד לגבול הדרומי של פולין-צ'כוסלובקיה.

על אפיזודה מפחידה שהתרחשה בדרכם, סיפרה הגברת ליברמן:

בנסיעתם ברכבת, בדרך מלודז' לקראקא, כדי להצטרף חזרה לקבוצה, היה כל אחד מהם מכונס בהרהוריו. אבא ור' דוד דאגו וחששו שמא הנ.ק.וו.ד. בעקבותיהם, ואילו דאגתה של הגברת ליברמן הייתה דווקא מהפולנים ימח שמם. היא ישבה רועדת והקשיבה לשיחה בין שני נוסעים, שונאי ישראל שהתבוננו באבא ובר' דוד, שני אנשים שחזות פניהם ענתה בהם שהם יהודים. הם הביעו צער על שהיטלר לא חיסל את כל היהודים עד תום והוסיפו שמתחשק להם לזרוק את השניים דרך חלון הרכבת הדוהרת.

לשמע הדברים נתקפה הנערה הצעירה חרדה אבל החליטה בדעתה, לא לספר לאבא ור' דוד את אשר שמעו אזניה. יש לחסידים מספיק דאגות, היא חשבה, ולא כדאי לה להוסיף פחד על פחדם.

גברת ליברמן הצטרפה לקבוצה בקראקא וחצתה אתם את פולין ברכבת משא עד לנקודת הגבול עם צ'כוסלובקיה. כשסיימה את המשימה, בקשו ממנה החסידים לחזור ולעשות את הדרך שוב עם קבוצת חסידים נוספת. בגבורה, וללא חת חזרה על המסע 4-5 פעמים, עד שבסופו של דבר, עברה בעצמה את הגבול הפולני לעבר צ'כוסלובקיה.

דומני, שעד היום גברת ליברמן אינה מכירה בגודל הגבורה שהראתה, אלא להפך: "אני חייבת לאביך תודה עבור החסד שעשה עמדי ועם אמי הרבנית", היא אומרת. "בזכותו התאפשר לי לצאת מפולין ולעשות את הדרך ביחד עם אנשי שלומינו עד הגיענו לחוף מבטחים".

כל המצטרך לו – זה דבר שלא רואים באף מקום אחר בעולם”.

הרב רחמימי מסכם: "אין דין נסיעה לרבי לבד כדין נסיעה עם קבוצה. כשאתה נוסע לבד, יש לך את הזמן להתפלל קצת באריכות, לשבת לבד ב-770 וללמוד שיחה של הרבי, לחשוב על הרבי. כשאתה נוסע עם קבוצה, כל הזמן צריך לחשוב ולארגן את הצעד הבא. אין לך זמן לחשוב על עצמך. אבל, כל פעם שאני מדבר עם אחד היהודים שחזרו מהרבי, והוא מספר לי על החוויות העמוקות אותם הוא נוצר, חוויות שתורגמו גם לקבלות טובות בכל ענייני היהדות, אני אומר לעצמי: השבועיים הקשים האלו היו שוים”.

”בלילה הראשון שלנו ב-770, הלילה הראשון של הקבוצה הראשונה,” מסיים הרב הענדל, ”חלמתי שאנחנו מגיעים ביוואן גדול, והרבי יוצא מחדר במלוא הדרו ובוחר את כולנו ארוכות. זו הייתה התשובה הכי טובה שאני יכול לקבל מהרבי על מידת שביעות רצונו מהעובדה שיהודים כאלו טורחים ומשקיעים סכומי כסף גדולים רק בשביל לנסוע אליו”.

וכשחיפשו הוא ואחיו בית כנסת לתפילת שחרית, הציעו להם חברים להתפלל בבית כנסת חב”ד.

”נקשרתי מאד אל האנשים בבית הכנסת, ובמיוחד אל האדם הנפלא הזה שנקרא הראל רחימי. יהודי שממש מחסיר מעצמו על מנת לתת לאחרים. התפעלתי לראות את הדאגה שלהם לכל אחד שהכל יהיה בסדר, התפילין יהיו בסדר, המזוזות יהיו בסדר, ושאתה בעצמך תהיה בסדר. נדיר מאד למצוא בימינו אכפתיות כזאת לזולת”.

דוד כותב כעת ספר תורה לעילוי נשמת ההורים, אותו הוא יכניס, בעזרת ה', לבית כנסת חב”ד, כמובן.

כשהציעו לדוד להיות חלק מהקבוצה הנוסעת לרבי, שמח להצטרף. ”אני חושב שזו הייתה חוויה. זה מקום שמח, מקום חי. להיות שם ולראות את כל החסידים, ולשמוע את כל סיפורי מסירות הנפש – אני חושב שזו חוויה שכל אחד צריך לעבור. במיוחד ריגשה אותי ההתוועדות של הרבי מלך המשיח בשבת בצהריים. הידיעה שהרבי נמצא איתנו, וכל אחד עומד ומרים כוסית לחיים ומבקש מהרבי את

לנו שהם נוסעים לרבי והחלטנו להצטרף אליהם לפחות לימים הראשונים. זו הייתה הנאה רוחנית, הנאה מסוג שלא מכירים.

”מהרגע הראשון שנכנסתי ל-770, הרגשתי מאוד חם, מאוד כיף, מאוד ביתי. ברור שמדובר במקום קדוש מאוד. ראינו שם את היהדות האמיתית כמו שהיא. אני חושב שהתקרבותי מאד ליהדות ולחב”ד במסע הזה”.

אתה יכול להצביע על שינוי ספציפי שחל בך בעקבות השהות ב-770?

”חזרתי שונה לגמרי. אני הרבה יותר קרוב, משתדל יותר לקרוא בספרות החסידית, ללמוד מה שאני יכול, מקפיד יותר על מנחה וערבית”.

תספר לחברים שלך על 770? תמליץ להם לנסוע?

”בטח. כבר סיפרתי להם... הוספתי גם שבעזרת ה', אני מתכוון לחזור לשם שוב בשנה הבאה!”

דוד עמרני הכיר את חב”ד ממש לאחרונה. לפני שישה חודשים נפטר אביו,

הודעה משמחת
השכרת רכבים
במחירים ללא תחרות מאחת
החברות המובילות בארץ!

השליח? למבצעים.
השווער? לשבע ברכות.
האבא? לנופש.

לפרטים התקשרו היום
לסוכן החב”די שלכם:
054-77-69-770

ב"ה

עבודה מתוכננת
מצליחה יותר!

בכל אחד ואחת יש פוטנציאל אדיר שבעז"ה יכול להתממש!
אנ"ש, מנהלי מוסדות ועמך ישראל
כל מי שרוצה לפעול - אנו נשמח לעזור!

< תכנון וליווי הקמת מוסדות חדשים (כל סוגי המוסדות).
 < מיקוד מטרת ותכנון העבודה למוסדות קיימים.
 < יצירת סוגי פעילויות חדשים.
 < סיוע בהקמת מערכות פעילות חדשות.
 < כתיבת תכניות חינוכיות ולימודיות.

פנו אלינו ונשמח לעזור!
שמרי'הו הראל - 054.3952.770
 יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

לאהוב

מהי אהבה אמיתית ומה הדרך לעורר אותה? מדוע אהבת ה' היא ה"שורש" המניע את קיום המצוות שקיבלנו במתן-תורה? • מבט מיוחד ומרתק לפרשת-השבוע, לפי מדרשי חז"ל, הקבלה והחסידות לאור תורת חב"ד

שתי סיבות לאהבה

שתי דרכים לעבוד את ה' – מתוך אהבה ומתוך יראה, הזוהר הקדוש כותב שהשלימות היא עבודת ה' באהבה [לית פולחנא כפולחנא דרחימותא¹], עמה הקשר והחיבור בין ה' ליהודי הוא העמוק והמושלם ביותר.

בדרך כלל כשהתורה מצווה לאהוב את ה' היא מוסיפה נימוק הגיוני פשוט – "כִּי הוּא חֵיִךְ וְאוֹרְךָ יְמִיךָ", "לְטוֹבֶיךָ לְךָ", כדי ש"יונתתי" מטר ארצכם .. ונתתי עשב", "למען" חייך", כלומר תאהב את הבורא כי הוא עושה לך טוב, ובשל אהבתך אליו הוא יוסיף ויטיב עמך.

אבל בפרשת קריאת-שמע מובאת סיבה נוספת ל"ואהבת את ה' אלוקיך", והיא בפסוק המפורסם "שמע⁵ ישראל ה' אלוקינו ה' אחד": כלומר "שמע ישראל", הקשב והתבונן יהודי, "ה' אלוקינו", הקב"ה הוא האלוקים שלנו, "ה' אחד" הקב"ה הוא אחד ויחיד ואין בלתו, התבוננות ב"אחדות" אלוקית זו, מניעה ומעוררת רגשי אהבה, ובלשון אדמו"ר הזקן⁶ "ראשית הדברים המעוררים אהבה היא – האמונה הטהורה והנאמנה ביחודו ואחדותו יתברך".

יש לנו אפוא שתי סיבות לאהבת ה': (1) כי ה' מייטיב עמנו, גומל חסד נותן חיים,

בריאות, ילדים, פרנסה וכו'. (2) כי ה' אחד ויחיד ואין עוד מלבדו.

"ה' אחד - ואהבת"

וצריך להבין מדוע הידיעה שהקב"ה הוא אחד ואין עוד א-ל אחר, מעוררת אהבה לה? מה הקשר בין זה שהוא אחד לאהבה אותו?

המשמעות הפשוטה במילים "ה' אחד" היא שיש רק אלוקים אחד ו"אין עוד אלוקה אחר זולתו" [בקבלה מוסבר שזה שולל את המחשבה שמציאות הא-ל מורכבת מהרבה כוחות (חסד, גבורה וכו'), כי הוא יתברך מציאות אחת, שיש לה אין-סוף כוחות⁷].

אבל בחסידות מוסבר שהכוונה "ה' אחד" שאין שום מציאות אחרת בעולם מלבד ה' (לא רק שאין א-ל אחר, אלא) שהוא יתברך הכל. בכל שבעת הרקיעים וארבעת רוחות השמים אין שום דבר שאינו חלק מה'. גם האדם עצמו אינו מציאות אחרת ונפרדת מהבורא, אלא הוא חלק מה'. האחדות האלוקית היא במציאות כולה.

[לכן העולם לא משנה ולא מוסיף מאומה בקב"ה, כי הכל הוא. וזה כוונת התפילה "אתה הוא עד שלא נברא העולם, אתה הוא משנברא", להדגיש שאותו אתה

כפי שהיה קודם שנברא, כך הוא גם במצבו לאחר שנברא, והעולם לא שינה בו מאומה. ואע"פ שההתנהוות היא בדרך התלבשות ולא רק בדרך ממילא, בכל-זאת לא שינה בו מאומה].

הידיעה שהקב"ה הוא הכל, מעוררת תשוקה עזה לדבוק בו, כדי להיות מחובר אל המציאות האמיתית היחידה שקיימת בעולם, ועל-ידי הדבקות אליו מתעוררת ומתחזקת האהבה אליו, ככתוב⁸ "ותדבק נפשו .. ויאהב", שדבקות גורמת לפריחת האהבה. והדבקות בה' מעוררת ומחזקת את האהבה אליו.

אהבה במשנת הרמב"ם

הנה עצת הנשר-הגדול, הרמב"ם, כיצד מגיעים לאהבה?⁹

"אין אהבת ה' נקשרת בלבו של אדם עד שישגה בה תמיד כראוי .. (ש)אינו אוהב הקב"ה אלא בדעת שידעהו ועל פי הדעה תהיה האהבה: אם מעט – מעט ואם הרבה – הרבה [כלומר אם יודע מעט תהיה לו אהבה מועטה ואם יידע הרבה תהיה לו אהבה רבה], לפיכך צריך האדם ליחד עצמו להבין ולהשכיל בחכמות ותבונות המודיעים לו את קונו".

ולקרבו אליו, שרוממו מתכלית השפלות והטומאה לתכלית הקדושה, אזי כמים הפנים אל פנים, תתעורר אהבה בלב עזה לה', לדבקה בו בלב ונפש. ועל אהבה זו שייך לשון מצוה וצווי דהיינו לשים לבו ודעתו בדברים המעוררים את האהבה.

כאשר אין מתייחסים להקב"ה כדבר זר ורחוק, אלא כתמצית הפנימית של ה"אני", הוא חיינו, אז אפילו בלב אדם אנוכי ואגואיסטי תתעורר אהבה לה', בידעו שעצמותו וכוחותיו האמיתיים הם מה'. עתה נבין איך ניתן לצוות על אהבה – כי הציווי אינו לאהבה עצמה, אלא על התבוננות בדברים המעוררים אותה, חסדי ה' וכו'.

אהבת הזולת או אהבת עצמי

כל אהבה מיוסדת ומבוססת על התועלת שהאוהב מקבל מהאוהב: בין אם התועלת גלויה ומוחשית – שהאוהב תומך ומסייע לו, ובין אם התועלת רגשית – שהאוהב בעל כשרונות מבורכים, או בעל מידות טובות, או תמים, עדין וישר-דרך, והקירבה אליו מסיבה לנו הנאה וקורח-רוח, בגין כך אוהבים אותו וחפצים בקרבתו. נמצא שבתוך תוכה של אהבת הזולת, טמונה "אהבת עצמי".

גם אהבה והערצה לאישיות מיוחדת ומפורסמת, להבדיל, למנהיג ו"יכוב" מפורסם מהעולם הגויי, מונעת מאגואיזם, כי בשל הערצה לאיש ההוא, אוהבים אותו וחפצים לחבור אליו ולדבוק בו.

כמו "אהבת כסף" שאינה באמת אהבה של הכסף, אלא של עצמו וארנקו... שהרי רצונו ואהבתו שהכסף יהיה בכיסו... ולא שיהיה קיים ומונח באיזה מקום שהוא... כי האדם אוהב עצמו ולא את הכסף; וכן אין הדייג אוהב את הדגים אלא את עצמו, שלכן הוא צד אותם מהמים ואינו משאירם לחיות במים; כך גם כל אהבה, תוך תוכה ונקודתה הפנימית היא אהבת עצמי.

לכן אדם מתיסכל שאינו אוהב את עצמו והוא מואס וקץ בחייו, בטלות כל האהבות האחרות שהיו לו, אפילו לא אהבותיו הטבעיות – כמזון, בני-משפחה וכדומה – כי שורש כל האהבות הם "אהבת עצמו", וכשזה פסק – הכל בטל.

גם בענין האהבה והגעגועים לבואו של מלך המשיח - כשהיא אהבה אמיתית וכנה היא צריכה להיות מוחשית בכל עת ובכל שעה: שבלבו יחשוב ויצפה כל העת לביאת המשיח, ושיהיה ניכר בכל ענינו שהוא עושה אותם בשביל ביאת המשיח, כדברי המשנה שהרבי מצטט: "כל ימי חיין להביא לימות המשיח".

מסביר אדמו"ר הזקן ששואדם יתבונן שה' הוא "חיינו", הוא נותן לנו כח-חיים, באופן ספונטני תתעורר אהבה עזה לה'. וכשהיודי ייזכר בניסים שעשה ה' לישראל – בהכרח שיתעוררו בלבו רגשי אהבה לה'.

כמאמר שלמה המלך "כמים הפנים אל הפנים כן לב האדם אל האדם": כמו שכשמתכלים במים (או במראה) רואים השתקפות מדויקת של הפנים: אם מסתכלים בפנים מחייכות – רואים במים פנים חייכניות, ואם מביטים בפנים עצבות – רואים פנים עצבות; כך ביחסי אהבה בין איש לרעהו – לפי מדת האהבה לזולת כך הזולת יואהב אותנו, וגם ביחסי לאהבת ה': כשנתבונן ונראה שה' "מחייך" אלינו ונותן לנו שפע כל טוב, בהכרח שבדרך הטבע תתעורר בלב האדם אהבה אליו.

זה לשון אדמו"ר הזקן¹⁰: **כל אדם יכול להגיע לאהבת ה' כשיתבונן היטב שה' הוא חיינו ממש, וכמו שאדם אוהב את נפשו וחיינו, כן יאהב את ה', כי ה' הוא נפשו האמיתית וחיינו ממש** [דבר נוסף מעורר את האהבה של היהודי לה']. **אחר-כך יתבונן באהבת ה' הגדולה והנפלאה אליו – לירד למצרים ולהוציא נשמותינו מכור הברזל**

"הדרך לאהבתו .. שיתבונן האדם במעשיו וברואיו הנפלאים הגדולים ויראה מהן חכמתו שאין לה ערך ולא קץ, מיד הוא אוהב ומשבח ומפאר ומתאוה תאוה גדולה לידע השם הגדול", לכן, "אני מבאר כללים גדולים ממעשה רבון העולמים, כדי שיהיו פתח למבין לאהוב את השם, כמו שאמרו חכמים בענין אהבה שמתוך כך אתה מכיר את מי שאמר והיה העולם".

הווי אומר, בניגוד למחשבה המקובלת בקרב רבים, שכדי לאהוב לא חייבים ממש להכיר, וודאי שלא חייבים היכרות מעמיקה, יכולה להיות אהבה סוערת בעלת רגשות עמוקים גם כשאין קשר שכלי, העיקר שקיימים רגשות לבביים, מלמד אותנו הרמב"ם שלא כך פני הדברים, הוא מציב כלל יסודי באהבה – "לפי הדעה תהיה האהבה":

לא יכולה להיות אהבה אמיתית ללא הכרת האהוב, ככל שמוסיפים ללמוד את מרכיבי אישיותו, כוחו, כשרונותיו וכו' – כך גוברת האהבה. לכן חובה ללמוד את גדלות ה', "במעשיו וברואיו הנפלאים", להעמיק בלימוד פנימיות התורה המבארת גדלות הבורא, כי רק כך נקיים את מצוות אהבת ה' באמת ובשלימות. ידיעת דרכי ה' וגדולתו היא היא הדרך של היהודי לדבוק בו, ומתוך דבקותו בה', מתחזקת אהבתו.

מה זאת אהבה?

דברי הרמב"ם צריכים הסבר: מדוע הוא אומר שצריך להתבונן "במעשיו וברואיו הנפלאים הגדולים" כדי לעורר את האהבה לה', ואינו מביא את צורת ההתבוננות פשוטה, זו המופיעה בפסוקים האמורים, "לאהבה את ה' כי הוא חיידך", להתבונן בחסדי ה' עמנו, שנותן לנו נשמה, חיים, פרנסה וכו', ומוזה תתעורר אהבה לה'?

נתעמק תחילה במהות האהבה: הציווי לאהוב את ה' לכאורה תמוה: כי איך ניתן לצוות על רגש הלב, וכי אדם יכול לשלוט ברגשותיו ולאהוב דבר שאינו נמשך אליו? מילא ציווי לעשות – כהנחת תפילין, שמירת שבת וכו' – יכול אדם "לכוף" יצרו ולעשות, אבל לכאורה לכוף את יצרו לאהוב את ה', זה דבר בלתי אפשרי, לא תמיד אדם שולט על רגשות לבו, וכיצד ניתן לצוות על כל יהודי שיאהב את ה'?

אהבה של הנשמה האלוקית

למרות זאת בעומק לבו של היהודי יש ניצוץ אהבה לה' שאינו נובע מאהבת עצמו, אלא מאהבה כנה ומוחלטת לה': אהבה מופלאה זו מתעוררת בנשמה הקדושה, החפצה לדבוק באמת ותמים בה' ולהתבטל כלפיו לחלוטין, לא בשל הטובות שהוא גומל לנו, אלא מתשוקה וחפיצה להתבטל ממציאותה לחלוטין ולדבוק בו.

דוגמא לדבר אהבת הורים וילדיהם, שאינה תלויה בטובת-הנאה ואינה נובעת מנתינה, ואף אין צורך לשכנע ולעורר הורים וילדיהם לאהוב זה את זה, האהבה קיימת מעצם טבעם ואינה תוצאה ממחשבה לקבל, שהרי גם ילדים שלא גדלו אצל הוריהם ולא קיבלו מהוריהם מאומה – בוערת בקרבם אהבה עזה להוריהם הביולוגיים; וכך גם בנשמת כל יהודי, באשר הוא, קיימת אהבה עצמית מוחלטת ובלתי תלויה אל הקב"ה.

[האהבה הרגילה המונעת מטובות הנאה קרויה על-ידי חז"ל "אהבה התלויה בדבר", והאהבה הנשגבת קרויה "אהבה שאינה תלויה בדבר". מענין לענין: בחסידות מוסבר שכשיש רק "בן יחיד" האהבה נעלית מכשיש כמה ילדים, והיות שישראל בני יחידים לה', הרי האהבה נעלית ונשגבת ביותר].

ובלשון ספר התניא¹¹: **נר ה' נשמת אדם, פירוש שישראל הקרוים אדם, נשמתם היא למשל כאור הנר, שמתנענע תמיד למעלה בטבעו, מפני שאור האש חפץ בטבע ליפרד מהפתילה ולידבק בשרשו למעלה בסיוד האש, אף שעל-ידי זה יכבה ולא יאיר כלום, כך נשמת האדם חפצה וחשקה בטבעה ליפרד ולצאת מן הגוף ולידבק בשרשה ומקורה בה', הגם שתהיה אין ואפס ותתבטל שם במציאות לגמרי ולא ישאר ממנה מאומה ממהותה ועצמותה הראשון, אף-על-פי-כן זה רצונה וחפצה בטבעה! ורצון זה אינו בטעם ודעת ושכל מובן, אלא למעלה מהדעת ושכל המושג ומובן!**

תירוץ השאלות

עתה נבין את השאלה ששאלנו על הרמב"ם (מדוע כותב על התבוננות בברואים הגדולים כמעורר את האהבה ולא כותב על התבוננות בחסדי ה' עמנו):

כאמור שני מיני אהבת ה' אצל היהודי: (1) גופו הגשמי ונפשו החיונית אוהבים את

כשאוהבים משהו באמת חושבים עליו ולא שוכחים אותו אף לא לרגע אחד, גם אהבת היהודי לה' צריכה לעורר מחשבה תמידית על ה' וקיום המצוות. מתוך האהבה שלא תפסק לנצח

ה' בשל ה"כדאיות", כי הוא חיינו, הוא שומר עלינו ועושה לנו ניסים. (2) הנשמה הקדושה של היהודי אוהבת ומשתוקקת לה' לא בשל טובות הנאה, אלא מתוך ביטול והכנעה להתקרר לה' אחד, אהבת ה' אמיתית ומוחלטת.

ובעצם שני מיני אהבות אלו מוזכרים בפסוקים שהובאו בתחילת המאמר: (1) הפסוקים המדברים על אהבת ה' כי הוא חיינו – עוסקים מדברים בגוף היהודי ונפשו הבהמית, לעורר אצלם אהבה לה', אפילו שזו אהבה פחותה, שמהותה "אהבת עצמי", כי העיקר שתהיה אהבה לה'. (2) והפסוק המדבר על אהבת ה' כי "ה' אחד", ואין עוד מציאות אחרת, מדבר על האהבה של הנשמה האלוקית שהיא אהבה מוחלטת הנובעת מההכרה שה' אחד ואין עוד שום מציאות אחרת, ומתוך כך הנשמה בטלה בתכלית בפני ה', ללא כל חשבונות וחשובי כדאיות אישיים.

הרמב"ם בדבריו על האהבה לה' רומז על האהבה הנשגבת והנעלית של הנשמה, לכן הוא שצריך "לידע את השם הגדול" מהתבוננות "במעשיו וברואיו הנפלאים הגדולים .. בחכמות ותבונות המודיעות לו אל קונו", ולא על חסדיו עמנו בניסים ונפלאות שעשה לנו, כי צריך לאהוב לא כי הוא מיטיב עמנו אלא כי הוא ה'.

מטבע האהבה, שכשאוהבים מישהו מתענגים למלא את רצונו של האהוב, שכן האהוב רוצה להתקרר ולהדבק באהוב, וזאת הוא משיג על-ידי מילוי רצונו בזריות ובשמחה; לכן סימן שאהבת ה' מושלמת, כשהיא מעוררת את קיום מצוות ה' אותו אוהבים.

כשאוהבים משהו באמת חושבים עליו ולא שוכחים אותו אף לא לרגע אחד, גם אהבת היהודי לה' צריכה לעורר מחשבה תמידית על ה' וקיום המצוות. מתוך

ההשתדלות לשמור על האהבה שלא תפסק לנצח.

וכשם שאדם אוהב מישהו מעלים עין ולא מסתכל על הדברים הלא טובים של האהוב, כך מאהבת ה' לישראל הוא מעלים עין מהרע שבנו.

אהבה ותשוקה גדולה למשיח

גם בענין האהבה והגעגועים לבואו של מלך המשיח – כשהיא אהבה אמיתית וכנה היא צריכה להיות מוחשית בכל עת ובכל שעה: שבלבו יחשוב ויצפה כל העת לביאת המשיח, ושיהיה ניכר בכל ענינו שהוא עושה אותם בשביל ביאת המשיח, כדברי המשנה שהרבי מצטט: "כל ימי חיך להביא לימות המשיח".

וכמו בענין האהבה לה' גם האהבה למשיח צריכה להיות בשתי הדרגות: מצד הגוף הגשמי צריכה להיות האהבה וצפיה בשל טובות הנאה שיהיו בזמן הגאולה, כדברי הרמב"ם "באותו הזמן לא יהיה שם לא רעב ולא מלחמה ולא קנאה ותחרות שהטובה תהיה מושפעת הרבה וכל המעדנים מצויין כעפר כו", ומצד הנשמה האלוקית צריכה להיות תשוקה למשיח לא בשל טובות הנאה לא הגשמיות ולא הרוחניות, תשוקה אמיתית למלך המשיח. שיבוא ויגאלנו במהרה בימינו בקרוב ממ"ש.

מקורות: תניא, חינוך קטן, הקדמה לשער היחוד. ספר הערכים חב"ד, ערכי אהבה. מעינות, גליון 8, הרב אלטיין.

לקבלת המייל ישירות ולתגובות והערות- הארות שיתקבלו בשמחה, למייל: rabavyk@zahav.net.il

- 1) דברים, ל.כ.
- 2) דברים, י.י.ג.
- 3) דברים, יא.יג-טו.
- 4) דברים, לו.
- 5) דברים, ו.ד.
- 6) תניא, חינוך קטן, הקדמה לשער היחוד והאמונה.
- 7) כפירוש הפסוק "ה' איש מלחמה ה' שמו", שאותו אחד שהיה איש מלחמה, הוא הוא שנותן תורה ונוהג בחסד ורחמים.
- 8) בראשית, פרק לד, פסוק ג.
- 9) הלכות תשובה, פרק י, הלכה. הלכות יסודי התורה פרק ב, הלכה ב.
- 10) בעיבוד לשוני קל.
- 11) פרק יט.

לוח שבועי

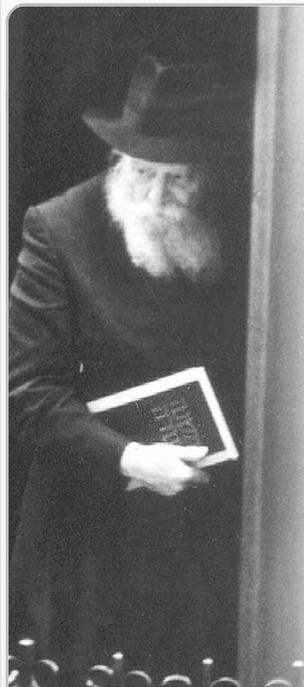

שבוע פרשת יתרו – משפטים

זמני השבת			שקיעה		חצות היום והלילה		סוף זמן קריאת שמע		זריחה		
יציאה	כניסה		ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	
6:01	4:43	ירושלים	5:28	5:25	12:10	11:55	9:31	9:10	6:51	6:24	יום שישי, י"ט שבט
6:03	5:04	תל אביב	5:29	5:26	12:10	11:55	9:30	9:09	6:50	6:23	שבת קודש, כ' שבט
6:01	4:53	חיפה	5:30	5:27	12:10	11:55	9:29	9:09	6:49	6:23	יום ראשון, כ"א שבט
6:11	5:10	ניו יורק	5:32	5:27	12:10	11:54	9:29	9:08	6:47	6:22	יום שני, כ"ב שבט
6:57	5:50	פריז	5:33	5:28	12:09	11:54	9:28	9:07	6:46	6:21	יום שלישי, כ"ג שבט
6:04	4:53	לונדון	5:34	5:29	12:09	11:54	9:27	9:07	6:45	6:20	יום רביעי, כ"ד שבט
6:28	5:11	מוסקווא	5:35	5:30	12:09	11:54	9:26	9:06	6:43	6:19	יום חמישי, כ"ה שבט

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות.

כל הזמנים לפי שעון חורף.

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים	פרק א'	ספר המצוות
שישי י"ט שבט	הלכות נזקי ממון פרק ג-ה.	הל' טוען ונטען. פרק יב.	מ"ע רמ.
שבת קודש כ' שבט	פרק ו-ח.	פרק יג.	מ"ע רלח.
ראשון כ"א שבט	פרק ט-יא.	פרק יד.	מ"ע רמא.
שני כ"ב שבט	פרק יב-יד.	פרק טו.	מ"ע רמא.
שלישי כ"ג שבט	הלכות גניבה.. בפרקים אלו. פרק א-ג.	פרק טז.	מל"ת רמד. מ"ע רלט.
רביעי כ"ד שבט	פרק ד-ו.	הל' נחלות.. בפרקים אלו. פרק א.	מ"ע רח. מל"ת רעא. ערב.
חמישי כ"ה שבט	פרק ז-ט.	פרק ב.	מל"ת רמו. רמג.
שישי כ"ו שבט	הלכות גזילה ואבידה.. בפרקים אלו. פרק א-ג.	פרק ג.	מל"ת רמה.

'בית חיינו' לעד, ולנצח נצחים...

כל מה שנראה, נשמע ומורגש, חיים שם עם משהו למעלה מזה.
זהו בית חיינו!...

הוא היסוד החזק והבסיס האיתן, לכל החיים של החסיד בעבודתו היום-יומית במציאות הגלותית. מכאן ניתנים לו החיים. 770 - בית חיינו מעביר לכל העולם כולו, לחסיד היושב בפינה מורחקת בקצה העולם, את החמימות, החיות והתלהבות, אש בוערת של אמונה שדבר אחד מדבריו הק' של הרבי לא ישוב ריקם, ביטחון וצפייה דרוכה לרגע בו הרבי יתגלה ויגאלנו גאולת עולמים.

וכעת, סעווען סעוונטי - לעד, ולנצח נצחים!... לי"א שבט נוסף פן עצמי, שהוא העצם של ה-כ-ל!! - ח"י אלול תנ"ח, י"ט כסלו תקנ"ט, י"א שבט תשי"א, כי בזה ניתנה לחסידים המתנה של חיים חסידיים מלאי רגש ושמחה, בטחון ואמונה, דבקות במטרה, עדי ההצלחה בעבודה והשליחות היחידה - קבלת פני משיח צדקנו בגאולה השלימה.
אכן, יש על מה לשמוח. "דין-נצח... יחי המלך...".

יום ראשון, ז' שבט

שבוע בו עומדים בפתחו של יום הבהיר בו ניתלו המאורות דדור השבעי"י, הרי שזהו זמן רב משמעות לכל אחד ואחד בתוככי כלל אנ"ש והתמימים, חסידי ליובאוויטש בכל מקום שהם. על אחת כמה וכמה כשמדובר בבית חיינו, התכונה לקראת בוא היום הגדול היא רבה ומרובה, בכמות ובאיכות.

אותו קשר פנימי ועצמי מבטח את האדם, שגם במצב בו יבין וירגיש אחרת, יוכל הוא על אף כל-זאת ללכת עם האמת האבסלוטית, שהיא בעצם אינה מוכתבת על-פי כללי ההבנה והרגשה של האדם המוגבל.

וככל שגוברים העלמות וההסתרים, גבר הצורך בפיתוח הקשר העצמי, על-מנת לבטח את הצלילה בים הנסיונות השוטף. הפיתוח נעשה באמצעות הפשטת כל קשר אחר, שמפריע לאור הפנימי של הנשמה לצאת ולהתגלות החוצה. גם כשעוסקים בעניינים שכן משתלבים עם השכל והרגש, מוכרחים לעסוק בהם כבעסק בדברים שלמעלה מטעם ודעת. רק על-ידי התבטלות וקבלת-עול מוחלטת לכל דבר שיידרש, ניתן לעבור גם דברים שאינם עולים בקנה אחד עם המוח והלב.

הגיע ג' בתמוז. העלם והסתר הכי נורא שיכל להיות אי-פעם. במצב שכזה, בכדי להשאר חסידיים, אם בכלל יהודים, ניתן אך ורק באמצעות אמונה ופשיטות מוחלטת, להתעלות מכל מה שמשדרים השכל והרגש, להיות לא 'אני', כך ורק כך יש מצב לחיים חסידיים בהתקשרות לרבי.

כל חסיד חי את חיינו במקומו הוא. ב'עבודה' האמורה נדרש הוא להתעסק כשהוא כבר תחת זרם הנהר השוטף, כשהמציאות השקרית של העולם ללא הרף טופחת לו על הפנים. יש מקום אחד ויחיד, מקום שם לא נכנסים גברי הטבע והעולם. במקום זה, הרוח שנושבת בחלל האוויר היא מזן אחר לגמרי, היא לא נותנת אף תפיסת מקום למה שהוא קשור עם מציאות העולם - העלם והסתר. אותה נקודה עצמית ופנימית המקשרת את היהודי עם מה שהוא בלתי-מוגבל, מאירה שם בכל התוקף. על אף

אליכם, תמימים ואנ"ש, חסידים די בכל אתר ואתר.

לחיים ולברכה!...

דבר המתבקש מאלי הוא, שנדבר ונתוועד על מאורעות השבוע ב-770. והרי זהו עניינו של מכתב-עת זה, מתחילתו ועד סופו, את האש היוקדת תמיד בבית חיינו, להחדיר ולהבעיר תוך תוכנו, ולהפנים את המסרים החסידיים שמשדרים לנו החיים (אפילו השגרתיים) ב-770, אל חיינו היום-יומיים.

"דין נצח!" נתקבלה הבשורה. שמחה עצומה שאצלה אין כלל מקום להגבלה. מתאים יהיה, באם ננווט את השמחה להעמקת והגברת הקשר עם מקור המים החיים, עם היקר והקדוש לכולנו - בית חיינו, ביתו של הרבי שליט"א. אז גם נקבל משמעות פנימית ואמיתית במהות הניצחון, וכל החגיגות בשבוע זה האחרון, מעבר לעצם העניין שברור ומובן לכל.

בעקבתא דמשיחא נאמר, מוכרחים להניח השכל על הצד. וכאן נשאלת השאלה: מהי המשמעות של הנחת השכל על הצד? ואם הנחה זו אכן חשובה והכרחית, מדוע אם-כן רק בעקבתא דמשיחא?

האמונה, הפשיטות, הם שהיו את המפתח בכל דורות החסידות לחיי ה'עבודה' של החסיד. כי החידוש הטמון בהתגלות תורת החסידות, הוא ייסוד קשר אמיתי ועצמי בלתי-מוגבל עם האלוהי, מה שלא ניתן לעשות באמצעות כלי התפיסה הגלויים של האדם שהם בהכרח מוגבלים, כי-אם אך ורק על-ידי מה שהוא נעלה ונעלם ממציאות האדם המוגבלת. כי להתחבר בקשר עצמי, מוכרחים להתעלות מה'אני', מהחצוניות שבי.

ריקודי שמחה סוערים ב-770 לאחר שנודע כי "דיין נצח" צילום: דובר

תלמידי הקבוצה בהתוועדות עם הרב יצחק אייזיק לנדא. צילום: דובר

בכל משך המעת לעת. עבור הנרות הרבים נפתח שולחן מיוחד לכך בלובי של 770, בו הוצבו מאות נרות, שנדמו למדורת ענק, משל חי למהותו הפנימית של בית חייו, שלהבת גדולה שמחממת את כל שמסביבה.

ליל התקדש החג, התאספו מאות מתושבי השכונה לצד האורחים הרבים מרחבי העולם והתמימים ד-770, תפילת ערבית במניינו של הרבי שליט"א מלך המשיח. ביום זה נוהג הרבי לרדת לפני התיבה. כבן הנאמן המחפש אחרי אביו, מכינים את עמוד החזן, מוכנים להתגלותו של הרבי שליט"א, לרגע בו יופיע ויפתח את תפילת מעריב.

בהמשך למנהגי היום, לאחר מעריב, חזר הרב מנחם מענדל קירש שיחי את שתי האותיות הראשונות במאמר 'באתי-לגני' של הרבי הקודם. משמעות רבה בעומדנו ביגן המלך, למילות הפתיחה 'באתי לגני' – למקום שהיה עיקרי בתחילה...

היום בשעה 8:30 התקיים 'הקהל' עולמי בחצרות קודשנו – כינוס התעוררות מיוחד בהשתתפות אלפי תמימים מרחבי העולם כולו שבאו לשהות בבית חייו לכבוד יום הבהיר יו"ד שבת, ובו נשא דברים מיוחדים מזכירו של הרבי הרב יהודה לייב שיחי גרונר.

הרב גרונר במשא מאלף עורר את התמימים בהתקשרות לרבי, בהתמסרות להוראותיו הק', שמירת זמני הלימודים בדיוק, וכן לימוד הנגלה והחסידות בהתמדה ושקידה.

בשעה 9:30, מיד בסיום סדר חסידות,

שיחי רוזנטל, והשתתפו בו קהל גדול של תמימים.

יום שלישי, ט' שבת

שחרית בזה הבוקר, כבר מלא במאות אורחים. המעמד ומצב ממש מזכיר את רגעי תשרי המלאים. ישיבות חב"ד מרחבי ארה"ב וקנדה הגיעו אף הם במרוכז, וישוהו בבית חייו בימים אלו, כשסדרי הישיבה וההתוועדויות יתקיימו ב-770.

בין האורחים הרבים שבאו לשהות בחצרות קודשנו לכבוד ראש השנה למלכים, נראה הרה"ח ר' יצחק אייזיק שיחי לנדא, ר"מ בישיבת החייל צפת, איתו יזכו התמימים, תלמידי הקבוצה, לשבת ולהתוועד בימים הבאים.

אחר הצהריים, מסר הרב לנדא לתלמידי הקבוצה שיעור בנגלה, בסוגיא הנלמדת במסכת כתובות, בטעם המ"ד ד'אין כותבין שובר'.

והנה, זה כאן. היום לו אנו מכינים עצמנו כבר זמן רב. בגדי החג כבר לבושים, השמש שוקעת וליל יו"ד שבת יורד לעולם, ועמו האור הגדול שלא האיר עוד מעולם, השפעה חדשה לדור השביעי, שהרי אם עד עכשיו לא נשלם העניין, הרי שמוכרחים להגיע לאור עליון יותר, באמצעותו נוכל למלאות ולהשלים את העבודה המוטלת על כתפינו – להמשיך עיקר שכינה בתחתונים, למטה מעשרה טפחים בפועל ממש.

ביום זה אניש והתמימים, כמצוות הרבי במכתב ההוראות הידוע, מדליקים את הנר-נשמה העשוי שעה, על-מנת שידלק

שיעור בקונטרס יו"ד שבת תשמי"ט – באתי-לגני תשכ"ט' התקיים היום, בהמשך לשיעורים שהתקיימו בימים האחרונים, ונמסר על-ידי התי' ישראל נחמן שיחי לרנר.

בשעות הלילה לאחר הסדרים, הוקרן עבור התמימים בזאל הקטן וידאו מיוחד, חלק מפארבריינגען יו"ד שבת ה'תשמי"ג.

יום שני, ח' שבת

הבוקר נפתח ב'שלום-עליכם' חס ולבבי לעשרות רבות של אורחי המלך שבאו להסתופף בחצרות קודשנו לרגל הימים י-י"א שבת. עובדת היות השנה – שנת הקהל, מכפילה את הכמות של האורחים ואף משלשת אותם.

יודעי-דבר מן המבוגרים שב-770 אומרים פה אחד, כי השנה כמות האורחים כלל וכלל לא רגילה. העובדה היותר מעניינת היא, בנוסף לכל התמימים שהיו רגילים מאז ומתמיד לחגוג את חג קבלת הנשיאות בבית חייו, השנה נראים גם 'סרטוקים' רבים, מה שמצביע על-כך שרבים מאניש – בעלי-בתים – החליטו גם הם, שאין מקום מתאים יותר לחגוג את יו"ד שבת, מבית רבינו שבבבל...

עדות מוחשית לכך אנו מקבלים שוב בקריאת התורה הבוקר שהתארכה בעקבות ברכות 'הגומלי' הרבות שנשמעות בחלל האוויר. 'הגומל לחייבים טובות' – שזיכני להגיע לרבי...

את השיעור האחרון והמסכם במאמר באתי-לגני תשכ"ט, מסר היום התי' יאיר

האורות נכבו, ובמכשיר הוידאו הממוקם במערב 770, הוקרן פארבריינגען יו"ד שבט ה'תשמ"ב.

אין ספק, כי 'המרכז' בכל חג ב-770, בפרט היום הגדול – ראש השנה להתקשרות, הוא ההתוועדות של הרבי. הרבי בהתוועדותיו משרה אווירה מיוחדת שנותנת מעט להבין משמעותו של חג – מהו. אמנם אנו מול וידאו, ואין אנו זוכים לראות זאת בעיני בשר, אך בהחלט זה מכניס אותנו אל תוך תוכו ופנימיותו של היום.

ההתוועדות ארכה כ – 3:40 שעות, והסתיימה בשעה 10:1.

בזאל הקטן התקיימה התוועדות לתמימים יחד עם המשפיע הרב **יצחק אייזיק שיחי' לנדא**. כמות גדולה של תמימים גדשו את הזאל, כאשר במשך שעות ארוכות התוועד הרב לנדא על החלטה פנימית, נפשית ועצמותית הנדרשת מהתמימים ביום שכזה בדי' אמות של הרבי.

יום רביעי, יו"ד שבט

התמימים גומרים אומר ועושים, מבלי שהות זמן מיותרת. כך שיכול להיות מצב בו יחליטו ימים ספורים לפני יו"ד שבט שמוכרחים לעשות משהו, וביום המיועד אכן יצאו בשיירה של עשרה רכבים גדולים, מקושטים עם בשורת הגאולה והגואל, ברוב שירה וזמרה לקבלת פני משיח צדקנו.

וכך הווה. מיד לאחר תפילת שחרית יצאה השיירה לכיוון מנהטן והשכונות הגדולות כששלטי ענק חוברו לכל רכב, ועליהם נכתב בעשרה שפות שונות – "משיח כבר כאן".

בין רחוב אחד למשנהו, נעצרו הרכבים והחלו להציע לעוברים ושבים להניח תפילין, עלון, או סתם להצטרף לריקודי השמחה שנפצחו ברחובות קרי' נאמנה...

התוועדות חסידים רבתי המרכזית לרגל יום הבהיר יו"ד שבט, בבית חיינו – בית משיח, התקיימה ברוב עם הדרת מלך, בהשתתפות קהל אני"ש תושבי השכונה, שלוחים, רבנים ותלמידי התמימים מכל רחבי העולם (ראה ידיעה נפרדת בהרחבה).

בהסתיים החלק הרשמי של ההתוועדות החל החלק העיקרי. באופן 'בלתי רישמי' התיישבו קבוצות קבוצות של תמימים סביב משפיעים, חסידים לצד חבריהם, מקורבים לצד השליח, מתוך שבת אחים גם

יחד, ויחד מעוררים את הנקודה הפנימית שבלב כל אחד, ההתקשרות והתמסרות לרבי בכל לב ונפש ומאוד.

יום המישני, י"א שבט

השעה הייתה 6:20 לערך. אמצע סדר נגלה, שעה שהתמימים רכונים מעל-גבי הספרים, שקועים בלימוד התורה. לפתע, ללא כל הודעה מוקדמת, רחש עובר בין התמימים: **"ידין נצח!"** מפה לאוזן החלה לעבור הידיעה ומנסים לדלות עוד כמה פרטים, הלבבות החלו לרעוש משמחה, שבינתיים אינה מפריעה את שלוות ה'סדר' שעדיין בעיצומו.

עם סיומו של ה'סדר', מעריב בפתח, השמועות מתחילות להיות יותר ויותר ברורות ופרטים מתחילים להתבהר. ברגע זה בקבוקי ה'משקה' נשלפים, והתמימים מתחילים לומר 'לחיים'...

לקראת התפילה, בבהירות הבזק הורכבה מערכת ההגברה במזרח 770, ובשעה 6:40 פתח הקהל בשירה אדירה של "ידין נצח" ברוב שירה וזמרה. הקהל היה גדול במיוחד, בפרט לאור העובדה שעדיין נשארו אורחים רבים מיום הבהיר יו"ד שבט.

השירה היתה אדירה כל-כך, שלמי שנכנס ברגעים אלו ממש ל-770, קודם שהספיק לשמוע על-דבר הבשורה, לא יכל לפרש את שראות עיניו באופן אחר, מלבד זאת – שהרבי פשוט התגלה!... כך ממש היתה ההרגשה, עת שרקדנו בדקות שלפני מעריב. העפנו מבט אל עבר דלת הכניסה, נו, אולי יקרה זה הרגע, הדבר המתבקש הוא, שהרבי פשוט יופיע!...

6:45, והתפילה החלה. גם היא עצמה נערכה מתוך שמחה רבה ובאוירת חג של ממש. את הקדיש שלפני שמו"ע סיים הש"ץ בניגון של יום-טוב, ובקדיש האחרון החל הש"ץ את 'מאָרש נפוליון' שהתנגן בעוצמה אדירה.

עם סיום תפילת מעריב, המשיכו הקהל בריקודים סוערים. תוך כדי כך כל מזרח 770 פונה מספסלים, ונפתחה רחבת ריקודים ענקית. מעגלים שכאלה, הסוחפים בריקודי שמחה עצומים, לא רואים גם בימי שמחת בית השואבה העלזים, גם לא בימי חודש אדר ושמחת פורים.

בינא לבינא, הגיע מאן דהוא כשפסק הדין בידו, כפי שהוצא היום מבית המשפט

המשתרך על-גבי עשרה עמודים. תמצית ונקודת העניין מונח בסוף הפסק, בו קובעים השופטים – בבית המשפט הפדרלי, שופטים גויים שאין להם בחירה, כי 770 – ביתו של הרבי שליט"א, ימשיך להתנהל כרצון ק' על-ידי הגבאים, כפי שהיה מאז ה'ת"ש.

מרגע לרגע, למרות שעל-פי טבע השמחה צריכה להיחלש, לא רק שאינה נחלשת כ-אם רק גוברת, וימשקה' נשפך לרוב, ומקבלים כוחות חזקים ורעננים, חיות והתלהבות שאין כדוגמתם.

בינתיים נתלו מודעות על התוועדות רבתי שתתקיים לכבוד ה"ידין-נצח" בשעה 10:30 במרכז 770, וכן הדפסת תניא מיוחדת שתתקיים בלובי של 770, במיוחד בקשר לניצחון, ובתקווה וצפייה לדין-נצח סופי ומושלם, בהתגלות המלאה.

השעה מתאחרת, וזמן הסדר מבקש להתחיל. הרב ראפ, משיגה בישיבה, כתב בפני הרבי את השאלה, מה נדרש, האם להמשיך או להפסיק בריקודים. בשעה 8:00 לערך, שעה בה אמור ה'סדר' להתחיל, הקריא הרב יקותיאל מנחם שיחי' ראפ את מענה כ"ק אד"ש שהתקבל באמצעות אגרות הקודש (כרך ח' עמ' קנד) וזלה"ק:

ובפרט בימים אלו שקודם ההילולא שהוא יום סגולה לכל ההולכים בעקבותיו . מחזיקים בדרכיו והנהגותיו ומחזיקים את המוסדות שייסד ונהג שצ"ל מעלין בקודש בהתפשטות והתרחבות, אשר נעלה מכל ספק שתהי' ידם על העליונה וכפתגם כ"ק אדמו"ר האמצעי . . אשר פסקו בבי"ד של מעלה אשר בכל ענין של תורה יר"ש ומדות טובות תהי' יד מקושריו והולכי בעקבותיו על העליונה . . והשי"ת ירבה השמחה במעונו לכאו"א ויעויין רמב"ם סוף הל' לולב ...

בקבלת המענה, שהיווה 'אישורי' – בהחלטת הנהלת הישיבה – להמשך הריקודים, מעגלי הריקודים והשמחה העצומה התחזקו והתעצמו שבעתיים, ובקבוקי 'משקה' לרוב נגמרים בזה אחר זה, ומיד ארגז חדש שהגיע מאי-שם נכנס לפעולה. המחשבה אודות כך שיש לזה אישור מהרבי כפי שהבינו הנהלה, הגבירה את תעצומות הנפש, ומילאה את הלבבות בחיות והתלהבות פנימית וחזקה.

מבט חטוף על השעון מורה כי השעה כבר 11:00 בלילה. ארבע שעות רצופות (!!!) של שמחה וריקודים, שעות שהיו בעולם אחר, למעלה מגדר הזמן. להבין את מה שהתחולל לא ניתן להבין ק"ו שלא להרגיש...

ככלות הריקודים, התיישב הקהל הגדול להתוועדות מיוחדת במזרח 770, בהשתתפות המשפיע הרה"ח ר' יצחק אייזיק שי' לנדא, שנמשכה עד לשעות הקטנות של הלילה.

שבת-קודש, פר' בשלח

לקראת שבת-קודש הגיעו אורחים רבים מכל קצווי תבל, חלקם כשמעם את דבר הבשורה כי 'דין-נצח', ללא השתהות כלל ועיקר, תפסו את מטלטליהם והגיעו לרבי, לבית חיינו... מבין שלל הקבוצות בולטות – קבוצה מאה"ק בראשות השליח הרב מאזוז, קבוצה מפלורידה, קבוצה גדולה במיוחד מצרפת בראשות הרב קטן וקבוצת ילדים מצטייני מ'חדרי ליובאוויטש בטורונטו.

אוירת חג ב-770. דידן-נצח מריח מכל עבר. דקות לפני שבת, כמה מן התמימים הספיקו לתלות שלט גדול על קיר 770 ובו נכתב באותיות גדולות: "דין נצח – י"א שבט ה'תשס"ט, יד החסידים על העליונה".

מאז תפילת מעריב של יום חמישי בלילה, לכל התפילות נכנסים עם שירת 'דין-נצח'. וכך גם קבלת שבת נפתחה בשירה חזקה, כשלעמוד ניגש השי"ץ ר' שמעון שיחי הערץ. שירת הלכה דודי, שהחלה ב'דין נצח' והפכה לשירה אדירה של 'יחי אדוננו', היוותה את המשאלה של כל אחד ואחד שעמד שם מול מקומו הקי של הרבי, את הבקשה הפנימית שפורצת מהלב, שיהיה כבר דידן נצח מושלם וסופי...

את תפילת שחרית פתח השי"ץ הרב וולוו קוניקוב שיחי, שהיתה גם היא בשמחה גדולה באופן בלתי רגיל, דבר שהתבטא במיוחד בניגונים ששרו בעת התפילה, מתאים גם להוראתו של הרבי בדבר-מלכות השבוע – שבת שירה – בנוגע לעבודת התפילה מתוך חיות, שירה וזמרה. לקריאת התורה הוציאו לקרוא בספר תורה של משיח, לכבוד שבת שירה. לאחר קריאת התורה, חזר הרב שלום דובער שיחי גרוני, שליח ומשפיע בדרום-אפריקה, נקודה משיחה של הרבי אודות מלחמת קליפת עמלק ותחבולתו, אשר מחליש ומקרר את היהודי מעבודתו, אשר הדרך הישרה להנצל מנפילה ברשתו, היא הצמדות מוחלטת להוראותיו של הרבי שליט"א, מבלי לערב כל עניין אחר מלבד קבלת-עול

והתבטלות פשוטה.

אחרי התפילה, הכריז הגבאי הרה"ח ר' זלמן שיחי ליפקר על סעודת הודאה רבתי לכבוד ה'דין נצח' במשפט על 770.

1:30. רבים מהתמימים ואני"ש נעמדו על מקומם לתחילת ההתוועדות-קודש עם הרבי שליט"א מלך המשיח. המילים בסוף הדבר-מלכות על דבר מעל

כל עוד לא זוכים אנו לשמוע מהרבי, רצונו הקי' שנשב ונתוועד. מבין הקהל מתוועד הרב ר' שלום יעקב שיחי חזן, שמקשר את הדברים עם הנצחון של ה' טבת, התחלת תקופה חדשה, אשר הפליא ה' לעשות לעיני השרים וכל העמים, כשבבית המשפט הפדרלי, על-ידי שופט גוי נפסק ש'ליובאוויטש איז אקטיב'...

התוועדות רבות נוספות פזורות ברחבי 770, מבין המתוועדים נראים הרב ישראל דוד שיחי נחשון, הרב יצחק אייזיק שיחי לנדא, הרב חיים שיחי ששון וכו' וכו'.

מוצאי שבת. השמים עדיין מלאים בעננים דבר שלא מאפשר לערוך קידוש לבנה. היסדרי של הישיבה התחיל בזמן. בשעה 8:00 לערך התבהרו לפתע השמים ונראתה הלבנה. א' מן התמימים הכריז ב-770 כי כעת מתקיים קידוש לבנה, ובאישור ההנהלה יצאו לקידוש לבנה. "ובקשו את ה' אלוקיהם ואת דוד מלכס", בהכרזת 'יחי אדוננו' וקבלת מלכותו של הרבי שליט"א מחדש, גמורים ובטוחים כי לאחר כל הגילויים הנעלים של השבוע האחרון, זה ממש כאן, זה קרוב מתמיד,

אנו כבר צעד אחד פנימה...

ריקודי שמחה התקיימו ברוב שירה וזמרה, לכבוד קידוש לבנה ברוב עם הדרת מלך וברחובה של עיר, על שדרת איסטערן פארקווי, למשך שעה ארוכה.

בשעה 9:10, חזר התי' שמואל שיחי זלמנוב לפלול בנגלה בפני הבחורים בזאל הקטן.

סעודת דוד מלכא משיחא, נערכה ברוב עם הדרת מלך, יחד עם סיום הלכות ברמב"ם, בארגונו של ר' מנחם שיחי גערליצקי, בהשתתפות רבים מהאורחים, אני"ש והתמימים.

לחיים!...

בזה סיימנו את תיאורו של שבוע, שמאורעותיו נחרטו היטב בליבותיהם של כל השוהים בבית חיינו, ובפרט תלמידי הקבוצה.

ההכרה בזכות לשהות בבית חיינו, והשתדלות בניצול כל זמן של שהייה במקום שכונה, התגברו נוכח ההעלמות והסתרים שהיו וכעת אינם על העניין של 'בית חיינו'...

כל איש אשר חפץ בחיים, לפחות ה'תנועה' תהיה בכיוון להגיע לכאן. וחלילה לעבור שנה מבלי להגיע אל באר מים החיים ולשאוב רוח חיים מחיי החיים...

והיעיקר – 'דין נצח' סופי ומושלם!

יחי אדוננו מורנו ורבינו

מלך המשיח לעולם ועד!

באהבה ובידידות,

מענדי – 770 בית משיח

הולצמן הסעות
לאן שתבחר...
1-718-756-5656
להזמנות מארץ הקודש: 073-2130770
מכל מקום... לכל מקום...
שדה התעופה JFK & NEWARK

חסידיים . איין משפחה

משפחת ר' יוסף יצחק ליברוב, יו"ר 'מכון לוי יצחק', כפר חב"ד; משפחת ר' חיים שמואל מנחם מענדל ליברוב, לונדון, אנגליה; משפחת ר' מרדכי אליהו שניאור, כפר חב"ד.

• למשפחת ר' **נחום הלל קצנלבויגן**, מריילנד – להולדת הבת **שרה**; ולזקניהם משפחת ר' משה קצנלבויגן, לונדון.
 • למשפחת ר' **ערן הלוי שפיזמאן**, תל אביב – להולדת הבת **שילת**.

הגיעו למצוות

• למשפחת ר' **גרשון אוברלנדר**, לונדון – להגיע הבן התי' **מנחם מענדל עזריאל דב** למצוות.

• למשפחת **גופין**, מלבורן, אוסטרליה – להגיע הבן התי' **יוסף** למצוות.

• למשפחת ר' **לוי שניאור זלמן הרצל**, בני ברק – להגיע הבן התי' **מנחם מענדל** למצוות; ולזקניהם משפחת ר' מיכאל פנחס לייבוש הרצל, משפיע בקהילת אנ"ש ירושלים; מרת רחל גולומן, בני ברק.

• למשפחת ר' **דוד ישעיהו פויגל**, נחלת הר חב"ד – להגיע הבן התי' **אברהם בצלאל** למצוות; ולזקניהם משפחת ר' שלמה פויגל, נחלת הר חב"ד; משפחת ר' יצחק גנזמן, נחלת הר חב"ד; מרת לאה גנזמן, נחלת הר חב"ד.

• למשפחת ר' **יוחנן ריזל**, צפת – להגיע הבן התי' **מנחם מענדל ברוך** למצוות; ולזקניהם משפחת ר' מרדכי אלמר, אלטלנה, גיורגיה.

• למשפחת ר' **כתריאל שם טוב**, ירושלים – להגיע הבן התי' **יוסף** למצוות; ולזקניהם משפחת ר' ישראל שם טוב, קראון הייטס; משפחת ר' שניאור זלמן גופין, משפיע בישיבת תות"ל כפר חב"ד; מרת חנה יהודית ברגמן, ירושלים.
 • למשפחת **שפירא**, הארלס, הולנד – להגיע הבן התי' **פנחס אליהו** למצוות.

באו בקשרי שידוכין

• למשפחת ר' **יעקב אורמלנד**, צפת – לבוא הבן התי' **משה** בקשרי שידוכין עביג **שרה** למשפחת **נפרסטק**, קראון הייטס.

• למשפ' ר' **עוז אריאל**, מעלה אדומים – לבוא הבן התי' **אדם משה** בקשרי שידוכין עביג **רבקה** למשפחת ר' **בן ציון משה מישלובין**, לוס אנג'לס. ולזקניהם משפחת ר' דוד דב מישלובין, לוס אנג'לס; משפחת ר' גרשון בער שיף, מנכ"ל מוסדות "אור שמחה" כפי"ח.

• למשפחת ר' **רחמים ג'רופי**, עפולה – לבוא הבן התי' **שלום דובער** בקשרי

הבת; ולזקניהם משפחת ר' שלום דובער בוטמן, תל אביב; משפחת ר' צבי רוזנפלד, בני ברק.

• למשפחת ר' **נדב בכר**, רחובות – להולדת הבת **מרים שירה**.

• למשפחת ר' **אברהם בנדצקי**, מלבורן – להולדת הבת.

• למשפחת ר' **שניאור אברהם דרוקמן**, קרית ים – להולדת הבת; ולזקניהם משפחת ר' שמואל דרוקמן, קרית ים; משפחת ר' יוסף אלמולי, עכו.

• למשפחת ר' **יעקב וימיסברג**, תל אביב – להולדת הבת **שירה רבקה**; ולזקניהם משפחת וימיסברג, רמת גן; משפחת ריפקנד, פתח תקוה.

• למשפחת ר' **אברהם חזנוב**, קראון הייטס – להולדת הבת.

• למשפחת ר' **משה טברדוביץ**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ בשכונת רחובות ההולנדית – להולדת הבת **שטערנא שרה**; ולזקניהם משפחת הרב דב טברדוביץ, מו"צ בכפר חב"ד; משפחת ר' יעקב טברדוביץ, ירושלים; מרת ציפורה הבר, כפר חב"ד; משפחת הרב חיים שלמה דיסקין, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ורב קהילת חב"ד קרית אתא; משפחת ר' שמעון משה דיסקין, בני ברק; מרת אסתר קופצ'יק, קרית אתא.

• למשפחת ר' **יצחק הכהן כהן**, עמנואל – להולדת הבת **נחמה דינה יהודית**; ולזקניהם מרת אמירה גולדשטיין (לדרמן), עמנואל.
 • למשפחת ר' **שלום דובער הכהן כהן**, סטוני ברוך – להולדת הבת.

• למשפחת ר' **משה לאבער**, שיקגו – להולדת הבת.

• למשפחת ר' **יעקב מרטון**, לוד – להולדת הבת; ולזקניהם משפחת ר' יוסף יהודה מרטון, ירושלים; משפחת ר' ברוך גולדשטיין, לוד.

• למשפחת ר' **לוי נאגל**, לוס אנג'לס, קליפורניה – להולדת הבת. ולזקניהם משפחת ר' מרדכי נאגל, קראון הייטס.

• למשפחת ר' **אלי פרדקין**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ס. דייגן, קליפורניה – להולדת הבת; ולזקניהם משפחת ר' יונה פרדקין, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ס. דייגן, קליפורניה; משפחת ר' אברהם חזן, שליח כ"ק אד"ש מה"מ מילאנו, איטליה.

• למשפחת ר' **ישראל פריד**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ מנהטן – להולדת הבת **חווה שרה**; ולזקניהם משפחת ר' בן ציון ברנשטיין, לונדון.

• למשפחת ר' **אלחנן צייגר**, בני ברק – להולדת הבת **מיכל**; ולזקניהם משפחת ר' יעקב מנחם צייגר, ירושלים;

חדד, סמנכ"ל ישיבת תות"ל לוד-כפר חב"ד; מרת לאה אמית, כפר חב"ד; משפחת ר' שמריהו הלל, לוד.

• למשפחת ר' **אברהם סענדער הכהן כהן**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ עין התכלת, נתניה – להולדת הבן **משה ישראל נח הכהן**; ולזקניהם משפחת ר' בן ציון הכהן כהן, כפר חב"ד; משפחת ר' דוד נמצוב, נתניה; משפחת ר' יחזקאל יונה גולד, ראש כולל 'נשמתא דאורייתא' ירושלים.

• למשפחת ר' **אריה צבי הכהן כץ**, עלי – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' חיים הכהן כץ, שילה; מרת שפרה קובלקין, עמנואל.

• למשפחת ר' **שניאור זלמן ליסון**, לוד – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' יוסף יצחק ליסון, נחלת הר חב"ד; משפחת ר' אברהם ליסון, כפר חב"ד; מרת לובה גייסינסקי, נחלת הר חב"ד; משפחת ר' שלמה זלמן אלפרוביץ, כפר חב"ד; משפחת ר' ירחמיאל אלפרוביץ, ירושלים.

• למשפחת ר' **דוד מורנגסטון**, בני ברק – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' משולם מורנגסטון, ירושלים; משפחת כהן, תל אביב.

• למשפחת ר' **לוי מנדלסון**, ירושלים – להולדת הבן; ולזקניהם מרת רחל מנדלסון, ירושלים; מרת ציפורה מנדלסון, ירושלים; מרת נעמא רובין, מונטריאול, קנדה; משפחת ר' יואל רוטברט, ירושלים.

• למשפחת ר' **יעקב נחום**, אור יהודה – להולדת הבן **משה**; ולזקניהם מרת מלכה נחום, אור יהודה.

• למשפחת ר' **יצחק דוד סמית**, פאסיק, ניו ג'רסי – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **חנוך פייסין**, קראון הייטס – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **יששכר צלקאשוילי**, נחלת הר חב"ד – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' גבריאל צלקאשוילי, נחלת הר חב"ד; משפחת ר' צבי צלקאשוילי, נחלת הר חב"ד.

• למשפחת ר' **שלום דובער רוקח**, לוד – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' מרדכי ראובן רוקח, בני ברק; משפחת ר' שמואל גלויברמן, לוד.

• למשפחת ר' **ישראל תעניז**, לוד – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' דוד תעניז, לוד; משפחת ר' שמואל ירושלמי, ירושלים.

• למשפחת ר' **שלמה אלמליח**, ירושלים – להולדת הבת.

• למשפחת ר' **יהודה בוטמן**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ רמת השרון – להולדת

גולדו במזל"ט

• למשפחת ר' **יוסף אייזנבך**, ס. פאולו, ברזיל – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **אליעזר אשכנזי**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ בנגקוק, תאילנד – להולדת הבן; ולזקניהם מרת חנה אשכנזי, כפר חב"ד; משפחת ר' אפרים זלמן סודקביץ, כפר חב"ד; מרת יהודית רבינוביץ, ירושלים.

• למשפחת ר' **יצחק בוגומילסקי**, קראון הייטס – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **מענדל בלכמן**, קראון הייטס – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **שלום בער אהרן בקשי**, קראון הייטס – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת הרב אלעזר צבי בקשי, רב קהילת 'בית רחמים' ערד; משפחת ר' מאיר בקשי, ירושלים; משפחת ר' שלום בוגנים, באר שבע; משפחת ר' ששון נקר, מונטריאול, קנדה.

• למשפחת ר' **לוי ברוך**, קראון הייטס – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **יואל גאיסטט**, בני ברק – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' משה גאיסטט, פתח תקוה; משפחת ר' טוביה רוניק, ירושלים.

• למשפחת ר' **דובער גולדמן**, גיינסייל, פלורידה – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **שמואל דוידזון**, צפת – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' אברהם דוידזון, לוד; משפחת ר' אליעזר זילבר, בני ברק; משפחת רובינשטיין, צפת.

• למשפחת ר' **דניאל וולף**, קראון הייטס – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **לוי וייטמאן**, ס. פאולו, ברזיל – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' יוסף דוד וייטמאן, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ס. פאולו, ברזיל; מרת רחל וייטמאן; מרת רחל ציפפל, מילאנו, איטליה; משפחת ר' יצחק רסקין, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ברלינגטון, וורמונט; מרת אדא רייזל רסקין, מרוקו; משפחת ר' שמואל אייזיק הלוי פאפאק, קראון הייטס.

• למשפחת ר' **אריה ווינשטיין**, ניוטאון, פנסילבניה – להולדת הבן.

• למשפחת ר' **דוד חזד**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ בנגקוק, תאילנד – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' מנשה

שידוכין עביג נחמה דינה למשפחת ר' יוסף מעטוף, מנהל בייס חב"ד בנות נחלת הר חב"ד.

• למשפחת ר' שניאור זלמן גודמן, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ אשדוד – לבוא הבן התי **מנחם מענדל** בקשרי שידוכין עביג **פייגא רחל** למשפחת ר' משה ניסן **אזימאוו**, ירושלים; ולזקניהם מרת נחמה ציפא גודמן, שיקגו; מרת זיסל קליין, קראון הייטס; מרת גיטל צירל ליטוין, בוסטון.

• למשפחת **גרוסברג**, מלבורן, אוסטרליה – לבוא הבן התי **אלי** בקשרי שידוכין עביג **מאשה** למשפחת **סינפילד**, מונטריאול, קנדה.

• למשפחת ר' מאיר אריה גרשוביץ, כפר חב"ד – לבוא הבן התי **יהושע אהוד** בקשרי שידוכין עביג **שרה** למשפחת הרב **צמח מנחם מענדל ליברמן**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ ורב בית כנסת המרכזי אשקלון; ולזקניהם מרת בתיה גרשוביץ, כפר חב"ד; משפחת הרב דוד משה ליברמן, רב באנטוורפן, בלגיה; משפחת ר' שלום לברטוב, קראון הייטס.

• למשפחת **הייז**, אוטווה, אונטריו – לבוא הבן התי **שניאור** בקשרי שידוכין עביג **חנה** למשפחת **רימלר**, מלבורן, אוסטרליה.

• למשפחת **זיגדון**, אור יהודה – לבוא הבן התי **יחיאל** בקשרי שידוכין עביג **נטע** למשפחת **ביגלר**, נהריה.

• למשפחת **זקליבסקי**, אוק פארק, מישיגן – לבוא הבן התי **שמואל** בקשרי שידוכין עביג **חנה** למשפחת **גמל**, מונטריאול, קנדה.

• למשפחת **יסובוב**, נחלת הר חב"ד – לבוא הבן התי **ראובן** בקשרי שידוכין עביג **אפרת** למשפחת **בבייב**, אור יהודה.

• למשפחת ר' מיכאל ירוחים, פארג, ציכיה – לבוא הבן התי **יעקב ישראל** בקשרי שידוכין עביג **תרצה רחל** למשפחת ר' **יצחק זעליג**, באול, שווייץ.

• למשפחת ר' **יוסף לסקר**, כפר חב"ד – לבוא הבן התי **שמואל** בקשרי שידוכין עביג **נחמה דינה** למשפחת הרב **מנחם מענדל חיים ברוך הלוי וולפא**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ ורב קהילת חב"ד נתניה; ולזקניהם משפחת ר' משה צבי לסקר, בני ברק; משפחת ר' ישראל אהרן נפרטסקי, כפר חב"ד; משפחת ר' יצחק זאב הלוי וולפא, ירושלים; משפחת ר' מנחם נחום טייכטל, ירושלים.

• למשפחת ר' **יוסף יהודא מנדלזון**, לוד – לבוא הבן התי **שניאור זלמן** בקשרי

שידוכין עביג **לאה** למשפחת ר' ישראל **מרדכי ליטנר**, כפר חב"ד; ולזקניהם משפחת ר' יצחק יונה מנדלזון, לוד; משפחת ר' צבי אלימלך ליטנר, ירושלים; מרת חנה ברוק, כפר חב"ד.

• למשפחת ר' **טל ניר**, נחלת הר חב"ד – לבוא הבן התי **אלישע** בקשרי שידוכין עביג **זהבה** למשפחת ר' **נישל גייקובס**, כפר חב"ד.

• למשפחת ר' **יחזקאל עידה**, נחלת הר חב"ד – לבוא הבן התי **אפרים** בקשרי שידוכין עביג **אפרת** למשפחת ר' **דוד ימיני**, בני ברק; ולזקניהם מרת צביה מנטא סעדון, נחלת הר חב"ד.

• למשפחת ר' **שמעון פורסט**, אמסטרדם, הולנד – לבוא הבן התי **פנחס** בקשרי שידוכין עביג **דינה** למשפחת ר' **ברוך לייב בראודה**, לוס אנג'לס, קליפורניה.

• למשפחת ר' **דוד פלדמן**, קראון הייטס – לבוא הבן התי **אורי ניסן** בקשרי שידוכין עביג **חנה** למשפחת ר' **יונתן אדלר**, בולטימור, מרילנד; ולזקניהם מרת פריידא אורנשטיין, כפר חב"ד; משפחת ר' שמואל אייזיק הלוי פאפאק, קראון הייטס.

• למשפחת ר' **אפרים פרוס**, ירושלים – לבוא הבן התי **דוד** בקשרי שידוכין עביג **נחמה שירה** למשפחת ר' **אלעזר הכהן כהן**, ירושלים; ולזקניהם משפחת ר' זוסיא גרוס, בני ברק.

• למשפחת ר' **יהודה פרידמן**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ מיל בייסין – לבוא הבן התי **שמואל** בקשרי שידוכין עביג **ציפורה** למשפחת **לוי**, לונג ביטש, קליפורניה; ולזקניהם מרת רייזל פרידמן, ראשון לציון; משפחת ר' לייב סברדלוב, קראון הייטס.

• למשפחת **קאפרי**, בלו הורוונטי, ברזיל – לבוא הבן התי **יוסף** בקשרי שידוכין עביג **דבורה לאה** למשפחת **בנט**, ס. פאולו, ברזיל.

• למשפחת **קרול**, בולטימור, מרילנד – לבוא הבן התי **אברהם** בקשרי שידוכין עביג **בילא** למשפחת **אלטמן**, לייקווד, ניו ג'רסי.

• למשפחת **רוז**, מונטריאול, קנדה – לבוא הבן התי **דוד** בקשרי שידוכין עביג **חיה** למשפחת **גרינברג**, מוריסטון, ניו ג'רסי.

• למשפחת ר' **מיכאל שוורץ**, אשדוד – לבוא הבן התי **ישראל** בקשרי שידוכין עביג **רבקה** למשפחת **אדלר**, ביתר עילית; ולזקניהם משפחת ר' מרדכי פריימן, בני ברק.

• למשפחת ר' **פנחס**

שוורץ, פתח תקוה – לבוא הבן התי **אליהו** בקשרי שידוכין עביג **לאה** למשפחת ר' **פנחס ליפסקר**, אלעד; ולזקניהם מרת כרמלה שוורץ, פתח תקוה; מרת דינה נעים, ראשון לציון; משפחת ר' מנחם מן ליפסקר, תל אביב; משפחת ר' מנחם קירשנר, בני ברק.

• למשפחת **שרייבר**, קראון הייטס – לבוא הבן התי **יצחק** בקשרי שידוכין עביג **נחמה** למשפחת **גרוסבאום**, מלבורן, אוסטרליה.

הקיטו בית בישראל - בית חב"ד

• למשפחת ר' ישראל אייזנבך, ירושלים – לנישואי הבן התי **יצחק זאב** עביג **חנה** למשפחת הרב **ברוך בועז יורקוביץ**, רב קהילת חב"ד לוד; ולזקניהם משפחת ר' מרדכי גולדברג, ירושלים; מרת עטל יורקוביץ, מונטריאול, קנדה.

• למשפחת ר' **שרי הכהן באסקין**, סידני, אוסטרליה – לנישואי הבן התי **אפרים הכהן** עביג **רחל שמחה** למשפחת ר' מתתיהו חיים **געלמאן**, מלבורן, אוסטרליה; ולזקניהם משפחת ר' גרשון שוורצברג; משפחת ר' ישראל יודבין; מרת בתיה געלמאן.

• למשפחת **בלנקין**, קרית אתא – לנישואי הבן התי **מנחם מענדל** עביג **חיה פייגא** למשפחת **וייס**, בית שמש; ולזקניהם מרת חממה בוני, רחובות; משפחת ר' בנימין שמואל רייס, ירושלים.

• למשפחת **בסמאן**, מיאמי, פלורידה – לנישואי הבן התי **אריה אשר** עביג **שירה מלכה** למשפחת **זובוב**, מיאמי, פלורידה.

• למשפחת ר' **יוסף יצחק גרינברג**, קראון הייטס – לנישואי הבן התי **מרדכי עביג חנה** למשפחת ר' **שמואל חיים רייניץ**, עמנואל; ולזקניהם משפחת ר' יוסף זאב רייניץ, קראון הייטס.

• למשפחת ר' **נפתלי הרשקוביץ**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ שיקגו – לנישואי הבן התי **אברהם** עביג **רבקה** למשפחת **מולר**, לונדון.

• למשפחת ר' **פרץ אליהו הכהן כץ**, כפר חב"ד – לנישואי הבן התי **משה הכהן** עביג **שרה אורית** למשפחת ר' **שמעון ידגר**, מנהל בייס חב"ד עיר גנים, ירושלים; ולזקניהם משפחת ר' יצחק ידגר, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ אביטל, תענך; משפחת ר' חיים רוזנברג, ירושלים.

• למשפחת ר' **משה לדיוב**, לוד – לנישואי הבן התי **מנחם מענדל** עביג **שטערנא שרה** למשפחת ר' **שבתאי אושקי**, הרצליה.

• למשפחת **לסקר**, לוד – לנישואי הבן התי **יחיאל יוסף** עביג **מושקא** למשפחת ר' **יוסף ליפא אלפרוביץ**, ירושלים; ולזקניהם משפחת ר' משה צבי לסקר, בני ברק; משפחת ר' ירחמיאל אלפרוביץ, ירושלים; משפחת ר' יצחק יהודה קוביטשעק, ירושלים.

• למשפחת **ניו**, מלבורן, אוסטרליה – לנישואי הבן התי **דוד** עביג **בינה** למשפחת **אברמוביץ**, קראון הייטס.

• למשפחת ר' **דב מאיר קאפעלושניק**, ירושלים – לנישואי הבן התי **ברוך יעקב** עביג **יהודית יוכבד** למשפחת ר' **אברהם יעקב הכהן סוסובר**, נחלת הר חב"ד; ולזקניהם משפחת ר' שמעון קאפעלושניק; משפחת ר' ניסן אריה הכהן כץ.

• למשפחת ר' **שמעון קהתי**, הדר יוסף – לנישואי הבן התי **אברהם** עביג **סיגל** למשפחת ר' **עמרם לוטן**, חולון.

• למשפחת ר' **שמואל קורץ**, כפר חב"ד – לנישואי הבן התי **יעקב יוסף** עביג **דבורה לאה** למשפחת הרב **יצחק יהודה ירוסלבסקי**, מוזכר בייס חב"ד רבני חב"ד; ומרא דאתרא נחלת הר חב"ד; ולזקניהם מרת חנה פרנקל (קורץ), ירושלים; משפחת ר' מנחם מענדל רסקין, כפר חב"ד; מרת חיה אסתר ירוסלבסקי, בני ברק; מרת איטא קיילא רוזנברג, לוד.

• למשפחת ר' **זכריה מנחם שטיינמעץ**, קראון הייטס – לנישואי הבן התי **אברהם שמואל בנימין** עביג **זעלדא רחל** למשפחת ר' **שלמה זלמן סיראטא**, מוריסטון, ניו ג'רסי; ולזקניהם משפחת ר' שלמה יחיאל מיכל שטיינמעץ; מרת חנה רוויצקי; משפחת ר' זאב סירוטה.

מהנעשה והנשמע

רבבת ילדים במעמד מרגש

שהלחין לכבוד האירוע. במרכז הכנס עמדה הענקת ה"מתנות" של הילדים לרבי בדמות למעלה מתשע עשרה אלף כינוסי 'הקהל' שארגנו ויארגנו הילדים עצמם במהלך שנת ה'הקהל'. על מסכי הווידאו נראו בזה אחר זה שמות המוסדות ומספר הכינוסים שנתנו כאשר השיא היה 2000! כינוסים על ידי תלמוד תורה מגדל העמק.

מלך המשיח, אמירת י"ב הפסוקים והכרזת "יחי אדוננו". את האירוע הנחה הרב **נפתלי רוט** שאמר עם תינוקות של בית רבן פרק כ' בתהלים לשמירה על עם ישראל בכל מקום שהם ולהחזרת החייל החטוף גלעד שליט.

נשא דברים במהלך הכנס: הרב **מנחם מענדל גלובבסקי** – סגן מזכיר בית דין רבני חב"ד בארה"ק, הרב **ישראל בוטמן** – מנהל הרשת, והרב **שמעון לזרוב** ששר שיר

זה כבר הפך למסורת: ביום שלישי ערב היום הגדול, יו"ד שבט, התכנסו אלפי ילדי בתי הספר של חב"ד מכל רחבי הארץ, באירוע מרשים שמארגנת רשת אהלי יוסף יצחק באולם יד אליהו בתל אביב. כלי התקשורת השונים סקרו את האירוע תחת הכותרת: "בחב"ד חגגו את הכתרת הנשיא – הרבי מליובאוויטש".

הכנס נפתח באמירת פרקו של הרבי

בשורת הגאולה ב־10 שפות

לכבוד יי-יא שבט – יום קבלת הנשיאות של הרבי מלך המשיח החליטו התמימים הלומדים בבית חיינו – 770, לצאת בשיירת רכבים מעוטרים ומלווים במוזיקה, בשיירה לקבלת פני משיח צדקנו.

שלטי ענק חוברו לצדי היטנקים ששכרו, ועליהם נכתב בעשר שפות שונות "משיח כבר כאן". התמימים נסעו ברחובות ניו-יורק, והגיעו לרובע מנהטן השוקק מבקרים ומקומיים הדוברים מגוון שפות, שנחשפו לבשורת הגאולה.

התמימים הניחו, תפילין, חילקו עלונים ויצאו בריקוד של שמחה עם העוברים והשבים.

כולל החסידות ברמת

שלמה: "יום שישי שעתיים כי טוב"

תחת הסיסמא "יום שישי – שעתיים כי טוב", נפתח לפני שבועות מספר כולל ללימוד חסידות, לעילוי נשמת הקדושים הרה"ח הרב גבריאל נח הולצברג ורעייתו רבקה הי"ד. מדי שבוע מתקבצים

משיחי מבקשים משיח

נציג המורים, הגב' ר. ברדוגו – "עטרת חיה" בני ברק נציגת המורות. הנעימו את הערב: הזמר ר' נמואל הרוש, האורגניסט ר' יוסף חיים משה וילדי מקהלת "אהלי מנחם" מביתר עילית. מאחורי הכינוס עמד צוות המתנדבים המסור: ר' נועם רוט, ר' מנדי כהן, ר' לוי אדרעי, ר' מנחם לאטר, ר' אבי פרלשטיין, ר' ישראל בלויא, הת' שאולי גולדברג, הת' יוסף יצחק וייספיט, הת' יוסי כהן, הת' שניאור רבינוביץ', הת' יוסי בלשניקוב.

תלמידי תלמוד תורה "אהלי מנחם" בביתר עילית, הציגו בפני אלפי הילדים "מחזמר הקהל" שהמחיש את "מעמד הקהל" בבית המקדש בהשתתפות הכהן הגדול ומלך ישראל. על הפקת ה"מחזמר" ניצח ביד רמה המנהל הרב מנדי כהן.

במהלך הכינוס, הוגרלו כרטיסי טיסה לרבי בין המשתתפים. הזוכים המאושרים היו: הת' לוי יצחק איצקוביץ – תלמוד תורה "אור מנחם" צפת, נציג הבנים. ז. דדון – "עטרת חיה" בני ברק, נציגת הבנות. הרב יוסי מרקוביץ – צפת,

להט של אמונה וציפיה

לרגל יום קבלת הנשיאות הזמין מטה משיח את הרב שלום דובער קלמנסון לסבב התוועדויות והרצאות בארץ הקודש • דיווחים ושביבים מהתוועדויות המרוממות שהציתו את אש האמונה ברחבי הארץ

שליח הרבי – הרב שלום בער קלמנסון

לכבוד הימים הבהירים יי – ייא שבט החליטו בהנהלת מטה משיח בארץ הקודש להביא את הרב שלום בער קלמנסון, שליח הרבי מלך המשיח לדרום אוהיו שבארה"ב, הידוע כבעל פה מפיק מרגליות, לסבב התוועדויות ושיעורים ברחבי הארץ.

הרב קלמנסון השתתף תחילה, כאורח הכבוד בשבת שכולה משיח שהתקיימה בעיר טבריה. לאחר מכן נשאר לשבועיים גדושים בהתוועדויות ושיעורים, בכל רחבי ארץ הקודש.

בשפתו העשירה, הקולחת והברורה, קרא הרב לשומעים להתחזק בהתקשרות לנשיא הדור, וחיזק את האמונה הטהורה בהתגלותו

מבזקים

רעננה

ירושלים

רחובות

קהילת חב"ד בקרית שמואל

תושבי השכונה אשר אינם נמנים על אג"ש, ללימוד מעמיק ומקיף של לימוד החסידות, על ידי הרב **דניאל אדרי**.

אג"ש בקהילת רמת שלמה, בהנהגתו של רב הקהילה הרה"ח הרב **יוסף יצחק הבלין** רואים חשיבות ממדרגה ראשונה בהפצת המעיינות בשכונה באמצעות לימוד החסידות.

נקודת האור ה'15 בהודו

בית חב"ד ווטה קנאל שבדרום הודו החליט להרחיב את פעילותו לכבוד י"א בשבט. בשבת פרשת בשלח, יצאו התמימים השלוחים **שניאור פוגטש ושניאור מיינדצ'יק** לעיירה הקרובה מונאר, בעוד השליח הרב **יוסף יצחק פרידמן** נשאר במקום לנהל את השבת.

מונאר, היא עיירת נופש במדינת קרלה שבדרום הודו, השוכנת בגובה של 1500 מטר, מוקפת מטעי תה ונופים

המיידיית של הרבי מלך המשיח ובחיי הנצחיים.

ההתוועדויות לוו בסיפורים ופתגמים, שהמחישו את המדובר. בין היתר סיפר הרב על רבי **יצחק חי טייב** מתוניס שחי בתקופת אדמו"ר הצמח צדק.

לאחר שהסתלק נכתב על מצבתו "פ.נ. ר' חי טייב, מת בתאריך ט"ז אייר". באורח פלא, התנפצה המצבה שוב ושוב, ובני הקהילה המודאגים החליטו לצום על כך. אז התגלה הרב בחלום לבונה המצבה, ודרש ממנו למחוק את המילה "מת" מהמצבה שכן תואר זה אינו מתאים. האומן הוסיף לפני המילה 'מת' את המילה 'לא' ומאז מכונה רבי יצחק חי בפי יהודי תוניס בשם "רבי חי טייב לא מת".

לאחר שהסביר, שאין חידוש בכך שצדיקים חיים לעולם, הדגיש הרב את מעלת המלך המשיח, שאצלו לא שייך כלל עניין של הסתלקות ח"ו (במיוחד על פי דבריו הקדושים שבכך מתבטא החידוש של דורנו על פני כל הדורות שעברו). בהמשך דבריו, הביא הרב קלמנסון, מראי מקומות על נצחיות חיי הצדיקים בכלל, ובמיוחד אצל מלך המשיח, כידוע הפירוש על הפסוק "חיים שאל ממך נתת לו אורך ימים עולם ועד" – שמדבר על מלך המשיח.

באלון מורה, נערכה עם הרב קלמנסון התוועדות הודיה על הנס שארע לבנו של השליח הרב **יהודה רובין**, שניצל בנס מופלא מהמלחמה בעזה.

להתוועדות הגיעו יהודים רבים מכל ישובי הסביבה, ולחלקם היה זה המפגש הראשון עם פעילות בית חב"ד ועם האמונה המבוססת, בבשורת הגאולה והגואל.

מספר הרב רובין:

"אחד ממכרי, מעולם לא הסכים להשתתף בפעילות בית חב"ד. היו לו דעות ברורות על חב"ד ולא דווקא לחיוב..."

בהתוועדות שערכנו לרגל הצלת הבן, הוא חרג מהרגלו והגיע אלינו. במשך כל התוועדות, הוא האזין בעניין לדברים הסדורים והרהוטים שנשא הרב קלמנסון. לאחר ההתוועדות הוא ניגש ואמר לי: התרשמתי מאוד מהדברים, זו הפעם הראשונה שאני שומע משנה סדורה וברורה על אמונתכם, מלווה במקורות תורניים איתנים.

אדם מן הצד, לא יבין את התרגשותי, אבל אני שהכרתי את האיש, יודע שבהתוועדות זו התחולל בליבו מהפך של ממש. רואים במוחש, שכאשר אומרים בבירור את דברי הרבי בנושא

מבזקים

ירוקים וסלעיים. הבחורים עשו את השבת עם כחמישים מטיילים ישראליים, והספיקו לפעול עוד ביום שישי במבצע תפילין ושיעורי תורה. נקודת אור נוספת מוארת באורו של הרבי מלך המשיח.

קמפיין בחירות: העם רוצה משיח

לרגל י" שבט, העלתה עמותת "נבואת הגאולה" קמפיין אינטרנט נרחב שנועד לפרסם את בשורת הגאולה והגואל באתרי החדשות המרכזיים בארץ הקודש. הקמפיין שהופק על ידי אנשי מקצוע בתחום השיווק, מכוון לתקופת הבחירות, כאשר העם כבר סולד מהבטחות השווא של המנהיגים השונים, ויותר מכל ידבר אליו המסר: העם רוצה משיח, כי מנהיג אמיתי יש אחד.

הרב **יצחק מרנץ** מכפר חב"ד מעמותת "נבואת הגאולה", מספר שעד כה נספרו למעלה מ-7,000 פניות לאתר אגרות קודש, בעקבות הפרסומת. מדובר במספר שיא של יהודים, שכתבו לרבי מלך המשיח, והתקשרו ביאילנא דחי"י. הרב מרנץ מבקשת את עזרת הציבור, להמשיך את הפרסום.

לוד

לשמוע הרצאה נוספת. כמו כן התקיימו התוועדויות בכל רחבי הארץ. בשכונת קטמון שבירושלים בהשתתפות מאות חסידים ומקורבים, וכן התוועדות מיוחדת לדוברות אנגלית ביהיכל מנחם בעיר.

ברעננה ארגן הרב **משה כהן**, התוועדות עם הרב קלמנסון והרב **זלמן לנדא** בהשתתפות רבים מתושבי העיר.

ברחובות התוועד הרב עם תלמידי כולל "אור יעקב – אור זרוע", במהלך כינוס 'הקהל' בניצוחו של הרב **מאיר אהרון**.

בכפר חב"ד השתתף הרב בסעודת הודיה שקיימו קבוצת חיילים שבאו להודות על הניסים בבית אגו"ח 770.

בקריית שמואל, נערכה עם הרב קלמנסון התוועדות ששולבה בהתוועדות יום הולדת לרב הקהילה הרב **יגאל פיזם** והרשימה עוד ארוכה מטבריה שבצפון ועד באר שבע שבדרום...

משתתפי השיעורים וההתוועדויות נותרו עם רושם עז בעקבות דבריו של הרב קלמנסון, שהצליח להעמידם על דבריו הקדושים של הרבי מלך המשיח שליט"א, בשפה ברורה ובאופן שהתקבל על דעתם. הדברים גרמו לקהל השומעים הרחב, להתעורר ולצאת מגדרם והרגלם ובחזוק האמונה בצפייה להתגלותו של הרבי מלך המשיח מיד נאו.

באר-שבע

הגאולה, הם מתקבלים".

בהתוועדות לנשים שהתקיימה בירושלים, קמה אחת מהמשתתפות, המנהלת בית חסידי לתפארת וסיפרה להפתעת כולם, שהתקרבותה לחב"ד החלה לפני 20 שנה, בקעמפ שארגן הרב קלמנסון.

הרב קלמנסון נזכר שהיתה זו שנת תשמ"ט, השנה הראשונה לקיומו של הקעמפ, וההכנות ותכנון הקעמפ, לוו בקשיים רבים.

הוא סיפר כיצד כתב לרבי שליט"א, על כך שהוא חושב לערוך את הקעמפ רק בשנה הבאה, אך הרבי ענה לו, שכבר זמן רב חסר קעמפ יהודי, וכדאי לארגן אותו כבר בשנה זו. את התוצאות מהציות לדברי הרבי, זכה הרב קלמנסון לראות באותה התוועדות 20 שנה לאחר מכן.

ב-770 בכפר חב"ד נערכה התוועדות מיוחדת עד לשעה חמש וחצי לפנות בוקר. רבים מתושבי כפר חב"ד, נהנו מההתוועדות המיוחדת, שליבתה ועררה ביתר שאת את הצפייה לגאולה בדורנו, בהתגלות הרבי מלך המשיח תיכף ומיד. גם במכללת בית רבקה בכפר חב"ד, התקיימה הרצאה מיוחדת שנמשכה כ-3 שעות. התלמידות שהופתעו למשמע המקורות והיסודות בענייני משיח וגאולה, האזינו בהתלהבות, וביקשו

ירושלים: 130 איש ב'התקשרות'

ביום חמישי בערב, נתן הרב **ניר מנוסי** את ירית הפתיחה, כשפרס בפני הקהל את המושגים הבסיסיים במבנה הנפש על פי הקבלה. לאחר ארוחת ערב, השחקן **תומר רטהוז** מעלה על פני הכל חיך רחב, בהצגתו "מעשה שהיה" סיפורים על הבעל שם טוב. בהמשך הערב התוועד עם הגברים הרב **זלמן נוטיק** ובמקביל חוו הנשים סדנא והתוועדות עוצמתית עם **גב'**

130 איש גדשו בשבת פרשת בשלח את בית הארחה "בית וגן" בירושלים, בסמינר של ארגון "התקשרות – חוויה יהודית רוחנית".

את הסמינר גדשו בצבעוניות יהודים מכל הסוגים. אורת הקדושה הירושלמית, והנוף המדהים, הכניסו את המשתתפים לשלווה פנימית ופתחו את הלב לנושא הסמינר: "עכשיו הזמן להתחדש".

מבזקים

משנות הלימודים. הרב **צבי גרינוולד** הרצה בפני הבוגרים בענייני דיומאו ובהמשך צפה הקהל במראות קודש מהרבי מלך המשיח, ומבית הספר. בין הבוגרים נערכו הגרלות וחולקה תשורה – ספרון "קריאת שמע של המיטה". את המפגש ארגן כמיטב המסורת האיש המסור הרב **משה אדרעי**.

הניגון החב"די מגיע לקהל הרחב

ר' **נאור כרמי**, אברך חב"די משיבת ידעת' ברחובות וחבר ב"תזמורת העממית", הוא האיש העומד מאחורי סדרה של שלושה ערבי ניגון חסידיים שהתקיימו בשבועות האחרונים בבית אבי חי בירושלים.

תחת הכותרת "העולם הקסום של הניגון החסידי", האזינו מאות לניגונים חסידיים, שנוגנו על ידי נגן הקלרינט הפנומנאלי **חיליק פרנק**.

מאמצים יולדות בגן האיציטרובל

בבר גורמה עשיר ובהמשך תוגש גם סעודת 'מלווה מלכה' חגיגית. בתוכנית מופע מולטימדיה מיוחד, סיפור עם **נועה ירון-דיין**, שחקנית, אשת תקשורת וכותבת רב המכר 'מקימי', כיום בעלת תשובה ואם לשישה ילדים כ"י. הקטע האומנותי יוגש על ידי עם **להקת 'הלל'**, 15 נשים ומוסיקאיות יוצרות, אימהות למשפחות ברוכות ילדים, שחברו ללהקה שונה ומיוחדת. את הערב תנחה הבימאית והסופרת, הגב' **מלכה תגר** מירושלים.

מומלץ לאמץ יולדת מראש, מה שיקנה כרטיס כניסה **חינם** לערב החגיגי. מחיר כניסה לנרשמות עד ר"ח אדר 150 ₪ (לאחר מכן 175 ₪). לחברות מועדון 'נשי' 120 ₪. למאמצות יולדת שהן חברות מועדון 'נשי', הטבה נוספת: זכאות לשליחת יולדת נוספת מטעמן להחלמה. הרשמה ואימוץ יולדות יתאפשרו בטלפונים: 03 9606142, 08 6884819 או במייל: shifrapua@mehadrin.net.

במוצאי שבת קודש פרשת תרומה, ד' באדר, תתקייס קהילת הנשים החב"דית לטובת היולדות, וביחד עם 'הקרן הארצית ליולדות' תאפשר לעוד מאות יולדות לנוח גם אחרי הלידה הבאה בבית החלמה.

ב'קרן הארצית ליולדות' שעל יד ארגון נשי ובנות חב"ד מאמינים, שלעמוד לצד יולדת לאחר הלידה, זה קודם כל לתת לה מנוחה. מנוחה אמיתית, מנוחה שיש בה שלוה. מנוחה ללא בישולים, מנוחה ללא כביסות, מנוחה מהטיפול בתינוק בלילות. לכן מממנת הקרן החלמה ל-700 יולדות בשנה בבית החלמה. 'הקרן הארצית ליולדות' מזמינה את נשי חב"ד לעמוד לצידה בעמידה לצד היולדת, לטובת הקהילה כולה, בערב חגיגי ויוקרתי.

הערב יתקיים בגן האיציטרובל הממוקם בצומת גלילות, אזור נגיש ונוח לבאות מצפון מרכז ואפילו דרום. הערב יפתח בשעה 20:15.

קראון הייטס: מאות הורי הדר "אור מנחם" בהתועדות הקהל ליו"ד שבת

אירוע 'הקהל' מיוחד במינו התקיים בליל י" שבט, בשכונת קראון הייטס. מאות הורים ותלמידי חידר 'אור מנחם' בשכונה, התאספו להתועדות מיוחדת עם צוות התלמוד תורה וההנהלה הרוחנית של המוסד – הרב **יצחק שפרינגר**, הרב **רפאל וילישאנסקי** והרב **שלום בער ליפסקר**.

את האירוע כיבד בנוכחות המזכיר הרב **שלום מענדל סימפסאון**, שנשא דברים מרגשים בענייני דיומא – תוך שהוא משלב את דבריו עם חשיבות נושא החינוך.

המרא דאתרא של השכונה הרב **אהרן יעקב שוויי** – כיבד אף הוא את האירוע, ונשא דברים על מעלת החינוך החסידי הטהור וההתעסקות

בחינוך ילדי ישראל.

בדבר מלכות פתח מנהל החידר הרב **יהודה לוי**. נציג ההורים הרב **אהרן גינבורג**, הביא את דבר ההורים וההנהלה והודה למחנכים על מסירותם בעבודת הקודש.

את האירוע הנחה המחנך של כיתה ז' הרב **ישראל גרינברג**.

תורמים 'לקרן הארצית ליולדת' ושולחים את היולדת להחלמה

אמא/אבא/אמא/אבא

במוצאי שבת קודש פרשת תרומה
ד' באדר תשס"ט (28 בפברואר 2009), בשעה 20:15
בגן האיצטרובל בצומת גלילות

בר גורמה עשיר
סעודת 'מלווה מלכה' חגיגית

אות הפתיחה מופע מולטימדיה

סיפור נועה ירון - דיין
שחקנית, אשת תקשורת וכותבת רב המכר 'מקימי',
כיום בעלת תשובה ואם לשישה ילדים.

אומנות להקת 'הלל'
נשים ומוסיקאיות יוצרות,
אימהות למשפחות ברוכות ילדים. מופע שונה ומיוחד.

מנחה מלכה תגר
בימאית יוצרת וסופרת.

למאמצת יולדת מראש
בתרומה ע"ס 480 ₪
הכניסה ללא תשלום ומתנה באירוע

הרשמה ואימוץ יולדות: 08-6884819, 03-9606142
או במייל: shifrapua@mehadrin.net
מחיר כניסה לנרשמות עד ר"ח אדר 150 ₪. לחברות מועדון 'נשי' 120 ₪.

נשי ובנות חב"ד
להיות לצידיך זו השליחות שלנו

אמא/אבא/אמא/אבא

בעל עסק אל תפספס!!

בית-משיח מפיק לראשונה בעולם החב"ד'י מגזין פרסומי לחתנים וכלות, המגזין יכול מידע ופרסומות בתחומי העניין הרלוונטיים: אולמות, קייטרינג, תזמורת ועוד. כמו כן, מוצרי צריכה הנרכשים בהזדמנות זו: ביגוד, מוצרי חשמל, תכשיטים, מתנות, כלי בית ועוד.

המגזין יאפשר לך להגיע לקהל היעד הספציפי,
ולהציע לו מבצעים מותאמים ואטרקטיביים.

לפרטים מענדי: 050-4770334
E-mail: bmmmb770@gmail.com

יו"ד שבט: אלפי תמימים ואנ"ש בהתוועדות הקהל המרכזית בבית חיינו

כאלפיים מאנ"ש והתמימים השתתפו בלילה שבין יו"ד לי"א שבט בהתוועדות המרכזית שנערכה בבית חיינו - 770, ליד שולחנות ערוכים, בארגון גבאי בית הכנסת ובהשתפותם של עשרות רבנים ומשפיעים אורחים, שרבים מהם הגיעו עם ישיבותיהם לחצרות קדשינו לכבוד היום הגדול והקדוש י' שבט

מטרת ההתוועדות. את ההתוועדות פותח הרב **יוסף יצחק פלטיאל**, משפיע בישיבת "חובבי תורה". הרב פלטיאל שידוע בכשרון הסברת החסידות שלו, פותח בהקדמה היסטורית קצרה על הסדר אותו קבע הרבי בלימוד מאמרי באתי לגני, ואחר כך הוא חוזר בטוב טעם על המאמר "באתי לגני" של השנה – המאמר שנאמר בשנת תשכ"ט, והוגה בתשמ"ט, תוך כדי שהוא מתעכב על העובדה שכל אחד ואחד מאיתנו יכול וצריך ללמוד ממאמר זה הוראות בעבודת ה'. "מדת הנצח", "ביבוז האוצרות", "דווקא

טעלשעווסקי, לקרוא עם הקהל העצום את הפרק של הרבי. הרב טעלשעווסקי כהרגלו, מנגן עם הציבור את כל הקאפיטל פסוק בפסוק כשהוא משלב את כל ניגוני הרבי. טבעי איפוא, שכשהוא מסיים עם הכרזת הקי"יחי אדוננו" מתחילה התזמורת לנגן "צמאה לך נפשי", הניגון הראשון אותו לימד אותנו הרבי מלך המשיח, והתמימים מנגנים בדבקות.

"זו אינה סתם התוועדות, ואפילו לא סתם 'הקהל'. מתאחדים פה תמימים מכל רחבי העולם בתביעה ודרישה – רצוננו לראות את מלכנו!", מגדיר המנחה את

כ בר בעת תחילת ההתוועדות, שהוקדמה לראשונה לשעה שבע, היה האולם הגדול מלא מפה לפה בתמימים שרבים מהם השתתפו בסדר המיוחד ללימוד באתי לגני שאורגן על ידי הנהלות הישיבות דשכונת קראון הייטס. אנ"ש שהצטרפו בהמשך רק הגדילו יותר ויותר את הכמות העצומה של המשתתפים.

מיד אחרי תפילת מעריב במנין הרבי מלך המשיח תפס המנחה, הרב **דוד כהנוב**, משפיע במתיבתא אהלי תורה, את המיקרופון והזמין את הרב **משה**

הרה"ח ר' שלום בער גרונו

הרה"ג הרב אהרן יעקב שווי

הרה"ג הרב אברהם אזאבא

הרה"ח ר' יוסף יצחק פלטיאל

הרה"ח ר' יצחק אייזיק לנדא

הרה"ח ר' דוד כהנוב

השירה בוקעת ועולה. בוקעת ממעמקי הלב ועולה עד לשמים. "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד... יחי, יחי, יחי!"

באווירה רגועה יותר, בעוד התמימים מנגנים יחדיו את ניגון "אנעים זמירותי", מפעיל הרב **ראובן בלאו**, מנהל מערכת 770 לייב, את הוידאו המיוחד שהובטח להערב. בוידאו המיוחד נראים מראות קודש מכ"ק אד"ש מה"מ השייכים ליום זה – סיום ספר התורה של משיח ב"י שבט תש"ל, השיחה אותה אמר הרבי ב"י שבט תשנ"ב, ואי אפשר לסיים בלי הוידאו האחרון אותו יש לנו מהרבי ל"י שבט – שירת היחי שזכתה לעידוד מול מיליוני צופים על מסכי הטלוויזיה. "אין זו הכתרה" אמר באותו מעמד היסטורי הרב שניאור זלמן גורארי, "מלך המשיח הוכתר כבר מזמן", וזו בדיוק ההרגשה כשרואים את הקטע הזה בהמשך לקטעים הקודמים.

אפילו הנאומים הקבועים של ההתוועדות הגדולות ב-770 היו הפעם ברוח שונה. הרב **אברהם אזאבא**, מד"א

האווירה באולם הגדול מזכירה את שמחת תורה, אולי בגלל זה נשמע ברקע ניגון הקפות ושוב התמימים ואפילו כמה מאנ"ש שכבר הספיקו להצטרף רוקדים על השולחנות, מראה שעוד יחזור על עצמו פעמים רבות במשך ההתוועדות. המנחה, מתקשה לעצור את השמחה, אפילו שבפיו בשורות טובות אותם הוא רוצה לדווח לתלמידי התמימים – הנואם הבא הולך להיות הרב **גרשון אבצן**, ראש ישיבת ליובאוויטש סינסינטי.

הרב אבצן מעורר על נקודה עצמית אצל חסיד - 770. הוא מספר את הסיפור הידוע על החייל שהשתכר ובדרך חזרה לבסיס נפל, אבל עם הפנים לכיון הבסיס. "אסור לנו לשכוח איפה הבסיס שלנו. הבית הטבעי של תמים הוא 770!"

למרות שזה כבר חוזר על עצמו, אי אפשר להתעלם מהריקודים ששבו ונראו ב-770 בניגון הבא והסיבה – הניגון. "יחי אדוננו", השירה אותה עודד הרבי מול כול באי עולם ב"י שבט, לפני שש עשרה שנה.

על ידי אתכפיא", המושגים שכולנו הספקנו להכיר, הופכים להיות בהירים יותר בזכות הרב פלטיאל.

האווירה המחשמלת באולם מתחילה לתת את אותותיה כשהתזמורת מתחילה "אתה בחרתנו מכל העמים". "א ביסל פירוש המילות", צועק המנחה במיקרופון ואחרי רגעים לא ארוכים כבר כל 770 על השולחנות – "ושמך הגדול, הגדול והקדוש עלינו קראת!".

מרצה אורח מיוחד שנמצא בקראון הייטס נקרא לבימה – הלא הוא הרב **שלום בער גרונו**, משפיע ושליח ביוהנסבורג שבדרום אפריקה. הוא פותח את דבריו כשהוא מסביר למה לדעתו ישנה אוירה מיוחדת באולם – התמימים. מכאן הוא מקשר את "י שבט במיוחד לתמימים, ואחר כך מרחיב בדבר שטות דקליפה ושטות דקדושה בימינו – הגישה של הרבי לאמריקה המודרנית – הטנקים וכו', והעובדה שמי שיכול לפעול בזה היא התמימים.

וחבר הבד"ץ דשכונת קראון הייטס, מעורר את הקהל על אתהפכא גם בעבודת התפילה בשבתות. "כשהרביים מדברים על תפילה באריכות, הכוונה היא תפילה באריכות, ולא באיחור. למי שלא אוהב בדרגה של להתפלל בעבודה באריכות, אין שום היתר להתפלל אחרי חצות או מחוץ למנין. אם מישהו חושב שהוא בדרגה הזאת, שישאל משפיע". את דבריו מתבל הרב, כהרגלו, ב'ווארט'ים מעניינים.

ריקודים סוערים בסיום ההתוועדות

המנחה מעיז ומבקש מהרב **אהרן יעקב שווי**, מד"א וחבר הבד"ץ דשכונת קראון הייטס, לספר משהו שהוא מעולם לא סיפר. כנראה, שהבקשה נענתה, והרב שווי מספר בדמעות על אחת היחידויות להם זכה להיכנס ביחד עם תלמידיו ממונטריאול, ובה דיבר הרבי עם הילדים על המדרש המפורסם על הפסוק "זה קלי ואנוהו" – הם הכירוהו תחילה. המדרש מספר שהיו אלו הילדים שהקדוש ברוך הוא הציל בנס מגזירת פרעה, והם הכירו ראשונים את

התוועדויות רבות בסיום ההתוועדות הרשמית

הקדוש ברוך הוא. הרבי אמר לילדים שהם השלוחים של הקדוש ברוך הוא לפרסם אצל הוריהם וחבריהם את ענין ההשגחה פרטית. בהמשך מעורר הרב את הקהל על ההתקשרות והביטול לנשיא הדור במחשבה דיבור ומעשה, בהקשר עם "שבת.

על רקע הניגון 'שאמיל' עולה לבמה הרב **חיים יצחק אייזיק לנדא** משפיע בישיבת חסידי חב"ד ליובאוויטש צפת, מדבר בחום האופייני לו על "נזכרים ונעשים" – "הלילה נפעל שוב הענין של קבלת המלוכה של הרבי, אבל על ידי ההכנה שלנו, על ידי ה'נזכרים' שלנו. בהתוועדות של השנה יש שינוי אחד מהתוועדות של כל שנה – הקהל. הנקודה של הקהל היא שמצוות צריכות כוונה. ממילא צריך להזכיר שוב ושוב – זו התוועדות י"א שבת של שנת הקהל".

מרצה מיוחד נואם גם בשביל דוברי העברית שבקהל – הרב **חיים ששון**, שמפליא במעלת היום – היום בו זכו כל

– ברוך המחזיר עבודה לבעליה שכל המוסדות סיני היכל מנחם וכי-טוב נפדו בשלימותם והוחזרו לידי הרבי בשלימותם. ועל זה צריך להגיד בשם ומלכות, להגיד תודה לרבי על הדין נצח, להגיד

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה!"

הבחורים לא היו צריכים יותר מכך. שירת "דין נצח" אדירה פורצת מהקהל העצום, המכיר, יודע וכואב את השתלשלות האירועים. והנה, בתוך רגעים ספורים מעגל ענק של רוקדים מקיף את הזאל הגדול בהמנון של צרפת, ההמנון שהפך להיות ההמנון של חסידי הרבי בצרפת: "האדרת והאמונה לחי עולמים".

רק אחרי דקות ארוכות התפזר המעגל ועשרות רבות של התוועדויות קטנות מלאו את בית חיינו עד אור הבוקר.

בין המתוועדים: הרב **שלום**

דובער מוצ'קין שליח כ"ק

אד"ש מה"מ ומנהל צא"ח בקנדה, הרב **יוסף צבי צירקוס** ר"מ בתורת אמת, הרב **נחמן שפירא** משפיע ראשי בישיבת אהלי תורה זאל וחבר הועד להפצת שיחות, הרב **שניאור זלמן ווילשאנסקי** רב קהילת חב"ד וראש ישיבת תות"ל מוריסטאון, הרב **שלום דובער שפירא** ראש כולל אברכים מרכז מנהטן, הרב **יהודה לוי** מנהל חדר אור מנחם, הרב **יוסף יצחק פעוונזנער** מנהל מוסדות חב"ד בפריז, הרב **שלום חריטונוב** משפיע באהלי תורה זאל, הרב **פנחס קארף** משפיע ראשי במתיבתא אהלי תורה, הרב **יעקב שפריצער** מנכ"ל קעמפ חיילי המלך, הרב **נועם וואגנער** ראש ישיבת חב"ד ביוהנסבורג, הרב **גרשון אבצן** ראש ישיבת חב"ד בסינסניטי, החסיד הישיש הרב **מנחם מענדל מרוזוב**, הרב **שלום דובער בוימגרטן** מנהל מוזיאון הילדים של צבאות ה', הרב **משה כצמן** שליח כ"ק אד"ש מה"מ בסטייטן איילנד, הרב **אברהם קוזלינער**, הרב **לייבל מוצ'קין**, הרב **מרדכי חן**, הרב **אהרן לייב רסקין**.

הדורות כולם לגילוי של מלך המשיח כנשיא הדור.

המנחה מודיע על סיום ההתוועדות הרשמית – מיד אחרי הוידאו מסיום התוועדות "שבת עם הרבי מלך המשיח. "עד מתי", "ארבע בבות", "נייעט נייעט ניקאווא". לניגונים האלה יש טעם אחר לגמרי כששרים אותם ב-770 ודמותו הקדושה של הרבי נראית על המרקע.

תם, אך לא נשלם. ההפתעה הגדולה של הערב עדיין לפנינו.

הבחורים כבר מתחילים להתוועד, כאשר המנחה חוזר אל המיקרופון: תמשיכו להתוועד, הרב **יוסף יצחק פעוונזנער** רוצה לומר משהו – בדיוק דקה תוך כדי שאתם מתוועדים.

הרב פעוונזנער עולה למיקרופון רק לדקה, דקה שהופכת להיות הדקה המרגשת ביותר של ההתוועדות: "יש לנו רק דקה אחת. להגיד לרבי פה בד' אמות של הרבי ב-770 מאיפה שכל העניינים באים ונמשכים. להחזיר לרבי לבעלותו השלמה

Keter
Van Service
 Reasonable Prices

JFK קנדי \$37
 LGA לה-גרדיה
 NEWARK נוארק \$70+
 Airport pickup אפשרות איסוף משדה התעופה

כתור
 שרותי הסעות
 במחירים מוזלים

718-644-4444

חסידים איין סוכן ביטוח!

דובי מקובי צקי
סוכן הביטוח של אנ"ש

- ביטוח חיים (גם ללא הצהרת כריאות)
- ביטוח כריאות
- ביטוח משכאנתא
- תכנית חיסכון
- קרן פנסיה

052-2732020
054-6696194

יעל קיטנת נשים

כ"א-כ"ד בשבט 15-18 בפברואר - 3 לילות

- פנסיון מלא
- הרצאות
- סדנאות
- רפלקסולוגיה
- טיול כולל שיט
- נסיעה לים המלח
- בריכה-סאונה-חדר כושר
- תוכניות ברמה גבוהה

בהשגחת הר"ג ר' אברהם צבי הכהן שליט"א וכל המוצרים בר"ץ ירושלים

02-5833440 057-3140150
 מחכה לראותכן יאל

קדמי ביטוחים

בהנחלת לחי קצווי מאנ"ש

- ביטוח רכב - חובה - צד ג - מקיף ■ ביטוח דירה - משכנתא - תכולה
- ביטוח - מוצרי חשמל לבית ■ ביטוח - כל ענפי העסקים
- ביטוח - חיים ופנסיה - ■ ביטוח - אובדן כושר עבודה

טלפון רב קווי 03-5017702

במתנה

לבאת הישק

העלון
לילדי אנ"ש

ערש"ק פרשת יתרו
י"ט שבט ה'תשס"ט
שנת הקהל

182

חיים עם הזמן

תנועת הנוער
'צבאות השם' ארה"ק

2 ברכה אחרונה

שעת סיפור

4 שינויים מרחיקי לכת

סיפור בהמשכים

9 הבמה שלנו

חיילים בהפסקה

אחד. "יש לי שלמונים", סדר מנדי את כרטיסי האותיות בצורה ישרה. "קנוניה", הציג שניאור את המלה שהרכיב. מלים רבות הרכיבו מנדי ושניאור במהלך המשחק, רק חיים הקטן עוד לא הציג ולו מלה אחת. הוא המשיך לצבר בסבלנות את כרטיסי האותיות, מחזיק אותם צמוד לחזה.

הכרטיסים בקפה נגמרו. מנדי ושניאור נותרו עם כרטיסים בודדים שלא הצליחו להרכיב מהם מלה. "מה אתך חיים?" שאל מנדי, "יש לך איזו מלה סוף סוף?" חיים הנהן בחיוב. "בטח", הכריז בטון מנצח, "יש לי את המלה הכי ארפה. פי עשר משלכם..." מנדי גחך בבוז. חיים התעלם, וסדר את האותיות במשך דקה ארפה. המלה שהרכיב היתה באמת ארפה, ומוחדת במיניה:

פצטלחמואנגדשירובעתקסברזחלשמת הגחוך של מנדי הפך לצחוק מתגלגל. לאחר שנגע מהצחוק, הסביר לאחיו הקטן, שמלה צריכה להיות בעלת משמעות. אסף של אותיות ללא קשר, לא יכול להקרא מלה. "יש לך הרבה הרבה אותיות", סכם שניאור בפשטות, "אבל אין לך אפילו מלה אחת..."

אסף של אותיות לא קשורות לא יכול להפך למלה. גם אסף של המוני אנשים לא יכול להפך לאדם אחד. לכל אדם מחשבות משלו, לכל אדם רגשות שונים מרגשות זולתו. המוני אנשים הם בהחלט לא אדם

{ע"פ לקו"ש חכ"א ע' 100}

בְּרַכָּה אַחֲרוֹנָה...

מוֹגֵשׁ לְרַגֵּל כ"ב שֶׁבַט, יוֹם הַסְּתַלְקוֹתָהּ שֶׁל הַרְבֵּינִית תָּיָה מוֹשֶׁקָא אִשְׁתׁ הַרְבֵּי מוה"פ

היה זה ביום שני בערב, כ' בשבט תשמ"ח.

הרבי שהה ב-770 וקנים יחידות כללית לאורחים. באותה שעה הייתה הרבנית בבית. לפתע, חשה הרבנית חלשה וכבדות באברי גופה.

יאכלו ארוחת ערב, שהרי "הגיעו לאחר יום עבודה".

לבקשת הרבנית לא נתן היה לסרב... הרופאים ישבו וסעדו את לבם ולאחר מכן נערך דיון ממשך בין הרופאים כשהמסקנה הייתה: "מכרחים לקחת את הרבנית לבית הרפואה!"

הרבנית לא רצתה לצער את הרבי ולהפריע לו במהלך היחידות, ולכן בחרה לסבל בשקט ולא ספרה על כך לאיש.

אם זוהי ההחלטה, אין מנוס... אך לפני שמלאה אחר הוראת הרופאים ופנתה לעבר בית הרפואה, בקשה הרבנית מהרבי להכנס לחדרה. רגעים מספר שהו הרבי והרבנית בחדר ואחר יצאה הרבנית אל המכונית שהמתינה בחצר הבית, כשהרבי מלווה אותה בהכנסה אל המכונית.

איור: לאה

הרבנית נסעה בלויית העוזרת, ד"ר פלדמן, והנהג הרב גוראריה.

שתיקה מעיקה השתררה ברכב. איש איש שקוע במחשבותיו ותפלותיו. אולם הרבנית, בחביבותה המפרת מהרה להפיג את המתח. היא ספרה על חתן וכלה שעומדים להתחתן והתענינה על ההכנות לחתונה וכך החלה שיחה נעימה וקולחת, שהשכיחה מעט את המצב המדאיג.

מיד בצאתם לדרך, מהרו לעדכן על כך את הגב' שטרנברג, והיא, מהרה לעבר בית הרפואה להכין את השטח לקראת בואה של הרבנית, אשת המלך. היא נגשה אל סגל הרופאים והודיעה להם שבעוד דקות מספר עומדת להגיע אשה חשובה ויש להכין לה חדר מיוחד. צאלי - תרגע! תרגע!

מצבה של הרבנית לא הגדר כמקרה חרום, ולכן הכינו לה חדר במחלקה הרגילה ולא בטפול נמרץ.

השעות נקפו וחשך הלילה פסה את הארץ. תחושת הכבדות לא פסקה ולא היה מנוס מלהזמין רופא. בתוך זמן קצר הגיע ד"ר לבית הרבנית. הד"ר בדק ואמר: "חוששני ש הרבנית סובלת מאולקוס מדמם בקבתה. יש לקחת אותה מיידית לבית הרפואה".

כששמעה זאת הרבנית, סרבה למלא את ההוראה. כיון שכה הורה הרבי ליצר קשר מיד עם ר' שניאור זלמן גוראריה ולבקש ממנו לקרא לרופאים על מנת שיפסקו לרבנית שהיא מכרחת ללכת לבית הרפואה.

הרבנית ידעה, שלר' זלמן גוראריה יש שעור קבוע בכל יום לפנות בקה, ובעדיניותה ומחשבתה על השני, לא רצתה בשום אופן להפריע לו באמצע השעור. לכן, בקשה שימתינו ויצלצלו רק לאחר שהשעור יסתיים.

עוד באותו ערב הגיעו שלושה רופאים לבית הרבנית בלויית הרב גוראריה. הרבנית, למרות חלשתה, דאגה במסירות אין קץ, שהם

על גבי המטה ונסו להחיותה. אך הרבנית לקתה בְּדוּם לֵב וּמֵאֲמָצִי
ההחיאה לא נשארו פרי... נשמתה הטהורה נלקחה לגנוי מרומים.
היה זה אור לכ"ב שבט, דקות אחדות אחרי חצות הלילה.

פטירתה של הרבנית היתה ממש כפי שיחלה.

אביה, הרבי הרי"צ ספר שגם הרבנית רבקה והרבנית שטערנא
שרה בקשו כוס מים לפני פטירתם וכששמעה זאת הרבנית חיה
מושקא, היא הביעה משאלה גם להסתלק באפן כזה. ואכן, זכתה
לכה.

בכל משך שהות הרבנית בבית הרפואה, היה הרבי בקשר רציף
עם הרב גנובורג והתעדכן על ההתפתחות. משהחמיר המצב, הרבי
מסר הוראות לרופאים על תרופות ודרכי טפול שונים שיכולים
לסייע לרבנית, והרב גנובורג מהר להעבירם לרופאים. אולם, כאשר
נודעה הבשורה המרה, לא רצה לקחת על עצמו את התפקיד הקשה
כל כך, ולהודיע לרבי...

ד"ר פלדמן נאלץ לבצע לבשר את הבשורה הקשה לרבי, ומיד
הופצה השמועה בכל רחבי תבל וכל עם ישראל בכה את השרפה
אשר שרף ה'.

אמנם היה זה באישון ליל, אך 770 היה מלא מפה אל פה בחסידים
ובתמימים כואבים. הדמעות נשפכו כמים ופרקי תהלים נאמרו ביגון
עמק. וככל שהשעה התאחזה, התמלא 770, בעוד ועוד חסידים
שהגיעו מכל האזורים הקרובים ל770.

בשעה 12:00 בצעהרם נערכה הלוייה כשהמוני יהודים באים לחלק
כבוד אחרון לרבנית.

במשך השבעה, הגיעו מאות גדולי תורה ואישי צבור כדי לנחם
את הרבי. לאחד מהם אמר הרבי: "לפי דעתי, כל הערכה אינה
מספיקה לבטא את מעלתה. את מעלתה האמתית יודע רק הקדוש
ברוך הוא."

המכוננית נעצרה בפתח בית הרפואה. משיצאה הרבנית הושיבו
אותה מיד על כסא גלגלים והחלו להובילה אל החדר, שהיה ממקם
במרחק די גדול מן הפתח.

בתוך רגעים אחדים הגיעה הרבנית לפתח החדר. אולם, טרם
הספיקו לארגן את המקום, ועל כן הרבנית המתונה על הפסא לסיים
ההתארגנות בחדר.

בינתיים, הרבנית שוחחה בחיבנות עם הסובבים ובקשה מעוזרת
ביתה שתדאג להביא לה למחר בגדים וחפצים בסיסיים שנוצרכה
להם.

אחד הרופאים נגש אל הרבנית והחל לשאל אותה שאלות
בסיסיות ששואלים כל חולה. תוך כדי שיחתם, עצרה הרבנית את
שטף השאלות ובקשה להגיש לה כוס מים. גב' שטרנברג מהרה
להביא כוס מים. אך היא לא רצתה שהרבנית תחוש בה ותרגיש
שלא בנוח על שטרחה ובאה למרות שהיא אמא לילדים קטנים, ולכן
העבירה את הכוס לרב גנובורג ששהה שם, והלה הגיש את הכוס
לרבנית.

הרבנית קבלה את כוס המים. ברכה שהכל ושתתה קמעה. אחו,
פנתה אל ר' שלום גנובורג ואמרה: "שלום, כשם שהחיית אותי,
שתקדוש ברוך הוא יחיה אותך".

באותה שעה עמד הרופא והמתין. משסיימה לשתות, המשיך
בשאלותיו.

לפתע... פני הרבנית נעשו חורות. הרופא אחז בידה בבהלה ומדד
לחץ דם. הדם החל זורם במהירות גבוהה מאוד, המבשרת לא טוב...

"את אתנו?" שאל הרופא בחרדה גלויה. הרבנית השיבה בחיוב.

לאחר רגעים אחדים שוב החוירו פניה. הרופא שאל בשנית: "את
אתנו?" אולם הפעם, הרבנית לא השיבה... ראשה נשמט לאחור.

במהירות הבזק הכניסו הרופאים את הרבנית לחדר, הניחו אותה

ביום רביעי כ"ב שבט שנת ה'תשמ"ח נסתלקה הרבנית חיה מושקא, אשת
הרבי שליט"א - בתו של אדמו"ר הרי"צ. היא נקראה על שם אשת אדמו"ר
הצמח צדק, כפי בקשת אדמו"ר הרש"ב. **בשנת** האבלות עליה - התפלל
הרבי שליט"א את כל התפילות בביתו. **לאחר** השלושים' - החל
הרבי שליט"א להתוועד כל שבת בקביעות, ולהגיה לאחר מכן את
השיחות שנאמרו בהתוועדות. **בשנת** תשמ"ח ייסד הרבי שליט"א
על שמה את 'קון חמ"ש'. **בכ"ב** שבט תשנ"ב - חילק הרבי
שליט"א לציבור שטרות של חמש דולר - רמז לשם 'חיה מושקא'.

חיה ידוע?

קשרים

פרק כ"ו

|| שינויים מרחיקי לכת

מתקדם אל הבלתי נודע. אל הרפתקאת החיים שלו.

אופיר כיתף את התרמיל העמוס על גבו ביתר נוחות. סוף סוף הוא כאן. שבועות של תכנון, ציפיה ושכנוע עברו ביעף. לרגעים לא האמין שהזמן יחלוף והוא ימצא עצמו בסופו של ענין בדרך למטוס. אך זהו - זה קרה.

וכשציפור הברזל פרשה כנפיים בדרך אל היעד. הביט אופיר מבעד לחלון אל בתיה של ישראל ההולכים וקטנים ככל שהמטוס ממריא גבוה יותר, ומצא עצמו לוחש ללא קול: "אלוקים, שמור על בני משפחתי, הנשארים כאן בשדרות, ושמור גם עלי בכל מקום בו אשהה."

"זהו, אופיה, התנתקנו מהארץ, עכשיו בואו ונעבור שוב על תוכניותנו ליום הראשון שלנו על אדמת הודו." מאוה, נמרץ כתמיד עורר אותו מהרהוריו.

"או. קי, אין בעיה." אופיר ננער מהרגשות שתקפה אותו פתאום. הוא שקע יחד עם חבריו בשיחה נלהבת.

הטיול עליו חלם זמן כה רב - החל ברגע זה ממש.

שדרות - קיץ ה'תשס"ז

"אז זהו, אתמול בצהריים הוא נסע." קובי עמד ליד גדר האבנים המקיפה את ביתו, לצידו חברו הטוב - עמיה, שהגיע לביקור של קיץ אצל קובי. השניים יצאו לנשום מעט אוויר צח, אך לא התרחקו יתר על המידה מן הבית. באותו בוקר נפלו כבר שלושה טילי קסאם על שדרות. אי אפשר לדעת מה עלול לקרות בהמשך היום. צריכים לשמור על זהירות.

"וואו, בטח זה היה לך מאד מרגש." הביע עמיר את דעתו.

"מרגש? לאידע" קובי משך בכתפיו. "מבלבל כזה. האמת היא שאפילו קצת כעסתי עליו שהוא ככה משאיר אותנו ובורח, אבל הוא הבטיח לי מתנות יפות כשיחזור."

נמל התעופה לוד - ה'תשס"ז

המונית עצרה בפתח בית הנתיבות. אורי אדיר פתח את הדלת בתנופה, מממה לכיוון תא המטען. אופיר - שיצא מן הדלת האחורית הקדים אותו. "זה בסדר, אבא, אני אקח כבר את התרמיל שלי." אורי הניח

לו לעשות זאת, מתבונן בחיבה בבנו המעמיס בקלילות את התרמיל הכבד על כתפיו.

הם צעדו לכיוון הטרמינל. אופיר הלך באמצע - גבוה וזקוף, ארשת פניו משדרת בטחון עצמי. משני צידיה היו הוריו - אורי ואילנה. החשש ניכר היטב על פניהם, במיוחד על עיניה העייפות של אילנה. אופיר הביט באמו מן הצד. היא דואגת אמא שלו, אין לו ספק בכך, כמו תמיד. בעצם, כמו בשנים האחרונות מאז החלו הקסאמים לפקוד בתדירות את שדרות. הוא חש צביטה קלה של חוסר נעימות. אח, לו יכול היה לשכנע את אמא שלא תדאג כלל.

התור לביקורת הדרכונים הלך והתקצר. עוד מעט יעבור אופיר בבידוק - ואחר כך הם יצטרכו להפרד.

אורי היה הראשון שהתאושש. "להתראות, אופירי," טפח על שכמו של בנו. מנסה לחפות על התרגשותו העזה. "תשמור על עצמך, ואלוקים ישמור עליך. חזור אלינו כמה שיותר מהר."

"אל תשכח להתקשר בכל פעם שרק תהיה לך הזדמנות." הוסיפה אילנה. "אפילו באמצע הלילה. אני אשמח לטלפון ממך בכל שעות היממה."

"ו... העיקר - תהנה." נזכר לפתע אורי.

נפנוף אחרון של פרידה, מבט לאחור, ו... זהו, הם שם והוא כאן, לבד.

**דוד חג'בי ישב בחדר
ההנהלה במפעלו
מהורהר מאד.
משהו בתוכו קורא
לו לעשות שינוי
כיוון. לפרוש כנפיים
הרחק - הרחק אל
מקום אחר. אולם -
יש מי שחוסם אותו,
לא נותן לו את
האפשרות הזו.**

אחרים, אך יחד עם זאת
ההחלטה הסופית - הקשה
מכל, נשארה שלו.

נקישה קלה על דלת
המשרד השיבה אותו באחת
אל כסא המנהלים שלו,
"יבוא." קרא בסמכותיות.

דלת החדר נפתחה
לאיטה. דוד זיהה מיידית
את הנכנס לחדר, וחיוך
רחב עלה על שפתיו. היה זה
אברהם יוספי, ידידו ורעו
הטוב משכבר הימים. דוד
התפלא מעט, אברהם לא

היה רגיל לבקר במקום עבודתו אלא לעתים רחוקות. אם אברהם
מגיע משמע יש לו סיבה מהותית ביותר לביקור. מכל מקום, לארח
שיסייע לאברהם בענין שלשלמו בא הוא ינצל את ההזדמנות הזו
להתייעצות בהתלבטותיו האישיות.

"ברוך בואך, אברהם יקירי." פנה אליו דוד בחיוך רחב "מהשמים
כוונו את צעדיך כעת לפה - להאיר את עיני בהתלבטותי הקשה. אך
תחילה ספר לי מה הביאך הלום."

אברהם חייך קלות והתיישב מול ידידו. "מעניין, אני באתי כדי
להתייעץ איתך בהתלבטות בה אני מצוי כעת. והנה אני שומע מפך
כי גם אתה מתלבט וחפץ בעצתי." הוא היטיב את תנוחת ישיבתו.
"לאמיתו של דבר ליבי אומר לי כי אנו מתלבטים באותו הענין
בדיוק."

הוא העיף מבט סביבו. "בחרתי לבוא אליך למשרדך ולא לבקר
אותך בבית, משום שעוף השמים יוליך את הקול. אני חפץ להתייעץ
עמך מבלי שאוזניים נוספות תשמענה את שיחתנו."

דוד הזדקק בכסאו. "דבר, ידידי, אני כולי לרשותך."

אברהם כחכח בגרונו. "לאמיתו של דבר אני מתלבט בענין זה כבר
זמן רב. חשבתי על כך עוד לפני חודשים מספר. אולם עונת החורף
הקפואה איננה זמן מתאים לעריכת שינויים. כעת, כשמזג האוויר
התייצב יותר, ניתן להתקדם הלאה."

"דברך נשמעים כחידה בעבורי." הגיב דוד.

"אני מתנצל" אברהם חייך קלות. "אני יודע שאני הולך סחור סחור.
מיד אגש לנקודה העיקרית. אני חושב לחסל את עסקי כאן, ולעזוב
את לונדון."

המשך בגליון הבא אי"ה

"למה כעסת עלי?" לא הבין עמיה. "ככה זה תמיד עם האחים
הגדולים הללו. אין מה לעשות כשאנחנו נהיה גדולים גם אנחנו נעשה
את זה."

"כשאנחנו נהיה גדולים לא נשאר כך את המשפחה שלנו לבד."
אמר קובי בהחלטיות.

"עמיר רצה להגיב משהו, אבל אזעקת "צבע אדום" שהדהדה לפתע
בחלל קטעה את שיחתם. מתורגלים, נתנו השניים יד ביד ואצו רצו אל
תוך הבית פנימה, להתגונן מפני הקסאמים במרחב המוגן.

וכשנשמע הד קולו של ה"בוט" חשב קובי לעצמו, שהוא לא בטוח
שאופיר הפסיד משהו מכך שעזב את הארץ. מקסימום עוד כמה
אזעקות וקסאמים.. באמת לא מדובר בהפסד משמעותי.

לונדון - אביב ה'תש"ח

זה עתה נסתיים לו חג הפסח. ריח האביב נישא בכל פינה. מבטיח
עמו שינויים והתחדשות. דוד חג'בי ישב בחדר ההנהלה במפעלו
מהורהר מאד. משהו בתוכו קורא לו לעשות שינוי כיוון. לפרוש כנפיים
הרחק - הרחק אל מקום אחר. אולם - יש מי שחוסם אותו, לא נותן
לו את האפשרות הזו.

הוא נאנח. לו רק היה משה כאן, הכל היה יכול להיות פשוט יותר.
אך בנתיים, חודש חודש וסיבותיו, ושיבתו של משה ומשפחתו נראית
רחוקה מאד מן האופק. כלום מחוייב הוא לשבת בחיבוק ידיים
ולהמתין לאחיו? וכי אחיו התחשב בו כשעשה שינויים מרחיקי לכת
בחייך?

"זה כלל לא דומה." טען קול עקשן והגיוני בתוכו. "אצל משה
התגלגלו העניינים באופן כזה מבלי שהוא תכנן אותם מראש. אתה
יודע יפה מאד שהוא היה שמח אילו הדברים היו מתנהלים אחרת
לחלוטין. נסיבות החיים, או יותר נכון, ההשגחה הפרטית מאת ה',
גלגלה את הדברים באופן שונה."

ואילו אצלך הענין שונה. השינוי עליו אתה חושב אינו מחוייב
המציאות העכשווית. אתה יכול בהחלט לדחות אותו לזמן מאוחר
יותר. אין כל הכרח לבצע אותו כעת, כשמשה עדיין לא כאן."

"אבל בכל זאת," השיב לו קול אחר, מרדני משהו בתוכו. "כלום
עליך לקבוע את מהלכי חייך אך ורק לפי צעדיו של משה, אחיך?
אחרי ככלות הכל השינוי עליו אתה חושב יכול להתבצע גם כאשר
משה עדיין לא שב עם משפחתו ללונדון. להיפך, יתכן מאד כי אם ירצה
משה לבצע את השינוי בעקבותיך הוא יוכל לעשות זאת ביתר קלות
מהמצב בו הוא נמצא כעת."

דוד קם ממקומו והחל מטייל בחדר, מהורהר. עכשיו הוא יכול
להבין, ולו במקצת את קשייו של משה בזמן האחרון כאשר החלטות
גורליות פי כמה וכמה עמדו בפניו. נכון, הוא התייעץ עמו, אולי גם עם

הרבה סניפים מנורה אחת

מהן ומדרכי הפעולה שלהן, לראות את העוצמה הארצית, וללמוד... על העוצמה הפנימית, שיש לכל חיילת בצבאות השם, ועל הכוחות שהיא מקבלת מהרבי, הנשיא.

ולזה אנחנו מחכות, ממתנות ומצפות... שבועיים ימים, שנדמים כנצח...

אוייש... סליחה, למה לי לדבר על השבועיים, אם אנחנו כבר נמצאים באוטובוס המדרים, עוד מעט מגיעים ליעד הראשון...

וכשהאוטובוס פנה בעיקול לסניף הראשון בביקורנו, סניף ניצן, נצנץ במוחי הרעיון, ולא הרפה עד סופו של מסע: זו ההזדמנות לשאול את כל השאלות על "צבאות השם"! בטיול הזה, אנצל כל

אותן היכרותי בשבת צבאות השם; למפגש עם סניפים שמהווים חלק בלתי נפרד מהארגון הארצי...

למפגש עם סניפים שבהן יש בנות שמתאמצות, אבל ממש מתאמצות, לעשות המון נחת רוח לרבי ולהביא כבר את התגלותו...

ואנחנו נוסעות לראות אותן, וללמוד

זהו הדגל של סניף בית דגן, איך שלכן?

אתן בטח מכירות את זה, כשהמורה מודיעה על "טיול-טעימה" [=טיול שהוא רק טעימה קטנה ממה שהו גדול הרבה יותר] בעוד שבועיים, והימים עוברים כל כך לאט, כמו להכעיס... כאילו עברו שנתיים. במיוחד, כשהטיול הוא לא לאיזה פארק או בריכה, אלא דווקא סיוור בסניפים של מעצמה שפורשת כנפיה לכל פינה בארץ...

ובמיוחד... שלמעצמה הזו יש קשר ישרי אל, ואל החברות שלי, ואלכין... חיילות "צבאות השם"!

כן, נישחשן נכון: מדובר ב"טיול טעימה" לסניפי "דבר מלכות" לחיילות, שעל ידי תנועת הנוער "צבאות השם" ברחבי הארץ! ובימים שקודמים לטיול, המחשבות נודדות למפגש עם החיילות

המיוחדת של הסניף, אזי היא מבצעת את משימותיה בשמחה וברצינות". אלו דברי הרכות. מאלפים ומחכימים...

השעון התקדם, ואנו במרוץ נגד הזמן, עלינו להספיק עוד סניפים...

כרטיסיה, ולא של אוטובוס...

"ירושלים סניפים לה", אבל למרות הרצון הטוב - אי אפשר להספיק לבקר בכלם... אז הסתפקנו בסניף אחד לדוגמא.

הבנות לא הבחינו בנו... הן היו עסוקות: קבוצה אחת התעמקה בלימוד, קבוצה נוספת כבר התחילה את הפעילות. ניתן היה להבחין בחיילות הנגישות אחת-אחת אל הרכות, והיא מנקבת להן חור בכרטיס מיוחד.

"זה נראה ממש כמו כרטיסיה" אנו מעירות ספק בצחוק ספק ברצינות. ואכן, אחרי כמה דקות, ההערה מקבלת אישור על ידי אחת החיילות הנרגשות: "את הכרטיסיה מקבלים פעם בחודשיים, ובכל שבוע הרכות או המפקדת מנקבות לנו

תעודה לכל נרשמת

ידי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

תעודה לחיילות

המסביל

זאת לתעודה

כי בתאריך

החיילת

נ.ח.

נרשמה והצטרפה ל'צבאות השם', צבא אשר מטרתו להרחיש את הגאולה השלימה, על ידי מלחמה ביצר הרע והוספה בצמדות ומעשים טובים.

וע"ז באנו נהרץ
תנועת הנער צבאות ה' בארץ הקודש

תנועת הנער
צבאות השם בארץ
ישראל

ב"ה

דבר מלכות

ה'תשס"ט

לך - לך

ני תצא

ני תבוא

נצבים

נח

מחאים לקוד 770

אנו דרדונו משיח לעולם ועד

ה"הוספה בלימוד התורה בעניני משיח וגאולה היא ה'דון הישרה' לפעול התגלות וביאת המשיח והגאולה בפועל ממש!"

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

כרטיסיית פעילות דו חודשית

בשיעור של האמהות, עם כיבוד מיוחד "בשביל להשתיק את הנפש הבהמית" - ואלו מילים של חיילת צעירה... "החיילות כאן חדורות ממש בתוכן של השיחות אותם הן לומדות, לדוגמא ולמופת" אומרת רכזת הסניף.

"איך באמת זה קרה, שהחיילות כאן לוקחות כל כך ברצינות את המשימות שמטילים עליהן?" שואלת אחת החיילות מהסניף שלנו, ואני מטה אוזן קשבת, שלא לפספס שום מילה. "כי החיילות כאן יודעות היטב את המטרה שלשמה הקים הרבי מלך המשיח את תנועת הנוער צבאות השם בשנת תשמ"א - להביא את הגאולה האמיתית והשלימה. כשהיילת זוכרת את התפקיד של הצבא ואת התפקיד האישי שלה - להתכונן לגאולה על ידי לימוד ה"דבר מלכות" בפעילות

מקום לדעת עוד ועוד...

לא רק חב"דניקיות

"אנחנו, צבאות ה' במלוא המרוץ נילחם סניף ניצין!"... כ-30 חיילות מתוקות קיבלו את פנינו בלבביות וכמו באות מוסכם פצחו בשירת המנון צבאות ה' המוכר לכולנו.

כאן זה הרבה יותר מסניף - המקום, הוא מקום משכנם של היהודים שגורשו מגוש-קטיף.

והנה, הרכות מספרת על הסניף "המיוחד" - כפי שהגדירה אותנו. החיילות כאן מגיעות מבתיים שחמים להסידות, אך עדיין לא "חסידיים" במלוא מובן המילה, ולכן - הידע והמושגים שלהם דלים מאוד. והנה גם הם חיילות בצבא הרבי מלך המשיח!

"בתחילה, היא סיפרה, חששתי. כיצד יבינו? האם יקבלו את הדברים? אבל עם הזמן למדתי שאם מניחים את השכל בצד והולכים עם הדברים הברורים של הרבי - הכל נעשה ברור ומובן מאליו. החיילות נהנות מכל רגע, לומדות בהתלהבות, בפשטות ובתמימות. וכמובן, מקבלות על-עצמן החלטות טובות להוספה בקיום המצוות".

כל כך מיוחדות הבנות בסניף כאן, שחיוך של הבנה עלה על פנינו, כשראינו את צינור הבטון, אחת מתוך עשרות ששימשו כ"מקלט" לתושבים במלחמה האחרונה, עם ציורים מה"דבר מלכות"...

לומדות כמו אמהות!

היעד הבא - סניף נחלת-הר-חב"ד בקרית מלאכי. גם כאן החיילות מקבלות אותנו בשמחה, ואיך לא - בשירת ההמנון... ממש כמו בשבת "צבאות השם". עכשיו ראינו אותן לומדות, עם כל הרצינות, שיחה של הרבי ממש כמו

שמיים".

בגאולה, כולנו נראה בגלוי את החלק של סניף הקריות. בזה אני בטוחה...

תחנה אחרונה ב"טיול טעימה"

צפת. זו התחנה האחרונה שלנו בטיול המיוחד, הקצר – אך הממצה ביותר שחוויתי מעודי...

לאן הגענו? אה, לצפת. עוד סניף שמונה מאות חיילות, שמפעילות בעצמן מועדונים ופעילויות לילדים ולנוער. וכאן, בסניף, נחתנו היישר אל פתיחת מבצע שבועי. "כל חיילת שמבצעת את הת'כלס מהשיחה" מסבירה הרכות, "מסמנת כאן". היא הצביעה על טבלה מעוצבת שהוכנה עבור המבצע. לצד כל תאריך נכתבה השיחה השבועית עם ההוראה הנלמדת ממנה.

ואחת החיילות של הסניף מסבירה לי בלהט, שהמבצע הזה הוא ממש "המעשה הוא העיקר", שזה כל מה שדורש הרבי בשיחות ה"דבר מלכות" – להפנים וליישם את הנלמד!

אין כמו החיילות של צפת... אפשר ללמוד מהעשייה שלהן...

ואין כמו החיילות של "צבאות השם", בכל הארץ. אולי לא היינו בכל הסניפים, וייתכן שבסניף שלכן לא הספקנו להיות, אבל שתדעו – שמה שעשינו היתה רק טעימה, והטעימה הזו מראה על מעצמה גדולה וענקית, מעצמה של הרבי מלך המשיח שמתפרסת על פני כל הארץ – מדן ועד אילת...

עלינו רק לגלות את הכח הגדול שקיים בנו, ולהביא כבר את ההתגלות של הרבי להרחיב את מעגל המשתתפות בסניפי ה"דבר מלכות" של "צבאות השם", ולגרום לו המון המון נחת רוח!

המנון החיילת

במנגינת: ברכי נפשי את ה' – פרק ק"ד

התייבצנו כאן למלחמה

בין תרבות העולם לנשמה

לפנינו הקרב האחרון

להאולה אנחנו דור ראשון

בכל מקום יוצאים למבצעים

שכולם יהיו מאמינים

בכל התוקף נהייר ההתקשרות

נלמד תורת משיח נביא להתגלות!

אהה, היי אנחנו צ"ה

במלוא המרץ נלחם

סניף...

צבא של האולה

אהה, פני משיח מקבלים

בכל מקום מפרסמים

כי מלכותו בכל משלה 2X

נכין בזריזות את כל הדור

לא נותיר אף איש מאחור

הולך ומוסיף הולך ואור

חי וקיים לעולם ועד

דין נצח באה הגאולה!!!

שלימה. הרמטכ"ל של הצבא הגדול הזה הוא הרבי מלך המשיח שליט"א, ועל ידי הציות להוראותיו אנו מנצחים במלחמה. לכן, אנחנו מקפידות כאן להתנהג כמו צבא לכל דבר, כולל בקריאת השמות לחיילות ולמפקדת, כי כך אנחנו מתרגלות לקבלת עול ולמסגרת שמרגילה ליראת

חור בכרטיס. חיילת שבכרטיסיה שלה מופיעים הרבה ניקובים – המעידים על הגעתה לסך מקסימלי של פעילויות, נכנסת להגדלה. ואתן יודעות, היא הוסיפה בהתלהבות, "היום, בדיוק לאחר חודשיים שהגעתי בכל פעם לפעילות, אני זכיתי!" היא הכריזה חגיגית והראתה לנו את הפרס הגדול בו זכתה.

וגם על הנקודות בהן מצ'פרות אותן המפקדות על הוספה במעשים טובים לזירוז הגאולה, הלא הם ה'דברמלכותים' – סיפרה לנו החיילת גם סיפרה, אלא שהיריעה קצרה מלתאה. פנינו מועדות כבר לכיוון היציאה. הזמן קצר... יצאנו את ירושלים בתקווה לחזור אליה במהירות עם עננים, לקראת היעד הבא – הקריות.

צבא של ממש

כאן, בקריות, הרגשנו באוירה מיוחדת וצבאית. אוירה של "צבאות השם", שנראה שנשתמרה היטב עדיין מחנוכה האחרון...

משום מה, ואולי משום שעות הנסיעה הרבות לארכה ולרחבה של הארץ, ההקפדה על המושגים הצבאיים, כמו "חיילת" לבת שמשתתפת בפעילות צבאות השם, ו"מפקדת" למדריכה, נראו בעיני כמה בנות מהכיתה שלי קצת... מוגזמים.

הן פנו למפקדת חייכנית, שעמדה בצד וחכתה לחיילות שסיימו את המשימה, והקשיבה בסבלנות לשאלות. אח, ענתה בנחת: "אנו כאן, ובכלל כל הילדים, הם חיילים בצבא – צבא ה', הצבא שהרבי הקים. הרבי מלך המשיח הורה להשתמש בשמות ומושגים צבאיים, כדי שנפנים יותר את המוטל עלינו.

יש לנו מטרה אחת, והיא: להכניע את היצר הרע ועל ידי זה לפעול בעולם גאולה

חיילים בהפסקה

הבמה שלנו

בדיחות קרש

איור: לאה

>>>
מאת: יחימלך איזגוני,
קראון הייטס

פינה אחת בין כולן

מאת: מנחם חי ד. רמת גן
איך קוראים לצרף של שומר בית הקברות?
פינת החי.

מיטה משוכללת במיוחד

מאת: מנחם חי ד. רמת גן
פועל בן נדרס על ידי מכבש.
חברו הלך לבקרו בבית הרפואה.
שאל הוא את המזכירה:
היכן נמצא חברי?
ענתה לו היא:
מתחיל בחדר 6 עד חדר 9....

משקה הפלאים

מאת: מנחם חי ד. רמת גן
מה עושה קמזן שרוצה לשתות קולה?
לוקח סודה לחדר השוק.

מדור זה מופיע פעם בשבועיים. ניתן לשלוח ציורים, סיפורים, שירים, בדיחות - ובקיצור: כל מה שתמצאו. יצירות נבחרות נפרסם בעד"ה בגליונות הבאים.

ניתן לשלוח רעיונות לבדיחות קרש, המוצלחים מביניהם פורסמו בעד"ה

ניצחון סופי

כמה רוצים אנו להיות כבר בסיום המלחמה נגד היצר הרע וכך תהיה יותר קדושה בעולם.
אין כמו הימים הסמוכים ליי"א שבת שנזכה להכריז בהם סופית ש...

כל קבוצת משפטים מרמזים לאות מסויימת. התבוננו במשפטים ומצאו אותה. חברו את כל האותיות למשפט אחד. מה מצאתם?

2

אל תברח! אתה משלים לנו את המניין.
אוף, רק בעוד שלוש שנים אחוגג בר מצווה.
כל חמשה ארגזים מכילים חמישים ספרים.

4

אני לא מאמין שתקבל במבחן הזה פחות מחצי.
שמעו בדיחה: מה הקשר בין פיל לנמלה?
ברוכים הבאים לחתונת היובל של סבא וסבתא היקרים.

6

בשתי ידיים נפנפתי בהתרגשות בדגל משיח צהוב.
את עוצמת הניסים בעזה הרגישו כל אנשי הצבא.
מקורו של הפקק נובע מהתאונה הקטלנית בצומת.

7

מה אומר ומה אדבר, זה ממש כמו נס פך השמן.
היום בברית יתנו שם לתינוק החמוד שלנו.
טוב נו, אני הרי מדבר אתך על משהו למעלה מהטבע.

1

ישימך ה' כשרה רבקה רחל ולאה...
ישבתי ביחד עם אחי התאום ושני הקטנים.
האם יש בידך את האביזרים ל"מבצע לולב"?

3

את הקושיות תשמור לליל הסדר, הבנת?!
תגיד לי, אם החכם והרשע ביחד, למי מחכים?
בארץ ישראל, ישנם ערים הקדושות יותר מהשאר.

5

המורה, כמה שנים יש בכל דור רגיל?
סוף סוף, הגענו ליום שאחרי ספירת העומר.
ככה לא כותבים "כ", הקו העליון והתחתון צרים מדאי.

ההכרזה היא:

פתרון השעשועון מזכה אתכם ב**22 נקודות** במסלול הדרגות של תנועת הנוער 'צבאות השם בארה"ק'

ניתן לשלוח פתרונות, שאלות והצעות ל:

צבאות השם אה"ק ת.ד. 1035 נצרת עילית, מיקוד: 17110. פקס: 072-2765578 אימייל: bemachane@gmail.com,

תא הטלמסר שלנו במערכת 'נחייג ונשמע': 9493770 - 08, בתפריט הראשי הקישו 5. בתפריט הבא הקישו 1.

שימו לב: אנא אימרו את שמכם המלא, הכתובת ומס' הטלפון בקול ברור - לפני שאתם משאירים את ההודעה, כדי שנוכל להכניס אתכם להגרלה.